förfaras
v.

forfáras

förstöras gm vanvård el. uteblivet underhåll, fara illa.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

II

förfaren

forfáren
a

Åv. hört i betyd. 'begärlig efter'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

færf$\overset{1}{\underline{a}}$rud förfaren

fôrfarit, förstört

dæ væ r$\overset{1}{a}$int færf$\overset{1}{\underline{a}}$rud

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

förfaren
a.

forfá̠ren. neutr. -ed

förfallen, illa medfaren.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

förfaren
a.

forfá̱ran, neutr. forfá̱rad

nú̱ e de forfá̱rad endǽ̱

= förfallet, ìlla medfaret.

nú̱ e de ré̱i̯nt forfá̱rad.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

× förfilen
pl.

forfi̱lor, pl.

otillständiga eller onyttiga rörelser.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

fårfimrad
a.

fårfimrad

rädd, nervös, orolig

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

förfjuskad

forfjúskad, neutr. =

förfuskad

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

MBA 1947

förfota
v.

forfώ̲da -ar -a -ad

1947 Vomb, Färs hd

fɶrfω̱̊¹da, fɶrfø̊¹t̲a   förfota

fŏrfota, fŏrnya

di fɶrfø̊¹t̲a nɷm

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

×förfota
ob.

forfóda

laga strumpfoten

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×fŏrfota
vb.

forfó̱da, =

laga strumpfoten

K. f. 71.

Jfr ×fŏrfôta

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fårfota
v.

fårfoda håsorna

att sticka nya sockar på
gamla strumpskaft.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

förfrusen

forfrǿsen

ja blyff rént forfrǿsen i víntors en gaŋ, sín ha ja vad skín udforét.

Nr 281 Färs hd Tolånga.

P. Larsson 1898

förfrusen

foṟfr$\overset{1}{y}$sken, m. och f., n. -sked, pl. -sna, förfrusen.

Ja̱ blyft ṟent foṟfr$\overset{1}{y}$sen i̱ v$\overset{1}{i}$ṉtoṟs eṉ gaz, si̱n ha̱ ja̱ va̱d skri̱n u̱dfoṟ$\overset{1}{e}$ṯ.

№ 281.

Färs hd

Tolånga. Fs.

Per Larsson 1898.

förfrusen

forfrý̱san; pl. forfrý̱sna

genomfrusen, stel av köld

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

fõrfråga

forfrá̱gfa

Pres. sg. – –́or

utfråga

han‿forfrá̱gta pà̱gana

han utfrågade pojkarna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förfuska

for̲f$\overset{1}{u}$s̲ka (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., förfuska.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förfång

for̲fåŋ¹, n., -led, utan pl., förfång (intrång, skada).

Ja ha ²ål̲r̲i jor̲t nod for̲fåŋ¹.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förfäder

forfædor pl.

Repro-ord med anpassning efter målets ljudsystem

--- ålt mòjlad ifrå sina forfádors tid

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug [illegible]

förfärlig

forfǽ̲rli neut. forfǽ̲rlit

en forfǽ̲rli hó̲b

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

forfǽrled förfärlig adj. adv.

№ 289. FÅRS förfärligt

Sövde H. Areskoug 1925.

förfärligt
adv.

forfǽ̲rlit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951

förfärligt
adv.

forfǽrlet

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

förfölja
v.

forfúlja, pres. forfúljor

fortsätta, fullfölja.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

förfölja

forfúlja

fullfölja ett arbete

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förfölja;

forfýlja, -ör

forfýlde, forfýlt;

fortsätta;

sin forfýljor ni

väjen rät opad;

a

–

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~G. av~~

förfölja
v.

forfýlja

fortsätta, fullfölja

di skal̲a forfýljà va di ha fo̲r dom

1948

S. Åsum, Färs hd

forfaílja forfaílde forfaílt v.
forfaíljor

förfölja

fullfölja

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förfölja

forfúlja

fullfölja ett arbete

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣfõrfõt
sb.

forfǿdad best. sg.

strump. foten

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×fõrfõta
vb.

forfýda

såũa nytt fotparti en
en strumpa

forfyda ‿ húsor
~ K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ fȫrfö^{2}ta

forfø̱^{1}da (-fø̱^{1}dor, pl. -fø̱^{1}da, -fa^{1}i̱le, -fa^{1}it, -fa^{1}it, -fø̱^{1}d, pl. -fø̱^{1}den) tr., förse (en strumpa) med nytt fotparti.

Ja hå^{2}de i^{2}ŋan ja kū^{2}ne si̱^{1} ti sa me̱d sæm: "forfø̱d et pa̱r no̱^{2}sor ti me!" Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×förföta
vb.

forfágdfa

Pres. – ´or
laga strumpfoten
dán sedor ‿ o ‿ for-
fagdor ‿ hùsor Hon
~ sitter och lagar strum-
por. Sövde R. f. 71 Jfr ×förföta

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×för̃fóta
vb.

forfý̲da, =

sàtta ny fot i strumpor

forfy̰da, hṵ̀sor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forjí̲ – – fõrgiva v.

–

fõrgiva, giva in gift

V 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

förgjord

neutr. forjá̱rt

=fórhåxat

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

forgrýsa forgrýste forgrýst ˣföõgrysa

~ se

se forhúa se!

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Sofde

förgrysa
v.

forgrýsa (refl.-s)

=häpna

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

× förgrysa sig

forgrýsa si, pres. forgrýsor si

förundra sig, förvåna sig

de e bàra so en forgrýsor si, nær
en tǽŋkjor pæ-ed.

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers 1965

× förgrysa sig

fo̲rgr$\overset{1}{y}$sa si̲ l. se̲ (-grysor,
pl. -gr$\overset{1}{y}$sa, -gr$\overset{1}{y}$ste, -gr$\overset{1}{y}$st,
imperat. -gr$\overset{1}{y}$s) refl., förvå-
na sig, förvånas.
di̲ re̲nt fo̲rgr$\overset{1}{y}$ste si̲, nar di̲
f$\overset{2}{i}$ŋe pe̲ m$\overset{10}{i̲}$lſten. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× förgrysa sig

forgrýsa si

förvåna sig

3340 Tolånga Färs hd

M.Åberg 1938.

fõrgylld

den fårjǒlta skrēft....

= den förgyllda skrift .... s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

förgylld

forjýl̠d. pl. -a

mæ forjýl̠da bωgstǽ̠vor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förgå

Pret. sg.

forjík

gå sin kos, försvinna

dä rént forjík det

försvann alldeles

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förgången

neutr. forgá̲d

de e rǽ̨int forgá̲d

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

förgången

forgá̲n, pl. forgá̲na

utgången, t. ex. om träd och buskar

Nr 4430 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

fœrjæ̊ŋlia förgänglig

fõrgãngliga, fõrdærvade

bø̊ǫnaderna va rąint

fœrjæ̊ŋlia

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

förgänglig

fo̠r^{1}jæŋali̠ l. -lijor, m. och f., n. -lit och -lat, pl. -lija , komp. -lijare, -lija̠st, förgänglig.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× förhabba v.

foʀhåba sì, –, –d

förhasta sig; försluka sig; åtaga sig mer än man orkar utföra

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

× förhobba sig

forhåba se (-ar, -a, -ad, -a) refl., 1) försluka sig. Kowen ha forhåbad se po pantåflor; 2) företaga sig mer än man kan orka med. De sla dam stort ud, båra de änte forhåba dam.

Färs hd

Fränninge Fs.

Per Larsson 1898. № 281.

ˣfö̉rhabba sig

forháb̲a si

sảga för mycket.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

förhaffa sig

forháf̱a si

= taga för hårt i något.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

förhand

for̲ha̍n̲, m., -(n̲en, utan pl.; förhand.

hum ha̲ for̲ha̍n̲en? (i kortspel)

Ja sa̲'d po for̲ha̍n̲.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fórhastan
s.

i forhá̲stan

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

forhú̱a ~ ~²d ˣförlunga v.

hon̲ ~ si̲ so ²fårlad
fo̲r hon̲ ²sko̲le jo̲rad

dra sig för att utföra
något, beklaga sig
över något, etc.

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

× fórhugas
v.

fårhúas

vara rädd för ngt, betänka sig.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× fórhugas
v.

fårhuas
rādd

ja fårhuas för å gōra de

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

fa̤rhṳ́ulla   × förhugelig

fö̃rfå̃rliga::

da̤ va̤ fa̤rhṳ́ulla lá̤s̱

Långaröds sn. Förs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

fårhueli   x fårhugelig

kalladøs den, som var rädd för att uträtta det som besvärligt eller obehagligt.

han ~~är~~ e så fårhueli ~~av sig~~ au se.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

× fårhugelig

fårhuelitt
besvärligt, dåligt

de e ett fårhuelitt vär
det är ett dåligt väder.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

förhuggen

forhö^{1}gd l.-or. m. och f., n. -hö^{1}gt, pl. -hö^{1}gda, fö^{2}rhuggen, som i hö^{2}g grad varit utsatt fö^{2}r huggande.

Nu e skå^{2}wana forhö^{1}gda.

Ä^{2}fven ok vanligar forhö^{1}gen.

Färs hd № 281

Per Larsson 1898.

Åsum. Fs.

x förhugglig

forhú̲eli

kuslig. hemsk.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

+ förhagelig

№ 281.

forhauweli l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast,

1/ förskräcklig, skräckinjagande. de kom en forhauweli huh orma. våred e rent forhauwelit;

2/ som fruktar, förskräckes för ngt. altid en ni forhauwelija, når did e frågan om arbej. Vollsjö Fo

Färs hd

Per Larsson 1898.

× förhuglig

forhú̲ali

1. fruktansvärd.

2. räddhågad, sló, lat.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

forhú̱elet ˣfö̃rluglig

de va̱ sont ~ væ̱r

'så att man kan forhú̱la (se detta ord) sig'

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

x förhuglig

n. fo~~k~~rhu(e)lad, -a

obehaglig, -t, -a

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

forh$\underline{\overset{1}{u}}$alel$\underline{t}$ ^{x}Förluglig adv.

da d$\underline{\overset{2}{ø}}$nar so forh$\underline{\overset{1}{u}}a\bar{e}l\underline{t}$.

f$\overset{2}{o}$rf$\overset{2}{a}$rligt

$\overset{2}{Å}$strabys

FÅRS H. Areskoug 1924.

№ 287.

ˣ förhugligt
adv.

forhú̲elit
hemskt

de hø̲̀rdes forhú̲elit

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

+ förkugeligt

n. forkú̲elit -it

kusligt el. -at?

l-s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

×fõrhåga
vb.

forhúa ‿ sı, =
ängslas, draga farhågor
på sig

han ‿ forhúa ‿ sı

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förhåga
v.

pres. forhú̲ar

fruktar, är rädd.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

× förhågad

forhú̲ad

betänksam, som drar sig för något

de̲ va ènte hún̲ forhú̲ad for.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

× förhåga sig

forhu̠éa si

förvåna sig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

×förhågelig

adj:

forhúalat n. sg.

ängsligt, obehagligt, otrevligt

da ‿ e ‿ so ‿ forhúalat, när ‿ en ‿ ska ‿ resa ‿ ostá det är så obehagligt, när man skall ge sig iväg.

T. J. 7-2. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fõrhågelig adj.

forhúah

ängslig, räddhågad (inför ngt som synes besvärligt)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förhång

forháŋ n.

lôst skjort-brôst

kra̲va o forháŋ.

krage och lôst skjort-brôst

K. f. 72.

Nr 6955. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

förhäng

forhǽŋ n.

lo͡st skjort-brö͡st

Är icke ×forhǽŋ en mera genuin form?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

fęrh^{1}a̱rad förhärdad

fŏrdômt, våldsamt

S̱om jịḵ aḏ l^{2}ịa fęrh^{1}a̱rad

som gick dit lika fördömt,

våldsamt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

förhärdad

forhǽrad

envis

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

förhărdad

fårhărad

förhărdad

en onnerli kar, som e så fårhărad.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

förhör

forhǿ̱r, n.

sæ̱ i fjòrkorna ho̱lde di ó̱se forhǿ̱r me nà̱tvarsfólked.

6. II. 14.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

fõrhör

forhør n.

1)
tànapågen skola ~ r ~
forhør

1) Binamn på en känd naturläkare, Lars Mårtensson i Åsum
[illegible]

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× förige

fò̲rra
fò̰rra

förre

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

fȯrinnan

forɛ̀g̱an

fȯrrán

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

×förjavsad
adj.

forjá̱vsad

alldeles utrotad, slutkörd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× förjämnan;

forjòmnan adv.

ständigt;

han vạ́ har̠ forjòmnan.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×förjämnan;

forjèmnan adv.

förjämt ;

han rén̲ar har
forjèmnan ;

Röddinge
VÅ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förjàmman
adv.

forjàmman

ståndigt, oavbrutet

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣfõjãmnan,

forjò̲mnan adv.
stãndigt, fõjãmt,
han vá̮ haṟ
forjò̲mnan,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fõrjãmnan

forjàmnan
stãndigt
dɛ‿far‿lùta‿ɛ‿dom
for‿jàmnan de måste
stãndigt lyfta i dem (s: byxorna)
K. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fåskelad   × fórkelad, a.

bortskämd   k = tj.

(Va. forkelet)

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

× förleimrad

foʀʃʃ¹im̲²ʀad, -a

förbryllad

FÅRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924.

Lövestad

fõrklãde,

fórkle, – ld s.

– , – ln,

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

fórklår

fórkle, -ed.

Nr 1585 Tolånga, Fars hd

Ida Esbjörnsson 1938.

förklåde

fórkla n.; pl. =

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förklåde

× ~~fŏrkle~~ ,

fó̲rkle , -ld s.

–́ , -len ,

fŏrklăde ,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fórkle d

fŏrklăde

fǒrklǎde

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

fo¹rkla d fo¹rkla fŏrkelăde s.

fo²rkla²de

Frenninge **FÅRS** № 287. H. Areskoug 1924.

fórklåde
s.

,fórkla, n. M. =, best. f. ´-en

de e et gamelt fórkla som ha vad min mórmors

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

förklädeband

fó¹r̠klebàn̠, n., -bd, pl. =, -bn, förklädesband.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

— förkläde

fórkla n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fórklebon ed   förklădesband s.

förklădesband

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förkorta

forkórta ‿ s2

begå självmord, taga sitt eget
liv

má̱ren hade ‿ forkórtad ‿ s2

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förkyld

forʒʒý̲lt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fårkyld

forʒʒýlt; pl. — –́a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

fǿrkylning

fortɕý̱lnɛŋ, -en

strǽŋ fortɕý̱lnɛŋ

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

förkylning ✓

fo̱rtʃ¹ylniŋ, m., -en, utan pl., förkylning.

-en stræŋ fo̱rtʃ¹ylniŋ. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förlag

forla^{1}v, n., – ed, utan pl., förlag, förråd.

Ja ska så^{2}mla forla^{1}v te vi^{1}ntoren. Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

förlag
s.

forlá̱v, n.

lagen

vi slá̱ i forlá̱v, ɔ: slog sten,
så att da̽r blev ett lagen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ˣförlag;

forlá̱v, -ed s.

lager;

di kà̱rda stúrt

forlá̱v;

1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

for$\overset{1}{\underline{a}}$v-ed ~ en förlag s.

v$\underline{i}$ h$\overset{2}{\underline{a}}$de h$\overset{2}{\underline{e}}$la ~ mi
k$\overset{2}{\underline{a}}$sta

lager, förråd

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förlamad

forlámad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

förlamning;

forlá̲mnĕŋ, -en s.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

fårlika
v.

forlí̲ga

han skøl̲e forsǿ̲ga a forlí̲ga
dom.

1956 4829. Västerstad, Färs hd.

förlikas

for̲li̲^{1}dzs (- li̲^{1}dzs, -li̲^{1}gtes, -li̲^{1}gs, imperat. -li̲^{1}dzs) dep., eg. förlikas i sä̊mjas.

di̲ for̲li̲^{1}gtes ä̊n̲te^2 han̲ o ha̲en.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ förlikt

forlikt l.-or, m. och f.,
n. -likt, pl. -likta, komp.
-liktare, -liktast, förälskad.
(tyska verliebt).

løsorna va sa forlikta i hinas
bøn, o hun blø åw me sa många
han kune røva.

ja trør hun e forliktare i
hånam en han i hine.

№ 281. Frånninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× förlivad

forli^{1}vad l. -or, m. och f.
n. -vad, pl. -vada, utan
komp., betagen, förtjust (i).
huen va ȧ^{2}nte sa forli^{1}vad i nam,
sin di bli^{3}nge gȧ^{2}ta. Frä^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

forlώ̱ra

fòrlora

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

förlova

forl̲áva, sv, =

(om fästfolk)

Pret. part. forl̲ǽvad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förlovad

forlá̲vad pl. -ada

mín̲i blɛk̲ forlá̲vad.

di blɛk̲ forlá̲vada

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

forlá̠vad, pl. -ada. förlovad.

Västerstad.

S. Ingers 1930. Färs hd

förlust

for̲lu¹s̲t, m., -en, pl. -or, -na, förlust.

e̲ e²n̲te di for̲lu¹s̲t o ššø̲²ra en ha̲l mi̲²la vaj o bæ̲ li̲d hø̲r brÿ²den? Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

förlust
s.

forlýst, -en

den jik̲ mæ ǽ͜in æ en há̲l
meljá̲n krà̲nors forlýst
(om en järnväg).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

fõrlust

forlúst, — ´an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

forlá̲delse n   förlåtelse

fŏrlåtelse

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

förlåtlig
a.

forláu̯tli

(rspr. lån, upptaget i denna form).

han e forláu̯tli, for han e
tàŋksprid̠. (om en präst).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

förlägga
v.

sup. forlájt

lägga undan ngt, som är svårt att igenfinna

ja ha ga̰d a forlájt dæn

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

förläggeslev

fo̲rléggaslö̲v, m., -en, pl. -a, -na, förläggarslef, -sked.

(Nu̲ sku di ha̲ fo̲rléggaslö̲v me po ji̲len; lílit vi̲ste en å̲li̲ áw ho̲r. Vollsjö. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förlänga
v.

inf. forlœ́g̱a

forlœ́g̱a en stǿ̱vl, som va

slì̱den nø̱̀reikreiŋ̱

1947

Vomb, Färs hd

förlöpa sig

forló̱ba si b ?

förhasta sig

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

formáŋ en ~´or na ´förmaning s.

préstæn ga̠ vo̠s ~´or
fra²m̠e ve ²a̠ltaret

fõrmaning

FÅRS

№ 289.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

förmansdräng

fòrmansdrǽŋ

förste drängen på en gård

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 7-53.

förmena
v.

formǽina

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

förmiddag

fò̲ramid̲a, -an

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

förmiddag

fò̲remi̍d̲a

om fò̲remi̍d̲an

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

fòrmiddag.

fòremídan best. sg.

pa‿fòremídan på förmiddagen

N. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

förmiddag

fò̲remíd̲a, -an, -or, -orna.

förmiddag.

en ho̲l ti̲me om fò̲remíd̲an.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

fö̀rmiddag

fò̱ramíḏa, ‵– – ′an

sí̱n ḛ – hàlva fô̱ramíḏan
gá̱n (gången)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

fòrmiddag

fòr̲amíd̲a, –̀ – –́an

po ‿ fòr̲amíd̲an på

fòrmiddagen

K. f.-71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förmiddag

fòremídan (best. sg.)

K. f. 72

po~fòremídan på förmiddagen (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förmiddag

fo̲²remìd̲a, f., -n. pl. -d̲or, -na, fö¹rmiddag.

ja ha se̲t de ha rå̲²ged ho̲s Mal¹e̲na ne²s̲lan he²l̲a fo̲²remìd̲an.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

f$\overset{2}{o}$rmidan förmiddag s.

ha dɛ hat eksámen

pɷ — ?

förmiddagen

FĀRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

förmiddag

fò̰ramíd̲an best. sg.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förmiddagskaffe

fò̱rameḏaskáf̱a - ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

förmiddagskopp

fòramidaskóp

kopp förmiddags~~kopp~~ kaffe

far de ànte vàra en
fòramidaskóp ?

4802. Brandstad. Färs hd

förminskas

fo̠rmi̠nĝas (-as, -as, -as)
förminskas.

Nogå̠rabwi̠no̠rna fo̠rmi̠nĝas
a̠r ẹtạ a̠r. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förminskas

formi̲ngas (samma formen i hela temat)

hogá̲rabuin̲orna formí̲ngas á̲r et̲e á̲r.

281. Öved. Färs hd.

P. L. 1898.

fòrmultnad

formóltnad; n. =

åv. 'murken' (om trä)

K. f. 72 Repr.- Lån ? J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x förmultrad
a.

formåltrad

förmŭltrad

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

förmyndare

formúndare -an, pl. =, -arna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

farmǫ́n̲ara förmyndare

fŏrmyndare

ja blǫt̲ farmǫ́m̲ara

far dom̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

fõrmyndare;

formýŋgarſe, – ln s.

–, – na;

di vá formýŋgare
for na;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förmyndare

fo̱rmúṉdarɛ, m., -n, pl. =, -ṟna, förmyndare.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förmynderskap

formýnorskáv, n.

han vá ozor formýnorskav.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

förmynderskap

fo̱rmu¹ṉdo̱rskå̱b, n., -ed. pl. =, -en. förmynderskap.

di ²såṯe ¹nam̱ ²å̱ṟe fo̱rmu¹ṉdo̱rskå̱b.

Vaasjö. Fs.

fo̱rmu¹ṉdo̱rskå̱v, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förmynderskap

formúndorská̠v -ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

förmynderskap

formýnorskȧb, -ad.

4151 S. Åsum, Färs hd.

förmå

formá̲, – ´da

orka

. . . so‿ mi̲ed doras‿ kró̲p

formá̲da

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

t förmågen

fo̱rmo̱gen, m. och f., n. -ged, pl. -gna, komp. -mo̱gnare, -mo̱gna̱st, förmögen.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

for̆mån

formá̲n; pl. – –́or

trol. riksspråksord

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

förmån

formá̲n , pl. -or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

förmånsrätt

formú̲nsre̍t̲, -an

1954. 4439. Vollsjö. Färs h̲d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

formórkjalse n   förmörkelse s.

nạr dɛ vạ ~ so tọ dẹ
bǿ̱gorna o lẹ²ste

förmörkelse

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förnamn
s.

fò̲rnámn, -ed

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

förnamn

fò̲rnámn

jà vé̲d ènte va han hé̲dor
te fò̲rnámn

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

förnimma

fornám̲a, -or. forná̲m, fornóm̲ed, förnimma, observera.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

förnimma v.

fårnamm (pret.)
'förnam', märkte'
"når hun fårnamm di drö..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

fornǿmlek perf. part. o sup. förnĭmma

fornũmmit

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

~1

fornuémma fornuémde fornuémmed

fornuémor fõrnimma

fõrnimma

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

fõrnimma,

fornám̲a, -or, -dh,
-t;

so dar kan èjan
fornám̲a bön̲an;

Hõr;

L 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förnimma

foꝁnima, -nam, -nomed

1) märka

2) taga reda på

han skåle foꝁnima haꝁ dr hade jimt na

№ 285.

FÄRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

förnimma

fo̲r̲næm̲a (-næm̲or, -nåm̲, pl. och konj. -nøm̲e, -nøm̲ed, -næm̲) tr. och intr., förnimma.

Sk̲nor̲na ga̲ ønzan, dæ̲ for̲næm̲or ja.

fo̲r̲næm̲ pø kåk̲al̲ø̲nen am han e nod jørken inæ̲.

Tränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

f^{2}ǿ̠rniŋ föring

fö̃rning, kakor och matvaror man har med sig på brö̃llop, begravning och barndop.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

förning

^{2}fø̲rniŋ, m., -ŋen, pl. -ŋor, -na, förning, matvaror, som af gästerna fordom medfördes till ett kalas och som bestodo af fint rågbröd, bohvetegröt, äggkaka, kött-varor, smör m. m. dán ^{1}a̲ndre da̲n ^{2}skule ^{2}fø̲rniŋo̲rna fæ̲ras ^{1}u̲d / Bousjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

förningskorg

fø̠̀ʀnɛŋskó̠ʀ

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

fö̀rnö̀ja

Pres. sg.
fornöjor

ombýta fornójor ombyte

fö̀rnȫjer

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

f$\overset{2}{\underline{å}}$romfo$\underline{m}$el + fårom-fummel
$\underline{ø}$

syl för sutorna (skom.)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

× 'förplext adj.

fårpläckst

'perplex, förbluffad
häpen

"Käringen ble rent fårpläckst"

Nr 5171 Vomb, Färs hd S. 304

Per Larsson 1887. Exc.

fórr

fo̲r. adv., fórr.

hær va en skovájtare fo̲r, som hì̲de tỳ̲ske.

didǽ̲re gàmle dà̲nsorna spì̲lar di ènte nú̲ som fo̲r. N.J.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

fòr adv
komp.

för

"mànn se fòr i tiden làrde
di po svårt kånnstböjerna..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc

förr;

fo̲r adv.

fó̲r va̯ de h̲àvé̲l
bé̲tor he̲n nú̲;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

f$\overset{2}{\text{o}}$rr

adv.

fǿr

fǿr ‿ i ‿ tíden

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

fa̱r , fa̱r   för

fὸr

di lau̯a pau̯ sæ̆ʒabo̱s

fa̱r

fa̱r ha̱da di må̱st

tˌrøkˌustˌa̱ft. (En 82 års man i Bums har sagt bådameningarna).

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

fór
adv.

fø̱r

jà ha sát̲ sa mè̱ed fǿ̱r

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

förr
adv.

fo̲r

dær ha bɷt tát̲a fó̲r - - -

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

förr
adv.

fo̱r

di ré̱v lí̱d i fjó̱r a lí̱d á̱u̜rad fó̱r.

fó̱r hada di ʒús̱

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

fòr II

fó̱r va hær áḻ tí̱d váṟ .

de sá̱ dí fó̱r .

dær va mø̀ḻa fó̱r .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

fo̲r adə. fȭrr;

dė va fó̲r;

fo̲r

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

förr

fo̲r l. fo̰r l. fo̲r

àn̲ars so‿ brànda‿ de‿
jo fo̲r. Fö övrigt så
brände de ji (brännvin) förr/

de tròda‿ jo

N. J. 71. / jo‿ sórt fo̰r‿
Man trodde jin på så-
dant (ɔ: skrock) förr.

Kamsäsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

fôr
adv.

fo̱r

fó̱r kώm̱ di ì̱jænstǽns; di
bléḵ i é̱n bý̱.

1947 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

förr
adv.

fo̱r

èḻa bò̱de han i rȩ̱̀nas fo̱r

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **förr**

imod‿som‿fór

jämfört med tidigare förhållanden. / fór‿i‿tíden. Förr i tiden, fordom. Åv. fór‿i‿tíden. da‿va‿val‿mínor fór‿i‿tíden.

n. f. 71. / Det var väl mindre (betalt) förr i tiden.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h:d

Hugo Areskoug 1960

III. förr

da va næstan fór mín tíd. Det var nästan före min tid.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

fón
adv.

fo̱r

fó̱r va de stò̱re, ʒó̱ba
màrknad.

lá̱ʒgardi̱nor va dær ɛ̱̀ʒa hà̱de fó̱r.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

fo̓r

adv.

fo̱r

hum hade vad i tjo̱vanhám̱ fó̱r

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

förr;

fo̱r adv.

de vá̱ fó̱r;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II fòrr

fór ‿ i ‿ várdan fòr i
vàrlden

M. f. 71

dan ‿ fór dagen fòrut
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fȍrn
adv.

fo̲r

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

fǻrr
adv.

fo̱r

K.f.72, K.f.82

fó̱r‿i‿tí̱den fǻrr i tiden
K.f.82
fó̱r min‿fá̱rs o mó̱rs‿tí̱l
fǻre min fars och mors tìd. K.f.72
Tolånga –

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

fõr;

fo̱r adv.

fó̱r va ha̱r tró̱l;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fõr;

fo̱r adv.

sam̱ di fò̱ra fó̱r,

Röddinge
Vd 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

fo̲r adv. = fo̊r fór

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

fòrr

fo̰r

fó̰r‿i‿vǽ̲rdan fòrr i

vàrlden

Tòlånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

fŏrr

fo̲r

äv. i Brandstad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

förr
adv.

fø̲r el. fo̲r

fǿ̲r sa grà̲va di et li̲dad hú̲l.

tagrén̲or di hàde di mı̲̀ed ós̲a fǿ̲r.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

förr I.
adv.

fo̲r el. fø̲r

på den̲ lœ̀g̲an dær va
mæjarí̲ fó̲r.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

fír II
adv.

dær ha vad kalkbrú̱g fǿ̱r,
men nú̱ e de nǿ̱rlǻjt.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fôrr

fo̱r

fó̱r hada‿folk o‿gùt̲a

fôrr hade folk mycket' å

gôra K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II . fo̲r̲ förr?

folk ‿ va ‿ fat̲ia fó̲r̲

folk var fattiga förr i tiden

K. f. 71

fór̲l‿tiden förr i tiden (ds)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

for͡r

Åv. fo̰r

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II fo²rr

Åv. for

dó fór. Då få²r i tiden.
(fö²rhöll det sig så).

fór i tiden
få²r i tiden.

K. f. 71

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

förr

de‿ sàlta‿ dóm dãn‿
fór. De saltade dem
dagen förut./ da‿ va‿
fór mín‿ tíd. Det
var före min tid.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

förr

... fór, nar já va mínor.

... fòrr, nàr jag var mindre

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Jor

Jor

för

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

förr

fo̰r̲ , fo̱r̲ . fo̰r . fo̲r
K. f. 99 Bl.-a. M. f. 78

ta‿ tìdrara man‿ sår, ta‿
fór̲ kan‿ man‿ hø̲̀sta jü
tidigare man sår, desto förr
kan man skörda / ìnta fo̰r‿ə
ti̲den inte förr i tiden

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

fõrre;

f̠ɵ̀u̜rjə a.

f̠ɵ̀u̜rja

i f̠ɵ̀u̜rja u̠̇gan;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förre

fòr̲a (äv. i mask.)

fòr̲a gó̲zen förra gången

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

fǒrre adj

fo²r̲e
fo²r̲a

han dø̲ i̲ fo²r̲a vi²k̲an

fŏrra, fŏrre

FARS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förfjor

fo̲²rafjò̲r , m. , oböjl. , bruk.
i uttr. i̲ fo̲²rafjò̲r , i förrfjor.
Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fórafjor

í fò̱rafjá̱r

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

fórrestēn

adv.

forrísten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

förresten
adv.

forrísten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

fòrresten

for‿rístan

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fónfjor

fò̲rafjó̲r, fónfjor.

i fjó̲r el̲a i fò̲rafjó̲r.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

förrfjor

fórfjå̠r

Jmr. ä. fórfjå̠r i förr-fjor

M. s. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fórga̰r

Förgår s.

2 ´~s kvel̠

förgår

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förrgå

f$\overset{2}{\underline{o}}reg\underline{\grave{a}}$r, m., oböjl.,
f$\overset{4}{o}$rrgår, förek. i uttr. i
f$\overset{2}{\underline{o}}rrg\underline{\grave{a}}$rs, i f$\overset{4}{o}$rrgår.
$\underline{i}$ f$\overset{2}{\underline{o}}reg\underline{\grave{a}}$rs n$\overset{2}{\underline{o}}$ta, i f$\overset{4}{o}$rrgårs
natt. Tonsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fór-ridare

fòreríare, m., pl. =
(i bröllops-stassen)
dær va fòreríare a gú ved ålt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

fòrridare

fo̊²rerìjare, m., -n, pl. =, -r̲na, fo̊̃rridare, t. ex. i en brǒllopsstass.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ förridaremär

fo̲²rerijaremæ̀r, f., -ka, pl. -r̲or, -na, förridaresto, sto som rides af förridare i en bröllops- l. annat tåg.

..sa blyff hun tæ̲n ti fo̲²re-rijaremæ̀r. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

förrige;

fɵ̀urje a.

fɵ̀urja ;

i fɵ̀urja ugan ;

Hōr ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×fòrriven

forí̱ven

alldeles sònderriven (sònder-
klòst)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förrån

foran svagtr.

de‿bygk‿ja‿ì̥nta foran‿sị́n. Det blev ju inte förrån sedan.

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

fõrrān

foran (svagtr.)

į̀nta foran ‿ bá̲gàt̲or

inte fõrrān senare

Jr. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fōrr ān

tisdân får ǎn de bårja frȳsa

s. 91

= tisdagen innan det började frysa

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

× förröka

for̲ǿ̲dza (-ar, -a, -ad, -ad, imperat. obrukl.) tr., förröka, utsätta för stark, långvarig rök.

I̲ mò̲ras blyff ja re̲nt for̲ǿ̲dzad.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

försaka

forsá̲ga -ar -a -ad

försumma, underlåta

1948 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

forsá̲ga, -ar, -a, -ad. försaka, övergiva, försumma, vanvårda

Fø̲r ji̲k fo̲lk mø̲̇ed dí̲d a hen̲te ván̲, men nu̲ har hun bled forsá̲gad, so di har èn̲te ryn̲sad óp̲ na a ha̲lt na va lì̲gga.

(omen källa). Per Tyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

försaka II

de e som har stád ve gràvon a bled forságade.
(om gamla gravstenar)

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

församlad

forsámlad, pl. -ada

dær va àl̠a stà̠tarna
forsámlada i vö̀jnana.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

församling

forsámliŋ
(socken)

harlǿsa ~ Harlösa församling

Men genuint: halǿse

/–s.
Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

församling

forsámleŋ, -en -or -orna

socken.

sa̲ tøjde hum ʝùs̲a, me̲neŋen aw forsámleŋen. om fru Engfeldt i Vanstad; jfr skjuts

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

församling

forsámleŋ -en -or -orna

rø̀d̲eŋe a rám̲sa̲sa forsámleŋor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

församling

forsámleŋ; – ́– -an,
– ́– -or

socken, kyrksocken

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

församling

forsámleŋ -en, -or. -orna.

i bet. ”socken”

ènta i dìn̲e forsámleŋen

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

församling II

han hade bøg̱e forsámlezorna (näml. klockaren).

de e me di sísta stàḻan hǽ̱e i den̲e forsámlezen.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámlɛŋ, -en

sọcken

ɧǽ̠rstórpa forsámlɛŋ

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

församling

s-

forsámlɛŋ -ar -or -orna

socken

di jɛ̀mda -ɛd ɛŋbýrars i forsámlɛŋorna

(om gammalt lösöre).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

fòrsamling

forsámling; pl. -´-ar

socken, kommun

rudinga- forsámling
Ròddinge fòrsamling

K. F. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

församling

forsámliŋ en ~́or na s.

de̲ ha̲ hun̲ a̲ ~́en.

församling

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

II

församling

han‿har‿sat‿si‿nér

i‿sǿwda forsámliŋ

han har slagit sig ner i

Sövde församling

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

__försatt__

forsá_t_

om potatis, som satts för ofta
på samma fält, så att skör-
den av denna orsak blir dålig

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

forsed, forsét, forséda, _fórsedr_

so ope po vàneyorna so va folk
forséda me kóghet vá̱n a slo
po manskáped [ur Per Tyss be-
rättelse om stormningen av Leipzig 1813].

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

förséelse

forsé̲alsa

de̲ va han dǿmdor te for
non forsé̲alsa.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

försigkommen

f^{1}ö̲rsekòm̲en, m. och f., n. -m̲ed, pl. -m̲na, ~~pl~~ komp. -m̲nare, -m̲nas̲t, försigkommen. står predikativt. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

försiktig

forsíkti

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

försiktig

forsíkti

man ‿ far ‿ va ‿ forsíkti,
na̰r ‿ man ‿ ga̰r ‿ nǿ̲r ‿ o̲m̲
trá̲pan (nerför trappan)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

försiktig

forsíkti; n. –´ed, –´–a

Ảv. 'sparsam'

forsíktia fólk sparsam-
ma mảnniskor

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försiktig

forsíkti, – ́ –a

mì̲ad forsíktia mycket försiktiga

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskog 1960

försiktig

forsíktı

K. J. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förskingra

p.p. forʃɛ́ŋ̱rad, neutr. =

de ble forʃɛ́ŋ̱rad ǿ̱vor á̱lt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

förskjuta

forʃuda (-ʃudor, pl. -ʃuda,
pl. -skåd, pl. och konj.
-skude, -skuded, -skuden
ʃud, -ʃuden) tr., förskjuta.
Ja ble forskuden aw
mina foralra. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

–fõrskott

forskú̲d

I uttr. e ‿ forskú̲d i fōr-skottsbetalning.

de ‿ fick ‿ e ‿ forskú̲d, ì̲gan da ‿ va ‿ tí̲d.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förskott

forskǫ́t̲

drǫ́j̲en i vǫ̲̀nsta prìestagǫ̲́r
han vrl̲ ha pǫ́j̲a pǫ forskǫ́t̲
ìj̲an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× fórskrockad

forskrώk̲ad

=fórskråckt

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

förskrämd
a.

forskrǽmdor

hum ble forskrǽmdor.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

fōrskrāmd

forskrámd

K. f. 71

Sōvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

forʒa̲l ud ˣfø̌rskāl s.

Kvantitet? forʒá̲l?

de ble̲r stort ~

skillnad.

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

forʃél̲ ed ˣfö̃rskä̃l s.

ja, dæ̲r ble̲r jo̲ sto̲rt ~.

skillnad

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

×fȧṙskāl

forȝá̱l

skillnad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×fōrskāl

forʒá̠l (genus ej belagt)

skillnad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

fȍrsliten

forslé̠dan

utsliten, mycket nȍtt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

forslú̠ga forslá̠g ×försluka v.
forslú̠gor forslu̠g!

få i vrångstrupen

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

försluka

Refl. forslúga . sv

forslóged . sv

få något i vrång-
strupen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

försluka sig

få något i vrång-strupen

Sup.

forslúgad sl

K. f. 82

...forslágat - dr "förslukat" dig. K. f. 72

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

försluka sig

forslú̲ga si

få något i vrångstrupen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

förslucka

Sup.

forslúged

få ngt i vrångstrupen

han‿ha‿forslúged‿se

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

forslá̲, forslώ̲ fǒrslå

dɛ‿forslώ̲ ǹ̥tɛ

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fôrslå

forslá̱, forsló̱

dr‿forsló̱ i̥ta. Det sådeté inte till.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förslå

forslá̲, forslá̲

dɛ‿ forslá̲‿val ȝ̀te det

förslog vål inte

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försmå

forsmá̠, –´da

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fost el. foist adv. fõist ;

han kúm̱ fóist ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

först

forst

da‿ ligzor‿ fórst. Det
ligger först./ den‿ fórsta
pástorn han‿ hæda‿
sèdorbárj. Den förste
pastorn han het-
m. f. 71./ te Cederberg.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

först
adj. o. adv.

fost

frùentúmorna fóst, so kalad.

nú lœjòr vi fóst fáren úd po bèda

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

fõrst;

fost adv.

ja vą́ daṟ fóst;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II.

först

fórsta hàŋklæd dær-
jek- óp fórsta omgången
naüvardsgäster, som gick
fram till altaret.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 71.

först
adv.

fost

fóst la̠ di en krá̠ns pa
forä́l̠ranas grá̠v.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

först;

fost adv.

ja vạ̮́ daṟ fóst;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

först

fos̲t. först.

de ál̲o fós̲ta.

han va me di fósta som dö̲

= bland de första.

Färs hd. I. Ingers 1930. Komb.

№ 1006.

först

fo̱st. adv.. först.

ja̱ bler fo̱st rz̲.

ál̲or fo̱st.

lìa̱so fo̱st som si̱st.

fó̱st i jú̱ni = i böjan av juni.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

först

dau fósta kríjad brøt -
úd

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

fóst II

fós̱te. benämning på den första ringningen till gudstjänsten. De övriga kallas à̱nad och sám̱en.

rìg̱a fós̱te
rìg̱a à̱nad
rìg̱a sám̱en.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

först
adv.

fost

dær e ǽg̲ fóst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

fo̊ʀst

fost el. foʀst

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

först

forst

K. f. 72

àlra forst skola - da

brỳdas allra först skulle

det̄ (linet) brytas (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

först
adv.

da‿ la̰‿ i‿ ká̱red
först o vanránda
det (màltkornet) låg i
màltkaret först och
genomdrànktes med vatten.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

först

fåst s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

forst fǒrst räkn.

den̲ ˊ–le

fõrst

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

fo̊st

År. fost

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

först

dɩ‿ fórsta plàwana

de förstá plogarna (ɔ: som kommo i bruk)

M. s. 71

maj

dăn‿ fórsta máj jek‿ dɩ‿ omkríŋ o‿ ʃǿŋ dan

förste maj gingo de omkring och sjöngo. A. s. 72.

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

först

fost

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

fost

fǒrst

den̲ ¹~a vi²l̲an

fõrst

№ 290.

Sofde

Färs hd. H Areskoug 1926

fost först adj.
adv.

dan fósta man

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. först

forst   forst

den‿fórsta den förste

den‿fórsta góŋan den

förste gången

Säkerligen nyare för fost.

J–s.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

först

fåsst
fōrst

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

× förstan

i fóstan = i förstone

i fóstan nær han kom ę́ʒ hær, sa svǿr han ta vartèndasta ǿr

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

× förstan
adv.

i förstan = i början

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× förstan

fóstan = för första gången,
för dt förstā

Nr 1006 Vomb, Färs h:

I. Ingers 1951

fȏrsta småare s.

se småare

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

fårsta storane s.

se storane

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

förste

dæn fósta, ordn.-tal

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

förste

fóste, f. och n. fósta

èʟa va dé̲d pa dìn̲a fóste
èr̲en – dìn̲a fósta læ̀g̲an.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

förste II

ifra fósta bòrjan.

de fósta hu̲ísad

di fóste áu̯ren

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

for̃ste;

fós̱tə răkn.

den fós̱tə agús̱ti;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fórde II

neutr. de fósta

de fósta jà kom̲ te é̲slo̲v, for
dæ̲r læ̲rda ja a væ̲̀va ---

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

fo̓rste

fòsta

fòšta ʀà̠ba̰

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

fórste   fórste

r.

hé̱n te den fórste bjàlkan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

förste;

fós̱te a.

den fós̱te dá̱en;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

första

fósta

dan fósta aktáb̲oa

di fósta màu̜nadorna

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

förste

fósta ; fem. och neutr. fósta

den fósta februvári

ringa fósta , ringa första g. till gudstjänst.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

första

fósta, n. fósta

de fósta bu̲ded (om det första av 10 Guds bud). jfr bud

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

fòrsta

r.

m. fósta

dæn fósta

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

förstfödd

fòrstfuid

Trol. svärs-ord med Gud-substitution

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× förstirad

forstíṟad

uppskråmd

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

förstklassig

forstklási

(Kopi-lån)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först
adv.

fost

mǫ̠́r hon dǫ̠́ fóst, a sí̠n dǫ̠ fá̠r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

försträcka

forsträ́ttsa (-strä́ttsor, -strä́ttste, -strä́ttst, -strä́tts) tr., försträcka, bispringa.

han forsträ́ttste me me pä́nga.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förstuga

fòste el. fòrste, -en,
-̀a, -na;
fōrstuga;
Hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

förstuga

fòrste -an

di tròd̲e aw fòrsten a ký̲ i stù̲an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

förstuga

fòs̱te , -en, förstuga.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

förstuga

fàrste -en, m.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

förstuga

få²r̠ste, m., -n, pl. -sta, -rna, förstuga.
Fränninge, Åsum. Fs.
Äfven få²s̠te, Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

№ 28

²fosta n. — — ²Fårstuga, s.

de̱ ²ko̱ne̱ go̱t tjubt
²no̱na ²rulla o̱r ²ko̱na
ha̱t te ²fostan

№ 287.

²förstuga

FÅRS

Frenninge

H. Areskoug 1924.

förstuga

Se farstu

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förstuga

fòrsta, ̀-en m.

(Jfr farstuga)

dær‿ va‿ fòrsten emèlom
där var förstugan emellan
(ɔ: våra lägenheter)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förstuga

fôrsta, -an m.

da dròpa nér i fòrstan. Det droppade ner i förstugan

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förstuga

fòrstta, -̀an m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förstugdörr

få²r̲stedò̲r, f., -en, pl. -or, -na, förstugudörr.

di kna²̆b̲a po få²r̲stedò̲ro̲rna.

Åsum. Fs.

Anm. få²r̲stedò̲r, Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

förstugdörr

fàstedǿ̲r -en -or -orna

P.L. 1898

Fränninge, Färs hd̲

förstugudörr

fòrstedǿ̱r, –̀ – –́an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ förstugskammel

få^{2}s̱teskàm̱el, m., -len, pl. -m̱la, -na, förstugu-trö̆skel. åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förstå

forstá̱, forstó̱

Pres. — –́r

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förstå

forstá, forstǻ

han ‿ forstå̰ ‿ se ‿ prúd.

Han förstod sig på det.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

forstá̱ forstó̱ forstá̱d fǒrstå
forstá̱r

fo²rstå

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

So²fde

forstå

forstá, forstǻ

Pres. – ´r

han ‿ prãtar ‿ kalkǻniska,
for ‿ n̥ta ‿ hinsen ska ‿
forstá.

Se u. ×kalkoniska

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förstå

forstá

dá kan ‿ ja ‿ forstá
det kan jag förstå

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förstånd

forstán̲, -ed

nỳfj̲a dit̲ forstán̲!

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstånd

forstán n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förstånd

foṟstå¹ṉ, n., -ṉed, utan pl., förstånd.

gał foṟstå¹ṉ. Vollsjö.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

förstånd

forstón̲ad (best. sg.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fårstann
fōrstånd

förstånd

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

förståndig

forståndi l. -dijor, (m. och f., n. -det, pl. -dija förståndig. komp. -dijare, -dijast.

Alanelsen did e en forståndi kar.

Vollsjö. Fs.

forståndet adv. af föreg. komp. -dijare, -dijast.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

förställd

forstél̲d

= uppskrämd.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

fōrstōd, s.

fò̱rastǫ̱́ja, ̀-ad

= framgavel på vagn.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

förstöra

Sup.

forstö́rt

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

försumlig

forsómelat obest. n. sg.
sent att utföra (om ett arbete)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

försumma

for̲s$\overset{1}{å}$m̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., försumma.

di̲ for̲s$\overset{1}{å}$m̲a t$\overset{1}{i}$d̲en.

du ska val $\overset{2}{e}$n̲te for̲s$\overset{1}{å}$m̲a fa̲lk.

Bousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

försumma

forsómpa, = , – ´ad

Pres. – ´ar

so forsómar ja min virkniŋ så försummer jag min virkning

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

försumma

forsóma, =

uppehålla ngn under hans sysslor,
försinka ngn i arbetet

de‿ skω‿ ǹ̥ta forsóma‿
horánra

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

försumma

forsóma -a -ad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

försumma sig

for̲s$\overset{1}{\text{å}}$m̲a si̲ l. sä (-ar, -a, -ad, -a) refl., försumma sig.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

försummelse

1
forsåmelse, m., -n,
pl. -sor. -na, försummelse.

Färs hd

Vollsjö. Fs.

№ 281 Per Larsson 1898.

försutten

forsúdan

trött av för mycket stillasittande

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

försvara

forsvá̱ra , =

~ se

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

försvinna

forsvéya, -svéyor, -svánt,

-svǿzed. försvinna.

só forsvánt han ma desáma.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

försvinna

forsvi^{1}ŋa (-svi^{1}ŋor, -sva^{1}nt, pl. oh konj. -svø^{1}ŋe, -svø^{1}ŋed, -svø^{1}ŋen) intr., försvinna.

ri^{2}dzedàm han fort forsvi^{1}ŋa.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

fõrsvinna

Pret.

forsvánt

K.f.99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

försvärja

forsværja (-sværjor, pl. -sværja, -sør, pl. ok konj. -søre, -søred, -søren, -sværj pl. -sværjen) tr.; afsvärja.

Ja ha forsøred brenevin.

ha du forsøred o ga ti vart?

forsøren ting gar letast for se.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

försvärja sig;

fo̲rsvája sä, fo̲rsvár̲jo,
fo̲rsə̣ấ̲r, forsə̣ấ̲red;

begå mened;

han fo̲rsə̣ấ̲r sä;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

försvärja sig

forsvärja se (-svärjor, pl. -svärja, -sør, pl. oh konj. -søre, -søred, forsøren (försvuren) -svärj, pl. -svärjen) refl., försvärja sig.

han far si: "haram, min fel, ja forsør me!" Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

försyn

forsyn¹, m., -en, utan pl., hänsyn (skonsamhet).

speløren¹ håde² ingen² forsyn¹ for o la pijorna² sta i maters¹-huled. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fõrsȃmra

Refl. forsámra se

K f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

-fȍrsãmra

forsémra

Refl. ~ se fȍrsãmra sig,
fȍrsãmras

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

försämra sig

forsémra si -ar -a -ad

de forsémrar si, hèla maʃine-
-ríed

(om organismen)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

fõrsâmras

forsámras, =

forsámrad pret.
part. obest. sg.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

försöka

forsǿ̲ga, forsǿ̲gte, forsǿ̲gt

Pres.: nu̲é forsǿ̲gon di

1950. 4829. Västerstad. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka

forsǿ̱ga

han skaḻu forsǿ̱ga æ forli̱ga dom.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

försöka
v.

foɹsǿ̠ga

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fö́rsöka

forsǫ́gga. forsǫ́ggor. forsǫ́gte. forsǫ́gt,
eller forsǫ́ja
fórsóka: yngre forsǫ́ga etc.

ja kan jo forsǫ́ja et tą́g. N.J.

vi ska forsǫja a tǫsta nǫ́r ed.
A. B-n.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

fŏrsŏka

forsǿgza

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

fɑʀs^{1}ǿ̱dʒa

fŏrsŏka

försöka

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

försöka

forsǿ̠ga

imperativ sg. forsǿ̠g!

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

försöka

forsǿ̲gga, -gta, -gt, v.

= försöka

s. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

försöka

forsǿ̱gza

3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

försöka

forsǿ̠gza

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

försöka

inf. forsöja

m. f. 1880

På nytt iakttaget 1958.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

försöka

inf. forsǿ̲gga

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

försörja

for̲sår̲ja (-sår̲jor, -sår̲de, -sår̲t, -sår̲d, -sår̲j) tr., försörja.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

försörja

forsórja

di‿fik‿forsórja‿se
po‿vát̲ di‿kòn̲a. De
måste försörja sig på vad
de kunde.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fórsója

forsǽja

Östraby

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

forsórja forsórde forsórt fõrsõrja

forsórjor

fõrsõrja

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

försörja

v.

forsá̲rja, -sá̲rjor -sá̲rda

-sá̲rt

forsárja si

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

försörja sig

for̲så¹r̲ja se l. si̲ (-så¹r̲ja,
-så¹r̲de, -så¹r̲t, -så¹r̲j) refl.
försörja sig.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

försörjare

for̲sa̲r̲jare, m., -n, pl. = 1.-ra, -rna, försörjare.

Min do̲tor ha fa̲d for̲sa̲r̲jare sam e dök̲ti̲ rak. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

forta̲̍n fõrtagen adj:

ha̲n va̲ so —

frõtt

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

forta̠^{1}n förtagen adj:

han va̠ so forta̠^{1}n

№ 287.

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Ö^{2}ved trött

förtagen

fortá̱n

andfådd.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

fȭrtènna

fortḗ̱na, fortínta

K. f. 72

vi‿hàd̲a e̲n i‿ʒø̱ba, som
fortínta sǫ́n̲a ʒɣè̱la

vi hade e̲n (ɔ: en man) i
Sjȫbo, som fö̂r-tennade så-
dana kittlar. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Tolånga.

förtenna

fortína, fortínta, fortínt

fortínas inf. pass.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II **fȯrtenna**

dr fortínta kár de fȯrtennade kårl

K. f. 71 **Nr 290.** Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fortín̲a fortínde — fö̆rtennă v.

han̲ fortínde e̲n fʒe̲l ti me̲ e̲n goʒ̲

fö̃rtenna

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

fõrtenna

fortṟ́na

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtenna

fortin̲a, fortínte

han‿brṵğte o‿fortín̲a.
Han brukade förtenna./
han‿fortinte‿tj̲èla. Han
förtennade kittlar.

N. f. 71. **Nr 7503** Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

förtennare
s.

forté̲narɐ , -ɐn.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

förtenning

fortḛ́niŋ, – –́ –an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

fŏrtent

fortént pl. -a

kàfefjéla e forténta

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

fòrtent

fortént

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

fortid

fõrtid

fõrtid

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926

förtid

for̲li̲¹, m., brukas ej i böjd form och förek. blott i uttr. i̲ for̲li̲¹, i förtid. Ko¹w̲an hun ba̲r i̲ for̲li̲¹.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fõrtid;

fortí̠d

hum̠ va fúd̠ i
i fortí̠d;

hõrr;

№ 1585:1 Tolånga, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

fòrtid

fort_i_d

Intr.: i ‿ fort_í_d i fòrtid

ham ‿ k_ó_m i ‿ fort_í_d

(tidigare än som avsett el. var lämpligt).

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fårte
framtill

fór-tīl
adv.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

forʒé̠na forʒé̠nta forʒé̠nt v.
fõitjãna

fõrʒiãna

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förtjäna

forſſena (-ſſen l. ſſenor,
-ſſente, -ſſent, -ſſént, -ſſen)
tr., förtjäna.
forſſena päʒa. forſſen sal.
den strydʒen va val forſſént.

№ 281. Fränninge. Vollsjö. Fs.
Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fɑʀʒ̊ėnta förtjäna

förtjänade

han fɑʀʒ̊ėnta se ɑn

trɑ̨ːdɑlar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

förtjãna

forȥȥéna

forȥȥena ‿ páȥa för-
tjãna pengar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förtjänst

fortʒ̄énst; pl. – –́ or
vinst, penningvinst
han‿tɑ‿óp mòʒa for-
tʒ̄énstör han håvade in
många förtjänster

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förtjänst

fortʒé̠nst, – ́an

penningförtjänst

en‿ stá̠r fortʒé̠nst

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förtret

fortré̱d. -en. förtret, skada, skadegörelse (men icke = harm)

1. pà̱ga. jo̱r ìgan fortré̱d. è̱la ble̱r i re̱nt olýgg̱elia. (Ingar Hm).

2. hade di jo̱rt fortré̱d so ble di ové̱nor.

Vomb

Färs

I. Ingers 1930.

№ 1006.

förtret

foʀtʀé̲d, -aʀ

i bet. skada, mēn

vi ha foʀtʀé̲d nók̲.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

fòrtret

fortréd

skada, ohä́gn

jøra~ fortréd göra skada, våll ohä́gn.

ùglor di~ jøra~ ìŋan vìdara fortréd. Ugglor de gjorde ingen vidare skada.

M. f. 71.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

förtret
s.

forträ́i̯d. n. -or

skada. mēn. förfång

dæn ha jårt ståra forträ́i̯dor
på sóm stæ̀le

râml. blixten.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

fortred en fõrtret s.

for i vǽrdan nar di
hade jort non —.

fortret

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

fõrtret;

fortréd, -ens.

han jȯre ègen
fortréd;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förtret

fo̱rtré̱d¹, m., -en, utan pl.,
1/ förtret. ja ha̱ ha̱t men
fo̱rtré̱d¹ fo̱r do̱ras² ska̱l;
2/ skada. Jø̱r iŋen² fo̱rtré̱d¹
på de̱n li̱le².

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 28 Per Larsson 1898.

förtret

fortré̲d, -en

skada, mēn

te ál̲ fortré̲d , ung. = olyckligtvis,
olägligt nog

1948 4439 Vollsjö, Frs hd

fortré̲d en fõrtret s.

ha̲n ska álte̲d ste̲²la te

~

fõrtret

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

fo͡rtrat

fortréd

skada, ofog

han‿ sláp oc kom‿ ti‿ non‿ fortréd.

Han undgick att komma till skada.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

fo²rtret

han kom ‿ i ‿ fortréd han kom till skada

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förtret

fortré̱d

jora ‿ fortré̱d göra

ohägn, skada

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

fo͡rtret

koma ‿ i ‿ fortréd komma
till skada, råka i olycka

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtretlig

fortredali l. lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast förtretlig. Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förtrollad

a. fårtröllad s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

× förtruten

fortrǿ̲dan , pl. fortrǿ̲dna

avundsjuk. missunnsam

di va sa fortrǿ̲dna pa -nom
(de övriga bonderiksdagsmännen på Nils
Månsson)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

förtruten

a.

fortrýden

avundsjuk, missunnsam

På nytt iakttaget 1957.

1948. Nr 4802. Brandstad. Fs hd

förtruten;

for̲trý̲den a.

for̲trý̲ded n.

for̲trý̲dna pl.

di va for̲trý̲dna
pu̯ hn;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fórtuten

fortrǿ̱den

avundsjuk.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

förtruten

for̲trýden, m. och f., n. -ded, pl. -dna, komp. -dnare, -dnas̲t, afundsjuk, missunnsam.

Vomsjö. Fs.

✓ Brandstad.

fortrǿ̲den, Fränninge

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

förtruten
a.

fortrýden. pl. fortrýdna

avundsjuk. missunnsam.

di va fortrýdna a lèa.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

×fõrtruten
adj.

fortrágden

missunnsam, avundsjuk

K. 1. 79

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

-fortruten

fortrýdan

avundsjuk, missunnsam

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förtrutenhet

s.

fortrǿ̲denhė̲d, -en

avundssjuka

Västerstad

4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1958

förtryck

fortry^{1}kk, n., -ed, utan pl., förtryck, äfven i betydelsen nöd, elände, pröfning.
Ja ha gad et fortrykk i^{1}jenam å^{2}te et å^{2}ned.

Tolånga. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

förtryck
s.

fortrýtʒ, n. -ed, ut. pl.

i bet. nöd, elände, pröfning.

jà ha gad et fortrýtʒ ijënam
ète et àned.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

förtryta pl. ak. konj. -trydde,

fortryda (-trydor, -trød, -trydded, -trydden) tr., afundas.

di fortrød ad vi hade for bra.

Vansjö. Fs.

Sa sijor han am han hade fortrydded nad skulne.

№ 281.

Fais kk

Färs hd

Per Larsson 1898.

fõrtryta

fortrýda

missunna, fõrtryta

hære e mèed som ja tyttjor ja skala ànta fortrýda.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

fortãlja

fortálja
-beraũa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

förtänka

for̲t$\overset{1}{æ}$ŋka (-t$\overset{1}{æ}$ŋkor, pl. -t$\overset{1}{æ}$ŋka, pl. -t$\overset{1}{æ}$jnte, -t$\overset{1}{æ}$jnt, imperat. -t$\overset{1}{æ}$ŋk, pl. -t$\overset{1}{æ}$ŋken) tr., förtänka.

Ja kan $\overset{2}{e}$nte for̲t$\overset{1}{æ}$ŋka den f$\overset{1}{æ}$s̲te for ed.

for̲t$\overset{1}{æ}$ŋk $\overset{2}{e}$nte me̲ for den for̲tr̲$\overset{1}{e}$den.

№ 281. Färs hd Tränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

förundra sig

forón̲dra se, -ar, -a, -ad, förundra sig.

di re̲nt forón̲dra se ovor har han kone ha rè̲da po de̲d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

förunderlig

fårongelit

förunderligt

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

förundrad

foróndrad

a̲ hàr̲a gú̲d, jà ble rǽi̜nt
foróndrad.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

förundra sig

fårongra se

förvåna sig.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

fórut

forú̲d

vìs̲elgrè̲n han hade kǻ̲led i
væ̀storstǻ̲ forú̲d, s̲in frk̲
rå̲̀senkvíst ue æt̲e hå̲̀nom.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

fórut

forú̲d

dær va ǽi̯n forú̲d, ve Lø̲̀beragáu̯ren.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I.Ingers 1951.

förut

forú̲d . adv.   förut

di skol̲e tèk̲na dom són̲dan forú̲d (teckna sig, näml. till nattvardsgång).

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.

№ 1006.

f^{1}å̱ru̱d förut

fõrut

har va u^{1}i̯n f^{1}a̱ru̱d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

fórud

fǒrut adv.

dan ~

forūt, innan

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

förut

fó̱rṵd

tidigare, vid [illegible] tidigare tillfälle (tidigare tillfällen)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förut

forúd

tidigare

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förutom
adv. o. prep.

forúdom

förutan

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1975

fõrvaltare

forváltare m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

forvá̲rsel ad   fõrvarsel

varsel

№ 290.

Sofde   Färs hd. H. Areskoug 1926

+ förvarsel

forvårsel, n. -ed, utan pl., varsel.

di håde set forvårsel, iʒan huen dø. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× förvete

fo̱rv$\overset{1}{\text{e̱}}$da, n., oböjl. förvett, förekommer i uttr. ha̱, fa̱ forv$\overset{1}{\text{e̱}}$da po, vara, blifva förveten på.

... sa h$\overset{2}{\text{å}}$le f$\overset{1}{\text{i}}$f̥en fo̱rv$\overset{1}{\text{e̱}}$da po j$\overset{1}{\text{a̱}}$sed. Åsum. Fs.

fo̱rv$\overset{1}{\text{e̱}}$de, Fränninge, Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× förvete

forvéda

Fränninge, Vollsjö

× förvete

fo̱rv$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$de, n., oböjl., förvete.
nyfikenhet

$\overset{2}{\text{a}}$la ha̱ forv$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$de po ha̱r ha̱n
ha sa̱d $\overset{1}{\text{sa}}$ŋa i̱fr$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$.

Vollsjö. Fs.

fo̱rv$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$de, Åsum

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× förvete
s.

forvé̱da, n.

nyfikenhet, intresse.

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

fõrvete;

forvé̱de s.

di há̱r forvé̱de pu̜
lin;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× förvete s.

forvé̱de

nyfikenhet, intresse

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

× förveten
s.

forvé̲da, n.

nyfikenhet, intresse

di fek̲ forvé̲da po di kœ̲a
bistók̲ana.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

förveten

forví̲dan. „ förveten, nyfiken.

glỳt̲a di e jo forví̲dna.

samma form iakttagen ännu 1947.

Vomb

I. Ingers 1930.

1006.

Färs

forvédan förveten adj:

a, de e den dǽra
forvédna gamla
tjærrŋen du ved.
hon ska do fråga
åte al tiŋ.

H. Areskoug 1924. № 287.

Östraby nyfiken

FÄRS

fòrveten;

forvé̠dhn a.

forvé̠dna pl.

é̠ di forvé̠dna o
sé̠ pu sánt ós̠a;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

forvé̲den

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

förveten

for̲v^{1}e̲den, m. och f., n. -ded,
pl. -dna, förveten.
komp. -v^{1}e̲dnare, -v^{1}e̲dnas̲t.
han̲ j^{2}ø̲re sa for̲v^{1}e̲den o sp^{2}ø̲rde
h^{1}yffed bra̲, sam̲ va̲ v^{2}å̲rmas̲t.

Åsum. Fs.

for̲v^{1}e̲den, Kärrstorp, Östraby.
Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

förveten,

forvé̱dn a.

forvé̱dna pl.

hugm̲ é̱ so forvé̱dn,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

förveten

forvéd̲en

nyfiken

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

förveten
adj.

forvíden
nyfiken
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förveten

forvéden pl. forvédna

Fränninge Vollsjö O.N.

Ö. Kärrstorp

P.L. 1898 281 Färs hd

forvé̲den forvé̲ded förveten
forvé̲dna

nyfiken

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

-fõrveten

forvé̱dan

nyfiken

K.f.71

forvé̱dan o. rǽ̱lı

nyfikēn och elak

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föřveten

for̂vídan, -ad, -na

kvantitet ?

nyfiken

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

forveten
adj.

forvŕ̲đan; pl. – –'na

nyfiken

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fö̃rvetenpinn

forvé̠danpíŋ m.

mycket nyfiken människa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

forvíla — ́d förvilla v.

han — folk so de kom
ålri hem.

förvilla

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

förvillad

forvíl̲ad; pl. – ´ – a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förvillad

forvílad

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förvillelse

forvílalse

det att förvilla ngn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fœṟvau̯g × förvåg

fŏrväg, hammel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× förvågen
a.

fårvågen (fårváugen L)

orädd, dumdristig.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

forváca fořvāg

han̲ jitʒ r̲ ~

fořvāg

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

forvǽi̯a

fõrvag̃

se forvǽi̯a!

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

förväg

i forvǽja, adv.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

förvåga

forvája

I uttr.: i forvája i förvåg.

hon kom i forvája

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

förvända

forvena (- venor, pl. - vena, - vende, - vent, - vend, - ven, pl. - venen) tr. förvända förändra, förvränga.
dæ kan va nad or i di nyjæ bødzorna sam e lid forvent.
forvena syn, genom trollkonster förvilla en människas syn.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

inf. pret. pret. part.

forv$\overset{1}{\text{e}}$na forv$\overset{1}{\text{ä}}$nde forv$\overset{1}{\text{ä}}$nt

fŏrvănda v.

de forv$\overset{1}{\text{e}}$nde de

$\overset{2}{\text{n̥}}$ke

H. Areskoug 1924.

FÄRS

Frenninge

f$\overset{2}{\text{o}}$rv$\overset{\text{v}}{\text{ä}}$nda

N:o 287.

forve¹n̲a forvénde forvént fŏrvănda
forve¹n̲or

de̲ ga²mle forvénde ǿ̲ren.

fŏrvănda.
fŏrvanska

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

× förvände

s.

forvén̲a, neutr.

villervalla; äv. skadegörelse genom svårt väder.

Öved.

Nr 7899 Öved Färs hd

I Ingers 1940

ˣ förvände

s.

fårvänne s. 95

= snöhinder, ofarbart väglag

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

+ förvånde
s.

forvéna, -ed
ovåsen

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× förvände
s.

forvéne, n.

víllervalla

sónt forvéne me fólk vá
dœr hos -nom.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

L. Ingers 1947

föräldrahem

foráldrahaim̲, -ed, n.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

föräldrahem

forálrahäim n,
bardomshem

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

föräldrahem

forálrahím n.

barndomshem

(Obs! Ej den talandes föräld-
rars hem under deras barndom).

M.f. 75

mɛt ~ .

hîm, resp. påv.
form; det genuina är
huem enl. H.A.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

föräldrar
s.

M. foráḻra , -ana

fóst la̱ di' en krá̱ns pω
foráḻranas grá̱v.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

föräldrar

pl. forélra

ete va mina forélra sá ...

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

föräldrar

pl. forǽldra, -ra.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

föräldrar

forálra

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

forál̲ra, -ana. föräldrar

1. --- de̲ va minʒór̲ bastón̲da klòk̲or; mi̲na forél̲ra di hà̲de en i hè̲la do̲ros lí̲vsti̲d.

2. mì̲na forél̲ra di jik̲ te svá̲nʒø for bý̲norna po dæjsvárk̲.

Vomb.

M. 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

föräldrar

forálra

forálra holt àtor gluíta
föräldrar höllo efter barn

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

foréldraʃ   fõrãldrar   s.

den han hå̲de si̲na
foréldraʃ hos si .

№ 289. **FÅRS**

föräldrar

Sõrde   H. Areskoug 1925.

föräldrar

for̲é̲lra, m., -na, pluralt, fŏrăldrar. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

föräldrar

forálra

màrtens forálra Mårtens föräldrar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

föraldrar

forálrfa, – ´ana

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

föräldratid

forálraṯíd

hans ~ under hans föräldrars tid (~ levnadstid)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

fõrãra

forǽra, =
(bort)kånka

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gad

gad̲. -́en. -̀a. -ana. gadd.

även tagg (å törne. hagtorn m.m.)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gadd

gad, m., gå^{1}d̲en, pl. gå^{2}d̲a, -na, gadd, om bi och andra insekter. Frä^{2}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gaffel

gáfal, ´-an, gåfla,
gáflana

(bordsgaffel)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gaffel

gáfel

de‿sprant‿ma‿kniv
o‿gáfel i rýggan

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²gåflà, –, -d (F) gaffla

prata, ²snåk̲à

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

* gagn

s. 95

te gājns

= tiurāckligt

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gagn

gæjn, n., g$\overset{1}{\text{æ}}$jned, utan pl., gagn.

j$\overset{2}{\text{o}}$ra ti g$\overset{1}{\text{æ}}$jns. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ga̯ms gagn.

n$\overset{2}{u}$tza ti ~

gagn

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Fārs hd. H. Areskoug 1926 gagn

gæjns gen.

I uttr. jòra ‿nod ti‿ gǽjns ²göra något till belåtenhet, ²göra ngt ordentligt och grundligt

K. s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

teg$\overset{1}{\underline{a}}$ᵢns gagn:

till gagns, tillräckligt

kv$\overset{2}{i}$ŋan va $\overset{1}{o}$s̱e dø om̱ $\overset{2}{a}$ᵢrad
fa̱r dæ skọle va br$\overset{1}{\underline{a}}$ teg$\overset{2}{\underline{a}}$ᵢns
- - - för det skulle vara godt
nog.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

gæ̯ins

gagn

nu̯²tʒa tr ~

gagn

№ 290.

Sofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gai̯n

gagn s.

h ~s = omsorgsfullt

gagn

FÄRS

№ 289.

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

gaga

te gains,

att göra något till belåtenhet.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

~~gagna~~

gàŋna , =

begagna

Repr. påv. form.; genuint ˣgæjna?

J-s.

... so‿ læŋa‿ di‿

gaŋna‿ s̀ḻa ... så

länge de använde selar

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

N. J. 25 Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gà̱jna, -ar, -a, -ad. gagna
(även gä̱̀jna).

• begagna; nyttja, bruka, innehava.

barọ̱́nen han gà̱jna-d é̱t ǻ̱r;
si̱n fe̱tt è̱rrksen fǻṯ i ad

(om Vombs Södergård)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gagna

gæ̀jna, -ar. -a, -ad. gagna

= begagna. nyttja. använda.

màrten hone so då̀li so han kan ànte gæ̀jna hòstan (= inte tillgodogöra sig hostan = kan inte göra upphostningar).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gagna

gàʒn/a, =, ˋad

begagna Rspr-form! J-s.

Den genuina formen i Färs hd är gàjna ~ gæ̀jna.

... et tǿ̠j, som ‿ han ‿ ha ‿ gàʒnad mò̠ʒa ǻ̠r.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gagna

gàʒna, =

Pres. sg. ̀-ar

Rspr. form (genuint ˣgàjna ?)

an²vända, begagna

gaʒnar. ı̀ʒen a. ór grèda ?

An²vänder ingen av er gr²ädde till kaffet ?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

gagna

gagna ‿ sprí̠t

använda spritdrycker

M. f. 87

formen gàgna är rspr. lån.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*till gagns;

te gájns adv.

el. te gǽjns,

till nytta, till gagn;

han jö́r èjentéj

te gájns;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gagnsvirke

gágsvirka n.

delvis uspr.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gá̜insvirtʒe

gagnsvirke s.

virke använt till ved

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala

gàla, ga̲l

Åv. råma högljutt haum. stα̊ o. ga̲l. Hon stod och råmade högljutt (tecken till brunst).

M. J. 71

Nr 7503 Ramsås a. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

gala
v.

gà̱la, ga̱l. gà̱led

kapelí̱n han va knàrpen; han
gá̱l for mí̱ed pa dom
(hâi = tjata o.d.)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

g$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$la g$\underline{\text{o}}$l g$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$lad gala v.
g$\underline{\overset{1}{\text{å}}}$lor

gala

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

g²ɑ̱la gɑ̱l } g²ɑ̱lad ,gala ve
gɑ̱́lor g²ɑ̱lde }

t²ok̲an gɑ̱́lor

gala

№ 290.

S²ofde Fårs hd. H. Areskoug 1926

I gala

gàla̲, ga̲l, gàla̲d

Pres. ga̲l

åv. bòla (om ko)

hum ‿ bàljar o‿ gá̲l
hon ramar och bõlar/
han‿ har‿ sta̰d‿
K. f. 71/ há̲r o‿ skrè̲dzad

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gala

o gàlad han har statt
här och skrikit och galit.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

gala

ja‿ hṵsar‿ ǹ̥ta, ˊ
hώn̲a‿ han‿ gω̲̇l jàs
minns inte, hur han ("horn-
uven", dvs. ugglehannen) gol.

K. f. 71 **Nr 290. Sövde, Färs hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

gala

gàla

Pres. gal

Å̄v. 'gorma'

han gál o gàbar

ál tid han gormar och

skriker alltid

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gala

gà̱la, gɷ̱l, gà̱lad

Pres. sg. ga̱l l. ´or

?
Äv. gorma, skrika, vèsnas

mìtzga̱l o hornu̱en dr.- gá̱l
nestan lìa dánt (se u. mickel)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

galande
s.

gà̲lane

tjat, traggande

dær far va mà̲de pɑ gà̲laned
ós̲e.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

galant

gal$\overset{1}{a}$n̲t l. -or, m. och f., n. -l$\overset{1}{a}$n̲t, pl. -l$\overset{1}{a}$n̲ta, eg. galant; präktig, utmärkt

did̲ e̲ en̲ gal$\overset{1}{a}$n̲t kl$\overset{2}{å}$k̲a.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

galen

gå²len, m. och f., n. -let, pl. -lna, komp. -lnare -lnast, galen. Betecknar både svagsinnt och obetänksam, äfvensom ngt. orätt, dumt gjordt.

Aum. Fs.

gå²let, adv. af föreg. komp. gå²lnare, gå²lnast.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

galen

gà̲len

han va so gà̲len te a
spe̲la kórt om pœ́g̲a

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
L. Ingers 1947.

gà̱len a. / galen;

gà̱led n.

gà̱lna pl.

di blèye gà̱lna;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

galen

gà̲len

ond, vredgad, fòrtö̃rnad

han‿ blḛ‿ so‿ hìm̲elens gà̲len

han blev so "hîmla" arg.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^{2}ga̲len ^{2}gålnare ^{2}galnast adj.
galen

^{2}ga̲led
^{2}gålna

klo^{2}kan e ^{2}ga̲len ^{2}.
slåged. de va̲ de
^{2}galnaste ja̲ ha̲r set

galen

№ 289. galen FÄRS

S^{2}övde H. Areskoug 1925.

²ga̱lan ²ga̱led ,galen
²ga̱lna

e̱ ni̱ re̱nt ²ga̱lna?

galen

№ 290.

²Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

galen

dɛ vìla, gàlna de vilda, galna (hästarna)

K.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II galen

han‿va‿so‿gà̱len
ator‿má̱d han var så
förfärligt begiven på mat

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

galen
adj.

gà̲len

ja ble gà̲len pω –rom
hâr = förargad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

galen
a.

gà̲len

ǻ̲, du e gà̲len!

hăr nărmast i bet. "tokig"

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gà̠lan, gà̠lad, gà̠lna, galen.

de sa gà̠lad ú̠d.

de e en fjǽ̠r som e gà̠lan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

galen

gà̲len . adj. . galen. anv. i betydelsen vredgad. förargad:

si à̲nte pí̲por. for do̲ bler han så gà̲len. (om ett öknamn). 1927.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

MBA 1947

galen

gàlen, gàled, gàlna

Östraby

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

galen
a.

gālen

s. 95

= arg

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ˣgalen

s. 90

gālen ãtte

= begiven på, glad för

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

galen

gàlen, neutr. gàled pl. gàlna

nu forǽndrar di làgana ----

men di e lìa gàlna te æ hèla ændá.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

galen
a.

gà̲len, n. gà̲led

får acc. 1 då for föregår:

for gá̲led

ja tyk̲or de e for gá̲led

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

galen

da‿ kan‿ næstan‿ ble‿
fó̲r‿ gá̲lad det kan
nástan bli allt för galet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

g̥a̲²len

galen, arg

galen

sva̲rma̲¹ran bla̭ g̥a̲²len

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gγa̲²led galen

galet, illa

sko̲la di sna̲²bla gγaur̂

dæ gγa̲²led

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

II

galen

gà̠lan

Ungefär i samma betyd.
som i rspr., dock ej i
betyd. 'sinnessjuk'.

da‿ va‿ ká̠ran, som‿
lau‿ o‿ va‿ gà̠lan
ũtor‿ frùantimor

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

galen

Det var karlen,
som sprang och var galen
efter fruntimmer.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

galen adj:

g^{2}a̲len
g^{2}a̲led
g^{2}a̲lna

o so k^{2}a̲sta de̲ e̲n he̲n
i̲ sǽŋ̲en na̲r de̲ ble
g^{2}a̲lna

galen

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

galen

2
ga̲len . adj.:

nú̲ týk̲k̲or ju fol̲k e
gà̲lna so kal̲ad

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

galen II

jȧ trω̱r dɯ e rǽjnt gȧ̱len !

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

ˣgalemmansbär s.

·gå̲lemansbæ̲̀r -ad, —

(frukt av) Solanum nigrum

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× galenratta
s.

gàlenráta, f.

skällsord till fruntimmer.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

galenskap

gà̱lenská̱b -en

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

galenskap

²gå̱leṉskà̱b, m., -en, pl. -or, -na, galenskap. Fränninge, Vollsjö.

²gå̱leṉskà̱v, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

galenskap

gà̲lenská̲v -en -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

galenskap II

hum hade gà̲lenská̲b fó̲r si

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

galenskap

gà̱lenská̱v. -en. -or. -orna.

galenskap.

han hade brá̱ gà̱lenská̱v fó̱r se.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

galet
adv.

gåled

tokigt, befängt, oregerligt

han‿bar‿så‿mér
gåled ód. Han bar sig
mera oregerligt åt (om en unghäst, som skulle köras in).

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

galet
adv.

gà̲lad

ḋe jik̲ gà̲lad ma jù̲taramá̲lad.

fai acc. 1 nâr for fóregår:
nar de ènta blè̲sta for gá̲lad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

galet
adv.

gà̲led

ha-d gà̲led stál̲t = vänta barn utom äktenskapet, ha ett otillbörligt förhållande.

hum dǫ̀lde-d for mòworen. od
hum hade-d gà̲led stál̲t.

S. Åsum

281 Färs hd. P. L. 1898.

galet
adv.

gà̲led
illa, tokigt, befängt

nú̲ gar ‿ da ‿ gà̲led

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

galet
adv.

gàlad
befångt?, illa

stiggom kan da gå gàlad me di ósa stundom kan det gå galet med det också.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gà̲lad

galet
adv.

illa, dåligt

da‿jek‿ja‿gà̲lad‿med
det gick ju illa med det.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

galgabacke.

gå²l̠gabàk̠e, m., -n, pl. -k̠a, -na, galgbacke.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

galgaled

gå²lgalè, n., -d, pl. =, -n, grind afstängande infartsvägen till galgbacken, afrättsplatsen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

galge

gàlje -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

galge

^{2}gålje, m., -n, pl. -ja, -na, galje. allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ga̱l   gall adj:

ko̱n e̱ ~ .

g'i kalv

№ 289.   FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

× gall
adj.

gol

ofruktsam, om märr som gått ett år och ej fått föl.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

gall
adj.

gol

odräktig (om, kor o. får)

ga. gól gå odräktig

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ga̠l

gall
adj:

ofruktsam (om ko som ej blivit dräktig).

Jmfr. ga-gá̠l.

hum-jezz-gá̠l, hum-fik-ta-tsór yén. Hon gick odräktig, hon måste åter betäckas.

M. f. 71.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

gall, a.

gol̲

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gall

goḻ

odräktig (om t. ex. kor o. tackor)

ga- góḻ gå odräktig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

galla

g$\overset{2}{\text{å}}$l̲e, m., -n, 1/ utan pl., galla. be̲st. som g$\overset{2}{\text{å}}$l̲e; 2/ med pl. -l̲a, -na, gallblåsa. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× galle;

gàl̠e, -en s.

galla;

gàl̠en gø̠u̯r ú̠d i

blə̣ɒ̠́ed,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣ galle;

gàl̲e, – len s.

galla;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gallfår, s.

gólfa̲r el. gòlfǻ̲r/, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

²ga̲lkω̲ n – – gallko s.

en ko som ej
aĭ i kalv

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

×gallskure
sb.

ga̰lskú̲r

bred rand i kons horn som uppkommer vart år kon ä haft kalv

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

galábla d ~n gallãpple

na̲r v̲r̲ fa²rja sva̲rt fa²rja v̲r̲ 2̲

~́n

gallãpple

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

gal̠ą̠̊bla

gellãpple

gallăpple

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

galning

gà̱lniŋ -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

galning

²gå̲lniŋ, m., -en, pl. -a, -na, galning.

Åsum, Vollsjö.

Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

galopp

galóp i galóp

i ‿ galóp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ galoscha

kalǻʃa, f., -n, pl. -ʃor, -na, galosch. vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ galoschera

kaleʃé̲ra -ar -a -ad

kaleʃé̲ra en skó̲, förse en sko med delvis nytt ovanläder.

1947 Vomb, Färs hd

g$\underline{a}$lt en $\overset{2}{\sim}$a na galt s.

galt, kastrerat svin

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gɶl̠t, gɶ¹l̠tan *galt, s.

galt: eldstad i en malttorka

naur di tor̠du mɶ¹l̠t

ʒøl̠na di i gɶ¹l̠tan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

galt

ga̲lt, m., gå̲^{1}lten, pl. gå̲^{2}lta, -na, galt, snö^{2}pt hansvin.

Vollsjö. Fs.
Allmänt.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

galt;

ga̱lt, –́en s.
–̀a, –na;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I **galt**

galt, ´-en, =a m. (Rspr.-påv.' form från $^{+}$galt) l-s

torkanordning för lin

i brygstuga

(ɔ: pìza, som dä hade

làvad; dä skale

M. f. 71 | tòrka dä lìna

på dí)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II galt

dɪ hada ᴗ gàlta
ɪza ᴗ ɪ ᴗ brỳdastɪan

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galt

ga̲lt m.

Hört i betyd. 'fargalt'

Jfr orne

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

galt

ga̲lt, ´-en, ˋ-a m.

(hanngris)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× galt

ga̲lt, ˊ-en

torkugnen i s.k. brydestua.

kri̲ṿa éj̲ te gá̲lten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

galt;

ga̱lt, –́en s.
–̀a, –na;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ga̠lt lin ~$\overset{2}{a}$ na galt s.

galt

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

galt

ga̲lt; pl. –̀a
(kastrerad hangris)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

galt

ga̲lt, -́en, -̀a, -̀ana

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣgalt
s.

galt, -́en

ugn el. eldstad i s.k. beỳ̱destu̱a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

galtgris

ga̱ltgr$\overset{1}{\underline{\acute{\imath}}}$s, m., -en, pl. -a, -na,
kastrerad gris. Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gamla
s.

g$\overset{2}{a}$mla, f. – n. pl. -lor, -na, uttr. för gammal kvinna, gumma. Stundom äfven för gammalt nordjur.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gamla-mor

gàmlamó̲r, f.

benämning på f.d. husmoder i gården, farmor el. mormor, som bor kvar i gården i en undantagslägenhet.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

gamlan

gàmlan (best. fem. sg.)

den äldsta av två eller flera kvinnor, ston o.d., när det är fråga om relativt hög ålder eller åldersskillnad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gamling

^{2}gåm̲liŋ, m., -ŋen, pl. ŋa, -na, gamling, nür. för gammal man, gubbe. Äfven stundom för gammalt husdjur. ded e ti a̲r si̲n ^{2}gåm̲liŋen dø̲.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gamling

gàmliŋan best. m. sg.
den gamle, gubben

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ gamma

²gåm̲a, f., -n, pl. -m̲or, -na, en slags ~~flåtad~~ af vidjor flåtad foderhäck för hästar, som gingo på bete i skogen om vintern.

En ²gåm̲a va̲ en trin ro̲ndé̲l, som va̲ jæ̲rd am̲krin.

Västerstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gammal

gàm̲el

æjt gàm̲elt skráω.

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

gammal

gammal s. 89

pl. gamla 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

gammal
a .

gàm̲al el. gàm̲à̲̰l

han e lı̲̀a gàm̲al mœ mé̲

(som jag).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gammal
a.

gàm̲al pl. gàmla

jà kan ènte sí̲ há̲i gàm̲al
den é̲.

di va mø̲̀ed gàmla

ô.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gammal

gàm̲al ; pl. gàmla

en‿ gàm̲al hast en
gammal häst / é̲t á̲r gàmla
eũ år gamla.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

gammal II

men di gàmla leahú̲sen di e nǽi̯rrøstade.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

g$\overset{2}{a}$m̲al l. g$\overset{2}{a}$m̲al, neutr. g$\overset{2}{a}$m̲alt
pl. g$\overset{2}{a}$mla; komp. g$\overset{2}{a}$mlare, gammal
sup. gamlast l. komp. ällre,
sup. ällst

e̲n g$\overset{2}{a}$m̲al man̲

№ 290. gammal

Färs hd. H. Areskoug 1926
Sõfde, Rõddinge

gammal adj:

2
gamal
gamalt
gamle
gamla

månen e gamal
hused e gamalt
ala dä gamle
nu e dä jo gamla

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. gammal

gammal

gàmal; `-t ; gàmla

gàmla mask. sg.
gàmla fem. o. neutr. sg.
gàmla pl.
} Best. form

mìad sónt gàmalt
mycket bylikt gammalt (bohagsting o.d.) /

K. f. 71

dar va så mìe gàmalt
Det fanns så många gammalmodiga bohagsting. Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gammal

gàm̲al l. gàm̲al, neutr. gàm̲alt
pl. gàmla; komp. gàmlara,
sup. gamlast l. komp. èlra,
sup. elst

e̲n gàm̲al man̲

gammal

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Andersson 1926.

gammal

gàm̲al, gàm̲alt, gàm̲la, adj.:

gammal.

di gàm̲la jik̲ ós̲a di̲d, nar de va rèk̲tat grán̲t.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

gammal

gammla

ˈgamlaˈ

ˈfω dämm gammla tjärtjan..ˈ

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

gammal

gammla (pl.)

'gamla'

'alla de gammla listénana"

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

gammal

gàm̲al, ≐-t; pl. gàmla

jaᴗ eᴗ la̰d ᴗ gàm̲al
jag är en smula gammal
K. f. 82, K. ʃ. 72

deᴗ hól̲or hå̲̀hans påᴗ
daᴗ gàmla de hölla rätt
mycket på det gamla (ɔ: på
gamla seder o. gamla bruk)
[illegible] K. ʃ. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

gammal

da‿gàmlasta det äldsta
(nåalet)

K. f. 72.
da‿va‿nod‿gàmalt
det var ett gammalt talesätt. M. f. 71

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gammal

^{2}gåm̲al, m. och f., n. -t,
pl. ^{2}gåm̲la, och -ę, gammal.
komp. ^{1}ęl̲rę, ęl̲st'
han̲ va ^{2}gåm̲al, na̲r han̲
^{2}jåt̲ę så.

Kärrstorp. Fs.

Efter for, för, är acc. ^{1}gåm̲al o.s.v.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gammal

gàm̲al, –̀ –t; pl. gàmla

mỳ̲e gàm̲al mycket gammal

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gammal, a.

gàm̲al/, -t; gàmla

best. f. gàm/la, ˋ-la; ˋ-la, ˋ-la

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

II

gammal

gàmal, gàmalt, gàmla
l. gàmal 1)

i‿gàmla tìdor

en‿gamal‿tátor en gammal tattare

---

1) Åv. om mask. subst. Jfr det andra ex.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

gammal

den - gàmla

den gamle mannen, gubben,
fadern (i förh. till barnen)

den - gàmla dra̰ - dom - tí - sɛ

den gamle håvade in spelvinsterna (på kortspel)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gammal

pl. for gámla, fór gamla

di ble for gámla, sa di
kωne ènte dras mé ed.

NORMAL 2

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

gammal
a.

gàm̱a̰̍l

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gammal

gàm̲el

en gam̲el lé̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gammal

gàmal, gàmalt, gàmla

di‿ gàmlas mád allmogens gamla kosthåll

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gammal

n. gàm̲alt

de e et gam̲alt fórkle, som ha vad min mórmors .

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

gammeldags

gàm̲eldà̲s

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

gammaldags

gàm̲aldá̲s

en - gàm̲aldá̲s·vǿ̲v en vävstol av äldre modell

K. f. 72

gàm̲aldá̲s prá̲t gammalt bondspråk (bondedialekt)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2
gamaldas gammaldags adj

pô ~ vis

gammaldags

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

gammaldags

gàm̲aldá̲s

ʒʒø̰va – gàm̲aldá̲s kŏja
antĭkföremål (gamla allmogemöbler o.d.)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

gammaldags

gàm̲aldå̲s

gammalmodij

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

II

gammaldags

po- gàm̲aldá̲s ví̲s på

för brukligt sätt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gammaldagsdans

gàm̲elda̲sdá̲ns -en-a-ana,

gammaldags-dans.

1. han spè̲la gàm̲elda̲sdá̲nsa.

2. de va gàm̲elda̲sdá̲nsa; de va kadríl̲ a pà̲lga a vá̲ls a á̲lt mòjelat; a bí̲renbóm̲gan.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

gammaldagsdon

gàm̲eldasdạ̲́n -en -or -orna.

husgeråd av gam̄aldags sort

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

gammaldagsdon

g$\overset{2}{\text{å}}$m̲el̲da̲sdò̲n, m., -en, pl. -or, -na, husgeråd af gammaldags sort. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gammaldags-flaska

gàm̲eldasflåska

flaska av gammaldags typ, stenflaska (av brånt lergods)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

gammaldagskakelugn

gàm̲eldaskak̲alə̲́n, m. -en, -a, -ana

gam̄aldags 4-kantig allmogekakelugn

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gammaldagskakelugn

²gåm̱aḻda̱skaḵeḻò̱n, m., -en, pl. -a, -na, gammaldags 4-kantig allmogekakelugn.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gammeldagsklädd

gàm̲eldasklád̲. adj., gammaldagsklädda, klädd i gammeldags klädsel.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gammaldagsklădd

²gåm̱eḻda̱sklèḏ l. -or, m. och f., n. -kleṯ, pl. -klèda̱, eg. gammaldagsklădd; klădd efter gammaldags allmogebruk.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gammaldags-krämare

gàmeldaskrǽmare -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
Ingers 1949-50.

gammaldagskäring

gàmaldastɕäriŋ f.

kvinna som är gammalmodig i seder och bruk

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gammaldags-målning

gàmeldasmálneŋ, pl. -or

gàmeldasmálneŋor, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gammaldagsprat

gàm̲alda̲sprá̲t n.

gammalt allmogemål

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ gammaldægsskräppa,s.

291

gammeldagsskräppa

= Petasites officinalis

Vollsjö-Brösarp, Vollsjö sn, Färs hd
G.Ilien 1943.

gammaldags-stuga

gàm̲eldasstú̲a, pl. -or

bondstuga med gam̄aldags inredning.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

gammeldagssång

gàm̲eldasséŋ̲ -en -a -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gammaldagssätt

gàm̲aldas̲èt̲ak best. sg.
gammaldagsbruket, det förr
vanlija bruket

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gammaldagstölva
sb.

gàmaldastólva

ett slags förr brukligt kort-spel

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gammaldagstrave

gàmaldastráva

sädesskyl med 20 par kärvar;

se u. trave

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gam̄aldagsvis

på gàm̲elda̲sví̲s

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

gammaldagsvis

gå²m̲ul̲da̲svì̲s, n., förek. blott i uttr. pɑ g., på gammaldagsvis, enligt gammaldags sed, bruk. Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gammaldagsvis

gàm̱elda̱sví̱s

på ~ enligt en äldre tids skick och bruk

Sk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

gammaldagsvis

gàmaldasvis

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gammaldagsvävnad

²gåm̲el̲da̲svò̲vnad, m., -en, utan pl., väfnadssätt i gammaldags allmogestil, hvilket användes vid tillvärkning af sängtäcken, förkläden m. m.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gammalsålder

gå^{2}mals-àlor, m., oböjl., förek. i uttr. på gå^{2}mals-àlor, på ålderdomen.

…. fast ja nu e forä^{1}jlad på gå^{2}mals-àlor.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gammaldagsök

gàmaldasøg pl.

hästar av förr brukliga raser

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

gammaldagsök

gàmaldasøg n.

häst av förr vanlig ras

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gamlan

gàmlan f.

det àldre av t. ex. två ston

dar var gàmlan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gap

ga̲b, n., ga̲̍bed, pl. =, ga̲̍ben, gap.

han slo̲ ga̲̍bed sto̲rt ap.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gap,
ga̱v, –ˈads.

han hade so
stώ̱rt gá̱v,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

gapa;

gà̠va, -àr, -̀a, -̀ad v.

han gà̠var o gḷə́a̠r.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

inf. ^{2}gåba pret. ^{2}gåba pret. part. ^{2}gåbad v. gapa

pres. ^{2}gåbar

ha ^{2}gåbar du lite?

№ 287. FÅRS

gapa

Frenninge

H. Areskoug 1924.

gapa,

gà̠va, -àr, -à, -àd v.

han sṭəá̠ o gà̠va,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gǎvà, –, -d gapa

gapa

gàva sǔmnèd=
gáṡpa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

~~gapa~~

gà̲lfa

Pres. –̀ar

Å̃v. ˊgorma o. skrikaˊ

han‿gá̲l o‿gà̲bar á̲l tí̲d

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

gapa

han- gàba o- glø̀da han gapade och glodde

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gapa;

gà̠va, -ˋar, -ˋa, -ˋad;

han gà̠va so

stɔ̠́rt;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

g$\overset{2}{\underline{a}}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d gapa vb
ē
~r

gapa

Frol. i ö. delen. № 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

^{2}gāva ~ ^{2}~d gapa ve
^{2}~r

gapa

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

gapa

gàvpa, =

Pres. ` ar

Sk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gapa

gà̠va -ar -a -ad

spec. = gåspa.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

gafa;

gàva, -àr, -à, -àd;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gapa

gà̱ba -ar -a -ad

Även i Ö. Kärrstorp.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

gà̲va, -ar, -a, -ad. gapa.

gà̲va a blòz̲a! ; gapa och blunda, säges till barn när man stoppar något gott i munnen på dem (ant. 1927)

glå̲ a gà̲va (vanlig sammanställning).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gapa

g$\overset{2}{\underline{a}}$ba (-ar, -a, -ad, -a, -anes) intr. gapa. Äfven uttr. för skrika, skråla.

M$\overset{1}{\underline{a}}$nen l$\underline{a}$ o g$\overset{2}{\underline{a}}$ba me m$\overset{1}{ö}$zen o sa kr$\underline{ø}$b sn$\overset{1}{ö}$gen $\underline{i}$ nam.

K$\overset{1}{o}\underline{m}$or d$\underline{u}$ n$\underline{u}$ g$\overset{2}{\underline{a}}$banes $\overset{1}{i}$jin?

Färs hd

Åsum. Fs.

№ 281. Per Larsson 1898.

gapa II

g$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$va, -a-ad, v., gapa

han ba$\underline{\text{r}}$a gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na a g$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$va

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa
v.

s. 99

sg. imper. gāba

J: gàba; iakttaget i Vstd senast 1965.

gàba också i Östraby enl. K. E. W.

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**

L. P. Holmström 1873 Exc.

gopa;

gà̠ba, -̀ar, -̀a, -̀ad;

han gà̠bar sbùned:

han gå̃spar;

Formen gà̠ba iakttagen senast 1954 i Öved

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× gapet;

gà̱vəd adv.

gormig, skrikig.

han blé̱ gà̱vəd,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gaphals

gà̲baháls; pl. –̀ – –́a

skrikhals, gormande person

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapgrina

ga̲u̲vgrí̲na

gapskratta, storskratta.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× gapgrina

gabgrína -ar -a -ad.

gapskratta

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

gaphals

gà̱beháls

som taler högt eller skrikande.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

g̠²ăvastok̠ en gapastock s.

stocken i kyrkan

(straffredskap)

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gapstock

gå̲²bestàk, m., -k̲en, pl. -k̲a, -na, gapstock.

Vousjö. Fs.

gammeldags straffredskap i kyrkan.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

fors

gapestock

gàbestók -en -a -ana

straffredskap som fordom fanns i kyrkorna.

Fränninge.

di sla itú tváu gàbestóka

J. J. 1946. Färs hd.

gapstock

gà̱bastȧḵ

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

gapastock

g$\overset{2}{\text{å}}$vastòk, -an, -a

kyrkstock

gammalt straffredskap i kyrkorna.

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

garantera

garanté̱ra

obs. konstr.

de̱ kan jà nèstan garanté̱ra
for

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

garderob

gadrɑ̠́p (genus?)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

garderob

gadrá̲pen best. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

garn

ga̲rn, ´–ed

da‿ skola‿ spìŋ̠as te‿
gá̲rn K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

garn

ga̲rn , ˊ‿ed

dä‿ vypa‿ gá̲rned pø de svep-
te garnet på (ɔ: vävbommen) K.f.72
so‿ spãnts‿ dær ‿

gá̲rn så spanns det
garn N. f. 72.

et‿ stiʒʒe‿ gá̲rn en stycke
garn (närmare betydelse?)
K. f. 82

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

garn
ga̠rn. ˈed. ga̠rn. ˈen. garn.

tvì̠ja gá̠rn, tvinna garn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

garn

ga̲rn, -ed

Obs. Dt heter fí̲nt gá̲rn, icke "tunnt" garn e.d.

Nr 4151 S. Åsum, Färs h

I. Ingers 1945

garn

ga̲rn, n., $\overset{1}{\text{ga̲rned}}$, 1/ utan pl. garn, hvaraf tyg våfves, 2/ fisk- o fågelnät. han $\overset{2}{\text{fånga}}$ $\overset{1}{\text{a̲go̲rhöns}}$ me̲ ga̲rn.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

№ 281.

garn ad

garn s.

garn

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

garn

ga̲rn, ´-ad

jù̲sablö̲t gá̲rn Gusblått

garn

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

garnbod

garnbó̲, -en

garnbutik, - handel

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1973

garnhank
s.

garnhá̠ŋk, -en

garnhārva.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1973

garnhank

garnhózk

= garnhärva

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

×garnnyckla

garnýggla (sb. sg. neutr.)

garnnystan

Jfr simplex ×nyckla

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣgarnnyckla
sb.

garnúggla ~~f~~ n.

garnnystan

at. garnúggla

Jfr nystan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

garnnystan

garnústa n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

garnnystan

garnústa n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

garnstycke

ga̱rnstiffe, n., -d, pl. =, -n, garnstycke, ett parti upphaspladt garn.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

garnstycke

garnstíʒʒa n.

garnbunt bestående av 7 till 8 fittjor (se u. ˣfittje o. fittja)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

×garnvidja

garnví̱dza

enl. uppg. = en garnhank

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ga̰rnvíŋ̲a n garnvinda p.

garnvinda

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

garnvinda

garnvíŋa , -an

nystfot.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

garnvinda

garnvíŋa f.

apparat på vilken garn vindas

K.f. 82, K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ga̰rnvípa n

garnvinda s.

garnvinda

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

garpa v.

garpa, garpte, garpt

ynkligt och klagande läte hos somliga fåglar, t.ex. gäss, ankor, kråkor.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

garvare

gàr̲vare -en, pl. =, -arna

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

garvejärn

gàrvejárn n.

redskap vid garvning av skinn

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

garnvinda

1
garnviza, f. -n,
pl. -zor, -na, nystfot.
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

garva

gå²rva (-ar, -a, -ad, -a)
tr., garfva (hudar).
har lå²ȝe fa de li²ȝȝa
i²ȝan de blø gå²rvada?

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

garvare
l. -ra

gå^{2}r̲vare, m., -n, pl. =, -r̲na, garfvare.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

garvarekar

²gár̠varekæ̠̀r, n., -ed, pl. =, -en, garfvarekar, stort träkar, hvari hudar läggas för att påverkas af garfsyra. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

garveri

gar̲ve$\overset{1}{\text{r}}$i̲, n. -$\overset{1}{\text{r}}$ijed,
pl. -$\overset{1}{\text{r}}$ijor, -na. garfveri.
Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× gassakorn

^{2}gå̠s-a-kö̠rn, n., -ed, pl. =, -en. frö af råglostan: bromus secalinus.

Vousjö. Fs.

da̠ figs ^{2}e̠nte e̠t ^{2}gå̠s-a-kö̠rn i̠ min ra̠u.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× gasse

^{2}gåse, m., -n, utan pl., råglosta: bromus secalinus.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× gasse
s.

gasse

råg, som urartat.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

gast en ^{2}~a na   gast s.

for z vérdan kom de
ud for ^{2}~a o spøgge.

gast

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

ga̲st en

gast s.

spöke, gast

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

gast

gas̲t

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

gost

gas̠t, m., g$\overset{1}{å}$s̠ten, pl. g$\overset{2}{å}$s̠ta, -na, gast. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ gastabloss

gàstablås -ed, pl. =, -en

bloss som visade sig över nedgrävda skatter.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

gastabloss

^{2}gås̠tablòs, n., -s̠ld, pl. =, -s̠kn, gastbloss, af gastar förorsakadt bloss.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

²gåstablos ed ~ en gastbloss

²vedana jetz omkriŋ me ~.

vättelјus

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

gastabloss

gàstablós n.; pl. =

bloss på sanka marker (uppfattades som ett slags spökfenomen).

K. 7. 71 / Jfr lyktman

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

g^{2}a̲staskri̲gʒ ad gastskrik s.

gastskrik

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

g$\overset{2}{\underline{\dot{a}}}$da n g$\overset{2}{\underline{\dot{a}}}$dor na gata s.

gata

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gà̱da, -n gà̱dor, -na gata s.

gata

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Areskoug 1926

gata
s.

gà̲da

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

gata;
gà̲da, -ans.
-òr, -na;
di jétt ópad gá̲dan
o tu̲da;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gata
s.

gà̲da, -an

bygata

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

gà̠da. -an. -or. -orna : gata.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gata

g$\overset{2}{\underline{å}}$da, f., -n, pl. -dor, -na, gata.

d$\underline{a}$r blitt en g$\overset{2}{\underline{å}}$da po g$\overset{1}{å}$nen $\underline{i}$ ſſ$\overset{2}{å}$$\underline{r}$ſſan, når N$\underline{e}lsm\overset{1}{\underline{å}}$nsen k$\underline{o}$m o sk$\overset{2}{ů}$le g$\underline{å}$ $\overset{1}{å}$p o r$\overset{2}{ů}$$\underline{s}$ta. Frånninge Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

g$\overset{2}{\text{a̱}}$da n g$\overset{2}{\text{a̱}}$dor na gata s.

gata

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

S$\overset{2}{\text{o}}$fde, R$\overset{2}{\text{ö}}$ddinge

gata

gà̲d/a, -an, -or, -orna

bygata

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

gata

gà̱da, -̀an

han‿lṵor‿o‿slíŋkor
ṵde‿po‿gà̱dan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gategrim

gå̠degrì̠m, m., -en, pl. -a,
-na, sådesärla.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣ gatgrim

²gådegɽìm, -en, -a

sådesärla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gatuhus

gà̱dahú̱s, n., pl. =

vid bygatan liggande äldre hus utan jordbruk.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gatuhus

ga̲²dehù̲s, n., -ed, pl. =, -en, gathus. Åsum. Fs.

vid bygatan liggande äldre boningshus utan jordbruk.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gavel

gɵwl, ´-en, `-a, `-ana

han ‿ ìbna dɵ̱́ran pa ‿ ví̱ gɵ́wl han öppnade dör-ren på vid gavel

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gœ̑ul ᴇn ~²a na gavᴇl s.

ja så²ṯᴇn hå²ṉᴇ vᴇ
~¹ᴇn

gavᴇl

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

gavel,

gBwl, –´ln s.

–`a, –na,

Röddinge

1586:1 ~~Telånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gɵv̠l, –´m
gɵwl´

gavel

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

gavel;

gβwl, –́ln s.
–̀a, – na;

skọ̱wmá̱nan vàl̲te
gβ́wlan for dam;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gavel

gɒwl, -́en

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

gø̜u̯l en ²a na gavel s.

ga̠ bort te ¹gø̜u̯len
o se̠ ¹lite̠, om den̠
²i̥nte̠ e̠ dæ̠t

№ 287.

FÅRS

Frenninge. H. Areskoug 1924. gavel

gavel

go̱vl, ´-en, gò̱vla, `-ana

A L. 1898

Fränninge, Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gavel;

gβwl, ´– ln s.
`–a, –na;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

ga̱¹vlan gavel

gavlen

hu̱¹sad væṉda ga̱¹vlan

mo̱d væ̱¹i̯en

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gȍ̆vl, = gavel

gɜwl, –´ln s.
–̀a, – na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmöh. l.

157 Nils Bengtsson 1935.

gavel,

gβwl, – ln s.

–̀a, – na,

dar va so maᴣa

gβ̀wla pu dan̄

gəurln,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gavel

gɔ̱́vel, -len. gɔ̱̀vla, -ana, gavel.

el. gɔ̱vl, ˊ-len

el. gɔ̱wl

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gavel

gøwl, -´an

pa. vı´ gǿwl på vid gavel

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gavel

gɒ̱vl

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

gạvel en ~²a na gavel s.

den̥ stạr hẹnl² va
~¹en

gavel

№ 289.

FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

gavel

gow̲l, m., g$\overset{1}{o}$w̲len, pl.
g$\overset{2}{o}$w̲la, -na, gafvel. Åsum.

go̲vl, Frănninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gavel

gōvel, gōvla
gavel, gavlar

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gęu̯lbǽŋk en gavelbänk

gavelbänk

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

r ˣgavellulare

^{2}gȯ̲wlahr̲ì̲gakke, -n, –

person som bebor ett fallfärdigt hus

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× gavelhukare

g²òw̲lahù̲gare, m., -n, pl. =, -r̲na, gafvelhukare, ed skåusord. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gehör

jehǿ̲r, n.

di spìl̲a et̲or jehǿ̲r, di kal̲a.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

jel¹æ̊ʒtǝ   + gelānk

gelå̃nk; ett lag mellan sula och bindsula

Långaröds sn   Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemen

jemé̲n

beskedlig. vänlig. nedlåtande.

vi konne alli få jemenare å nedriare prâst; han tar huan av fåir mingsta börn han möder.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878

jem̲erlam̲ + gemmerlamm

horlamm

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

×gemmerlamm

jèm̲orlóm̲, -ed, pl. =, -en,

×gimmerlamm, honlamm.

Vomb.

№ 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

× gemmerlamm
s.

jèm̲orlóm̲

konlamm.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

× gemmerlamm

jimmerlåmm,

honlamm

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gemytlig

jemýtli; pl. – ´ –a

Nr. 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gemytlig

jamýt̲ali pl. -ia

hǽ̲r e vi jamýt̲alia, æ
lì̲aso ì ø̲strabý̲.

(Fors)

1951.. 4829. Västerstad. Fs hd

jamýṯali. gemytlig. gemytlig

a fǿ̱r i tí̱den, husbýṉor, di̱ va mø̱̀ed mé̱r jamýṯalia en nú̱. nú̱ e di mé̱r kràs̱a. (Per Tyr).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

je̠n ~t gen

dæ̠r e̠ so ~t ret̠
ǽ̠vor

năra

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

jen̲ komp. je²n̲ara gen adj:

dæ̲r fens i²ŋ̲en
je²n̲ara vàḷ.

№ 287. gen

Frenninge FÅRS
H. Areskoug 1924

gena
v.

jɛ̲̀na -ar -a -ad

gena. hindra. spärra.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Ingers 1949-50.

× gena

j²e̱na (-ar, -a, -ad, -ad, -a, -anes) tr. 1/ möta. gak o j²e̱na kr¹e̱dzen; 2/ drifva, fösa (djur). p¹a̱gen kom j²e̱nanes me j¹a̱sen ol v¹åjen. Pres. part. har ej objekt.

№ 281. **Färs hd** Åsum. Fs.

Per Larsson 1898.

int. pret. pret. part. gena

2 2 2
je̱na je̱na je̱nad v.

pres.
2
je̱nar

1 1
je̱na nu̱ tʃø̱rna,
1
næ̱r de̱ kȯme̱r
deṉ vaero!

№ 287. hindra

Frenninge FÄRS H. Areskoug 1924.

²jin̲a ~ ²~d gena v.
²~r Kvantitet? Det rätta är nog ˣjèn̲a

a̲ ta̲ o ~ ká̲lan so
han̲ ²ůte kóm̲or ud̲.

hindra

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²je̲na   ~   ~²d   gena vb
~²r

je̲na!

kan̲ du̲ sta̲ hæ̲r o
²je̲na ²gri̲sorna!

hindra, mota

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H Areskoug 1926.

× gena

jè̲na, -ar, -a, -ad. gena, mota, genskjuta, förhindra

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

gena
vb.

jena ‿ frám

mota fram, driva fram

skóvájtrana skola ‿ má
o ‿ jena ‿ frám ‿ dóm.
Skogvakterna skulle med och
mota fram dem (ɔ: ville-
bråd vid jakt).

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gena;

jè̠na, -`ar, -`a, -`ad v.

jè̠na dạ̠m dạ̠rifrọ̠ú̯;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gena

sg. pres. jenar s. 97

= genskjuta

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

gena
v.

jɛ̠̀na -ar -a -ad

mota, hindra

stæ̨inká̠r te œ jɛ̠̀na gárvan

(då man slog sten)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

j²ĭn̲à, —, -d gena v.

kvantitet? J-s.

gena, mota

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

gena
vb.

jèna , =

mota, hindra (bl. a. mota kreatur)

dí skola jèna dom
(om en stängsel)

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

genant
s.

ʃønánt -en

skam, vanära, blamage

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

genant
s.

ʃenánt. -en

blamage, skam

de va ju en ʃenánt

s:ate inte kunna svara på husförhöre.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

genant
s.

ʃenánt, s.

blamage, vanära, skam

de va ìgen ʃenánt

ɔ: att berusa sig före Wieselgrens tid.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

genant
s.

ʃønánt, -en

något generande, blamage.

de e en ʃønánt a ligga hǽr a bɑ̀da.
nær dær kɑ́mor so mied fólk pɑ
vǽjen. (om Helgasjön i Vomb). Per Tyr.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

genast;

jè̲nast adv.

ja kúm̲or jè̲nast;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

genast
adv.

jɛ̀n̲ast el. jɛ̲̀nast

av. = direkt ; närmast

jɛ̀n̲ast ó̲p te ɛ̀sperad

jɛ̲̀nast ó̲p tɛ damfjórkan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

genast II

jɛ̀n̲ast vá hœ̲r nastan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

genast
adv.

jɛ̲̀nast

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

genast;

jé̠nast adv.

han krev (~~ner o~~)
né̠r o lá̠ si
jè̠nast;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

genast

jè̠nast, adv., genast.

el. jè̠nást.

vi skré̠o po tà̠vla jè̠nast.

(näml. i skolan)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

genast
adv.

jɛ̲̀nast

S. Åsum, Färs hd.

S. S. 1944.

^{2}jenast genast adv.

du ska ko^{2}ma ~

jɛ̀nast iakttaget 1944.
J. J-s.

genast

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

genast

jenast

"å bõna te boerd jenast…"

s.29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

genast
adv.

jɛ̱̀nast

so tóɹ̱oa de ó̱p jɛ̱̀nast

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

genast;

jè̠nast adv.

ja ska gǿ̠ą

jè̠nast;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

genast
adv.

jènast

Åv. strax

de va so jènast
opti´ Det var (så) strax
bredvid (intill).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{2}je̲nast genast

gak̲ ~ ij̲ me di̲!

genast

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

genast

jèn̲ast

Å. 'strax' i rumsbetyd.

jèn̲ast ve ‿ staʃó̱nen

strax vid stationen

K. f. Z.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

genast

Åv. jè̠nast

já minhan̠ fik‿

K. f. 71 han‿skú̠d‿pån
jè̠nast já min–
samm fick han skon på
honom (ɔ: räven) genast

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

genast

jà har – jènast ásen ta rís. Jag har strax essen färdiga att spela ut.

K. 4. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

genast
adv.

jènást

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd

Ingemar Ingers, 1976

1976

j²e̲nast

genast adv.

vel du j²e̲nast
k²o̲ma, din drö¹m̲el

även jɛ̲̀nast (B.H.)

FÄRS № 287. genast

Frenninge H. Areskoug 1924.

genast
adv.

jɛ̀nast

ska de va strǽjs eḻa jɛ̀nast ?

Talesätt

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

genast
adv.

jè̱nast

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

genast

jiᷦn̲àsT

kvantitet ! J-s.

genasT

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

genast

jɛ̀n̲ast l. jɛ̲̀nast
K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*gene
sb.

jɛ̱̀na n.

hinder, ngt som hindrar
(t. ex. del i redskap, som
tjänar ~~såsom~~ "motstånd")

... dɛ‿ sma̰‿ pìjana dɛ̃‿
hàd̲a hä̱r tɛ‿ jɛ̱̀na (om
en del av draganordningen på
etã oxok)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

× gere
s.

jè̲re, -ad

hinder, stängsel, avstängning

dær e lit̲a jè̲re for

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

× gene
s.

jèna , n.

hinder. stängsel

en stàta de e liasóm et jèna
for nœd - - - -

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genfärd

jin̲fæ̲r, n., -ed, pl. obrukl., eg. genfärd; benämning på den i socknen under året först aflidna människan, hvilken anses efter döden ha i uppdrag att hämta de under detta år aflidandes själar.

hæ̲ kö̲mor jin̲fæ̲red.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

+ geni (?)

ʃo^{1}ni̲, n., -ni^{1}jed, utan pl., det som generar någon, länder till skam, vanära.

ded e ʃo^{1}ni̲ o ffe^2̲na, ly^{2}ffes nam.

Fränninge. Fs.

Möjligen individuellt.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

genom

Se igenom

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

genom

jēnom

s-97

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

genomblötad

jɛ́n̲omblu̍d̲ad

genomvåt.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

genomtorr

¹jenamtàr, m. och f.; n. -tàrt, pl. -tàra, genomtorr. Utan komp.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gentil

ʃaŋtí̠l

storslagen, utmärkt

en jæ̠̀kla ʃaŋtí̠l spɛ́s̠ : sagt ss. beröm om en vacker trekantig trädgårdstomt.

1006 Vomb. Färs hd.

gentil

^{1}gan̲ti̲l, m. och f., n. -t, pl. -a, eg. gentil; vacker, ståtlig. Möjligen individuellt. Vanligare ^{1}gan̲ti̲l l. -or.

Ja ^{2}sål̲de en ^{1}gan̲ti̲l ^{2}fål̲ja.

^{1}gan̲ti̲lt, adv. af föreg.

Vollsjö. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

gentilt

ʃoʒtilt

vackert

fùlana ʃòʒa so ʃoʒtilt i skáwen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

genvåg

jɛnvǽj -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

genvåg en ~a na genvāg s.

genvåg

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

genväg

je̠nva^{1}j, m., -en, pl. -a, -na,
genväg.

Ja jitt, ko̠^{2}rde, kom je̠va^{1}ja,
jag gick, körde, kom genvägen
ficke genvägar). Fränninge, Fs.

jenva^{1}j, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

jḛnvái̯ en ~´a na genvä̃g s.

genvä̃g

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

jḛnvǽi̯ an ~´a na genvāg s.

genväg

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

je̲r an – –   ˣger s.

№ 287.

nedersta delen av en skjorta

Frenninge FÄRS

H. Areskoug 1924

j$\overset{2}{\underline{e}}$rh n

× gere s.

nedre delen av
en skjorta

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

× gere

pl. jẹ̀ra , -ana

nedre kant av skjorta .

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× gere;

jè̱rh, -hn s.

-à̱, -na;

nedre delen av kjol
eller lintyg;

sæ̱̀rtzajé̱rh,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

²ze̲ra n × gere s.

nederdelen av
en skjorta

№ 289. FARS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ gere

g$\overset{2}{\underline{e}}$rh, m., -n, pl. -ra, -na, benämning på nedre delen af en kjol l. ett lintyg (mans- och fruntimmers) Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×gere
sb.

jè̲r|e, ˋ-en m.

nedersta delen av kjol l. skjorta

Jfr sugr som ×kjol-, ×skjort- o. ×s$\overset{>}{a}$rkgere

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× gere

jere

kanten nertill på en skjorta eller särk.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

jèrad *~~gerig~~ adj.

om färg på kreatur: ljus× under buken och en stycke uppåt flankerna, mörk× på ryggen.

(ɔ: de va mòrka ópti o jùsa nerázor).

— K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gesimsbräda

jesímsbråda

vinkelrätt mot lejden gående och vid denna fäst planka (bråda), som bildar stöd för takskägget

= Skumpabräda i Bara hd.

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jesa̲²larna   gesäll

gesãllerna

jesa̲¹larna de ble̲¹ke på̰

bo̲²nastà̲len

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

get

jɛ̱d ; pl. ∠or

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

je̲d en ~́or na get s.

Kvantitet? jɛ̲d eta. ?

get

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

get

je̲d, -én. jé̲dor, -órna

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

get

je̲d, f., jé̲dan, pl. jé̲dor, –na, get.

Vollsjö. Fs.

je̲d längre norrut (se 282, s. 2.)

je̲d, pl. jé̲dor, Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

get s.

jeden $\overset{1}{\text{er}}$ na

se far, dær k$\overset{1}{\text{ó}}$mer en man me en jed!

H. Areskoug 1924.

Fenninge

FÅRS № 287.

get

je̱d len ~ór na get s.

get

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

get
s.

jɛ̱d

P Holmström 27. Sövde, Färs hd

get

jé̱dor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get

jé̱dor pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

getabock

jɛ̲̀dabók̲ m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

getabock

j̠²edabòk, m., -k̠an, pl. -k̠a, -na, getbock.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

getabock

jɛ̲̀dabók̲ m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

getabock

jè̲dabók̲ m.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

getabock

jè̲dabók̲ -en -a -ana

en jè̲dabók̲ ramla né̲r i en
grá̲v.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

^{2}j̲edabok̲ ęn ^{2}~a na getabock

getabock

№ 290.

Sōfde Färs hd. H Areskoug 1926.

jẹ̄²dahọ̀ra getherde

vaktpojke för getter.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

geting

j²e̲diŋ, m., -en, pl. -a, -na, getiŋ, bålgeting.

Fränninge. Fs.

slek̲s j²e̲diŋa ta̲ dø̲ pø bø has̲t o ka̲r.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

2
jẹdrŋerana na   geting s.

2
acta dẹ fọr
2   2
jẹdrŋana so dẹ ůta
1
stẹfer dẹ, dẹd
1
sịai jạ dẹ pọg!

№ 287.
FÅRS

Frenninge   geting -

H. A… 1924

²je̠diŋ en ²~a na geting s.

geting

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

geting

jèdiŋ; pl. ∸–a m.

(större) geting

Jfr ˣvisping

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

geting

jɛ̱̀dɛŋ pl. -a

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

geding geting

geting

Lås: jeding.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

getingbo

jèdiŋabó n.

bo för (större) getingar
K. f. 99

Jfr *vispebo...

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-getingbo

jè̱diŋabó̱ n.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M.f. 71

* getinga¹böle

g²e̠diŋabø̠le, n., -d, pl. =, -n,
getingbo, bålgetingbo.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× getingböle s.

2
jedrnabøle d – – s.

far, ja vrd har dær
2
e et jedrnabøle

№ 287.

Frenninge FÄRS getingbo

H. Areskoug 1924.

+ getingbåle

jè̲dɛŋabǿ̲lɑ, -ɑd

getingbo

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

²ji̊ḏŋabǫ̀la, -d, – ×getingböle

kvantitet? L-s.

getingbo

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

gevar

javǽ̱r, -´al, =, -´an

ʃyldra ‿ javǽ̱r skyldra ge-
vár

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gevär

javǽr n., – –´ad

pὼsa javǽrad putsa geväret

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gift a.

jutt ɔ: jut s. 91

jutter 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

ju̱lt gift adj:

pl. ²ju̱lta

ha̱n ²va̱ ju̱lt, först me den e̱na tö̱sen

gift

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ju̲t

~~gift~~
adj.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ju̲t ~~gift~~ adj.

han‿e‿jú̲t. Han är gift.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

²jet̠a ²jet̠ɐ jet̠ gifta v.
´jet̠or

gifta

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²jɩ̠ta ²jɩ̠tɐ jɩ̠t gifta v.

´jɩ̠tor

²jo̠mlin ´jɩ̠tor dḙ dom̠

gifta

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

jutar gifta:

gift

ja va fulvusan o kanga jutar.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

gifta

jùt̲a. ´-or. jùt̲e. jùt̲. p.p.

jùt̲. gifta; jùt̲a se, gifta sig.

han va jút̲ me en aw do̲ras sýs̲tra.

[Per Tyr].

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

gifta;

jù̱ta, -´or, ju̱te,
ju̱t;

hì̱na har blé̱d
jù̱ta;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gifta;

jùt̲a, -ʹor, jùt̲e,

jut̲;

hum̲ jùt̲e se

me àn̲ors;

Hõr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²ju̲ta ²ju̲te ju̲t gifta vb

jú̲tor d. ju̲t

hon̲ e̲ ju̲t me ²hanlaresonen

gifta

№ 290.

Sōfde Färs hd. H Areskoug 1926.

gifta

²jut̲te (¹jut̲or, ²jut̲e, jut̲, jut̲, imperat. jut̲) tr., gifta.

hu̲en fe̲ ¹hø̲n̲ra ²då̲lor fo̲r hu̲ea ²skåle ²jut̲a ma̲ns.

han̲ blø̲ ¹jut̲ te ¹slu̲t.

№ 281 Färs hd Kärrstorp. F.

Per Larsson 1898.

gifta
v.

jùt̲a, ´or, jùt̲e, jut̲

so ha dú̲ nœ̲́ min gán̲ ìnte
blø̲d jút̲.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

+ gifta

^{2}jifta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., förgifta, förgifva.

(Nar ^{2}ru̲to̲rna blø jiftada, så ko̲me di̲ fr^{1}am o la̲ se o dø̲.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gifta

jùita

Refl. ~ sa gifta sig

dar‿e‿ja‿ìgen kan‿
jùita‿sa‿ma‿na det
finns ju ingen, som kan gifta
sig med henne.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K-f. 71

II

gifta

Pret.

jùsta se

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jìet̠a, jíet̠or, jìet̠e, jiel̠ gifta

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

gifta

jùta ◡ se refl.

l. jùta ◡ se

jùta ◡ se gifte sig

dán o dán jùta ◡ se da.

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**

Hugo Areskoug. **1957.**

gifta

jù̲ta, jù̲ta, ju̲t

jù̲ta‿se gifta sig /

de‿jù̲ta‿dò̲m̲ de gifte sig

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gifta;

jù̲ta, -´or, jù̲te, ju̲t v.

di jù̲te se i

vén̲tors;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gifta
v.

han e ènte jú̲t i dìn̲e
dá̲n i dá̲ e̲.

di blef̲f̲ ènte jù̲ta endá̲n

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gifta
v.

jù̲ta, jù̲te, ju̲t

sí̲n blek̲ han jú̲t

hum̲ har àl̲u' vad jú̲t

pá̲gen e jú̲t me pì̲an, so kal̲ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gifta. v.

jutta (u = ʉ)
gifta

di e jutta.
di ska jutta bort sin tōs.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

gifta sig

jùt̲a si

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

jit̲a se , jit̲ se gifta sig

gifta sig

han̲ ha̲da jit̲ se hi̲d

d.v.s. den han gifte sig med ägde gården.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gifta sig;

jùt̲a sə, -ór, -̀tə, -t;

han jùt̲ə sə mə
ən tát̲orsk̲óna;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gifta sig;

jù̲ta se, -or, jù̲te,
ju̲t;
so jù̲te hum̲
si àlri;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

gifta sig

jutta se s. 95

sg. pret. jutte … se 96

v: jùt̲a se

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

gifta sig

²jàit̠a se (¹jàit̠or, ²jàit̠e, jàit̠, imp. jàit̠) refl., gifta sig.

²skò̠lemè̠staren han̠ ²jàit̠a se i̠ ¹fjo̠r.

Vollsjö. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gifta sig

jùta si, jùte, jut

dær va ènta udan stenkía,
nær han jùte si.
(om Nils Månsson).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

giftande

²jœt̲anə, n., -d, utan pl., giftande, giftermål.

²Fæs̲temàn̲ən dø̲ for me, sa dœ blø̲ ²en̲te ²jœt̲anə ¹aw.

Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

^{2}ju̱ltas — — giftas v.

gifta sig

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gifte;

jù̲ita, -ad s.

dė vá̲ et brá̲
jù̲ta;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

gifte;

jùte, -eds.

han jöre et
brá jùte;

Tol. (Pant. g.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gifte i

jìt̲e, -ed s.

i fòrsta jìt̲ed
hadh han tvǫ́u̧ bá̠rn,

Hòr,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gifte

^{2}jaiṯe, n., -d, pl. =, -n, 1) gifte, giftermål. haṉ ha̱ ^{2}glaiṯa i̱ ^{2}åḻa træj ^{2}jaiṯen; 2) gifte, person med hvilken någon gifter sig. haṉ ha̱ fa̱d ^{2}jaiṯe ^{1}ifra̱ ^{1}Sni̱bar̠p.

Frä^{4}nninge: Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

giftefärdig

²ju̱tefà̱ri̱ l. -rijor, m. och f., n. -rit, pl. -rija, utan komp. giftasvuxen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

giftermål

jù̲taremǻ̲L, n.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

giftermål

jùtaremål -ed

de jik gàled me jùtaremåled.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd.
I. Ingers 1947.

~~giftig~~

jìftɛ; pl. –̀ – a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× gilla;

jè̱la, -ˋar, -ˋa, -ˋad v.

snõpa, gãlla;

han jè̱la grì̱sa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× gilla;

jè̲la, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

kastrera;

di ska jè̲la grì̲sa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

²gil̲a ~ ²~d ˣgilla v.
²~r

dæ̲r b²øde fo̲r e̲n ma̲n
so̲m b²ru̲gte ~ g²ri̲sa

kastrera

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ gilla

²jila (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., snö̆pa.

ja ²jilar ¹altid sal ²grisa o lam.

Vollsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ji^{2}l̲à, —, -d

ˣgilla vb

kastrera

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

gille
s.

jìl̲a, n.

kalas. bjudning, gästabud

Lí̲d jìl̲a skωl̲a dæn vá

näml. vid kyrktagning.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947. Exc. gr.

gille

gile, n., -d, pl. =, -n,
gille, kalas.

Åstralisfrøwan håde tøsor
sam je ti- jiles iblan Øvena.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²jil̠ɐ d ~ n gille s.

ga̠ tɐ ²jil̠ɐs

gille

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

I

gille

jìl̲a n.
kalas, gästabud, bjudning

"da‿e‿jìl̲a", sa‿pærhál̲ "det är gille", sade Per Hall (talesätt).

K. J. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gille
sb.

i lìorna, dar jøra i rikmástaren
jìlle. I (skogs)backarne, där
höll ryttmästaren kalas (ɔ: för
gårdens folk).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

gille

Gen. jìlas

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

--- gãd - ti - jìlas iján

gå till gästabud igen

dä tré jìlan de tre kalasen

Jfr. äv. midsommars-, lag- och

pingstgille

Sövde. Färs hd

gille

jìle n.; pl. = gästabud, kalas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gille

jìlle, -̀ad, =

gäs̀tabud, kalas, Gindring.

Jfr ssgr som kardegille

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gille

jille 'gille, kalas'

"så va där jille..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

gille

jìl̲e, -ed, -e, -en. gille

(bjudning eller kalas, festlighet)

dæ va jìl̲e som ωŋdóm̲en hò̲de, a glỳt̲ana ble tjè̲a aw ed a skol̲e ga hæím̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gille

jìl̲a n.
gästabud, kalas

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

II

gille

bø̃‿ tɪ‿ jìl̲as bjuda till gästabud

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x gilleramm

gillerrammen

grōngōlingen

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

gillesbord

jìl̲esbá̲r -ed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gilleslag

²jilaslàv, n., -led, pl. =, -len, umgängeskrets, personer, som man brukar bjuda till kalas och af hvilka man bjudes igen.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣ gimmerlamm s.

2
jim̲orlom bd ~ en

tacklamm

FĀRS̄

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

^{2}jim̲orlom̲ bd ×gimmerlamm

tacklamm

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

gimmerlamm s.

Honkön av får kallades som ungar för
JIMMERLOM

Västerstadssocken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

×gimmerlamm

jemorlóm n.; pl. = tacklamm, honlamm

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gimmerlamm

jimorlóm n.; pl. = honlamm, tacklamm

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

+gimmerlamm

jemorlóm̲ n.; pl. =
honlamm, tacklamm

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

×gimmerlamm

j$\overset{2}{e}$m̲arlom̲ ed — — S.

j$\overset{1}{e}$m̲arlom̲ ed — —

№ 287.

tack-lamm

Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924.

ˣginna s.

²jimkȧ, -n, -ok eller ¹jimokklom, -ad, —

Loulamm

FÅRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924. Lövestad

gipsloft

ji^{1}psla̲wt, n., -ed, pl. =, -en, gipstak.

dær e̲ da^{1}b̲la gu̲l o ji^{1}psla̲wt i̲ he̲^{2}la lå^{2}ŋan.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

laa

girig

jìr̲r; pl. –̀ – a

sniken, mycket snål

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

girig

jìrr
(omål)

Jfr morgongirig

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

girig

jìru

snål

han‿ e‿ so‿ ómse o‿

so‿ jìru‿ so Han är

så ekonomik och så snål

så.

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

girig

jìrr; pl. ˋ- -a

(snål, mycket snål)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gissa

jìsa, =

jisa nǿdor gissa nötter
(en lek med hasselnötter;
jfr u. ˣpara och udda).
Yngre ord. Jfr ˣgåta.

K. f. 72

Nr. 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jìs̱a, = gissa

jìs̱a : upp-lån.

Jfr ˣgåta

jisa‿nágdor gissa nötter (en jullek)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

²ji̱da ga̱d } ²ji̱dad } gitta v.
jí̱dor je̱d } jo̱rt }

haṉ jí̱dor ²inte o ²sid̲a
o̱p om̱ ²mörnana

gitta

№ 290.

Sõfde Fărs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta

pres. jí̱dor

orkar.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

gitta

jìd/a

Pres. ´-or

ìdas, förmå sig till att göra ngt.

na - blàna du, for - já jídor ìte! Nej blanda du (spelkorten), för jag ìds inte!

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gìt̄t̄a

j̲ìdda

Pres. sg. ´-or

förmå sig till ngt

dá̲ j̰edor – han ì̥tä
drì̲va jώ̲ren då gìt̄t̄er
han inte bruka jorden
M. f. 87. Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jida gad jidad } gitta v.
jidor gödad }

han gad inte o sida
op

gitta

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

j$\underline{e}$, j$\overset{1}{\underline{e}}$ar giva

gē

da j$\underline{e}$ar $\overset{2}{\underline{ŋ}}$ån he$\overset{1}{\underline{s}}$

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

giva

ji̲ , svagton. ji , ga̲

sa̲ kana̲ jà ji li̲d ræ̀nta for
pǽga̲na

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

giva;

ji, -r, ga, jet;

jí di ståkals

bǿ̜rnen o la dam

gǿu;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

giva

ji̲. ji̲r. ga̲. ji̲d. giva.

han hade ̀tjøpt et hø̀n̲saha̲us
a ji̲d mòŋa pǽŋ̲a for.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

giva

j², ga

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Åreskoug 1958.

Svagtr. j²

ja‿ mɷta‿ je‿ fàm·tan krɷ̀nor imàlom (vid eā klookbyte) giva v.

ga (pret.)

'gav'

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

giva

inf. ji̠

di fa̧r va làtna me vat̠ di
vi̠ ji̠ dom.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1946

je̱   ga̱   je̱d   giva v.

je̱r   je̱ !

giva

FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

giva

sup. ji̱d

àn̲ors, har du jí̱d ǿ̱ggar,
fór di hù̱drar, el̲a hé̱?

ji̱ hài = utfodra   enl. O.N.

1950   Tolånga. Färs hd

giva

pr

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

giva

ji̱. ga̱. ji̱d

jà har fàntama ji̱d -en li̱d
má̱d stỳŋ̱om

ji̱ bort ; jí̱d bort

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

II Inf. jɛ l. jɛ̱ giva

Sup. jɛ̱d, jæ̱d, je̱d

jɛ‿dom giva dem, ge dem

M. f. 75

Pres. sg. je̱r / jɛ̃‿àtor, ge
efter K. f. 72.

so‿jér‿ad‿u, va‿
nàsta a̱r ska‿ bjṳ́da‿pá̱.

M. f. 75 Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

giva

vi ‿ far ‿ jí ‿ vós tid. Vi får ta oss tid (till det)

har ‿ du ‿ jed ‿ ret? Har du gett rätt? (om giv i kortspel).

K. s. 72

jé nú! Ge nu! (i kortspel)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

giva

Äv. i fråga om kort-spel (dela ut spelkort)

har ‿ ja ‿ jǽ̱d ra̱t?

Har jàg gett rìktigt?

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

V

giva

... námn, som‿ di‿ gá

namn, som de gåvo

M. f. 71

... jí‿ dóm lid‿ pa-

rán ... ge dem lite på ryggen (ↄ: ett slag med käppen).

K. f. 81. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

VI

giva

Sup. åv. je̲d

--- om ‿ nta ‿ já̲ hada‿
jí̲d --- om inte jag
hade gett (om kortspel.)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

giva
~~ge~~ ;

je̲, -r, ga̲, ji̲d el.
je̲t ; giva ;
ja ˌhar jét nam
bə̣ɒ̲gan ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

giva
v.

sg. pres. jer (ji̱ ?) s. 93
inf. jē 93
sg. pret. gâ 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

giva

ji̱, ga̱, ji̱d

vi hade ji̱d natfó̱r

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

giva:

sup. ji̲d bli ji̲t för ord,
som börjar med d:
han hada jí̲t dan ᵕ ándra ---

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

ji ga̲ jid̲ giva ve

jir̲ ji !

giva

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

je̱   ga̱   je̱t   giva v.
je̱r

imperat.
je̱!

se̱n je̱r de se̱ hó̱na de
lele̱r

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. giva, ge

giva

ji , ga

di‿far‿jí‿dóm mad
de få ge dem mat

ji‿si‿úed bege sig
ut

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II giva

Ảv. om att ge vid
kortspel

du‿e‿vá̲re tre‿o‿jé
en‿já̲. Du ä̉r värre
(duktigare) till att ge ä̉n
jàg. K. S. 71.

Sỏvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

giva

va - da - dú, dar -
skola - jí²? Var det
da, som skulle ge?²(i
kórtspel). / vá ska - já
ge - hànom²?
Vad skall jag ge
"honom" (=er).
Meddelarskan till upptecknaren.

K. f. 71.

Sö²rde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

giva

han ga‿ lita‿ á (a̲)

pa‿ prísad. Han skänkte

priset en smula. / jed‿

bórt geū bort,

skånket bort. /

K. f. 71. vi‿ skola‿ je‿

tjènarna klær. Vi

Sörde skulle ge drängarna klä-

der (utgjorde en del av lönen).

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

V giva

Inf. äv. je̲

dɩ ‿ skola ‿ jé̲ ǿ̲dzen l̲ɛd
ɩ ‿ en ‿ b̲ɛ̰d ‿ brǿ̲. De
skulle ge hästarna lite
(ɔ: arsenik) i en bit bröd.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

giva

han‿ gá̱s‿ ve. Han grāt.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva;

ji̲, -r, ga̲, je̲t;

jà kan ìnte jí̲

dę lǿ̣w̲;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ji̲;-ɫ̆, –, -n
ga̲, –, -n
ji̲d

giva

giva

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

giva

je , ga

pres. jer

máren jer ‿ brá ma ‿ pàta
stoet ger rikligt med di.
ti ‿ jénas gratis; fa ‿
ti ‿ jénas få gratis

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

giva

so nens‿ han‿ ǹ̥te jé‿dom
nontíŋ så vill han på gr. av
snålhet inte ge dem någonting/
ná jér‿ed‿se nu gen det
sig (nu gäller det att se, hur det
går) / jé‿se ge vika för tryck
(t. ex. en svag vägg)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

giva

jád ‿ bórt
givit bort

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

IV

giva

han‿ga‿at‿bǿg,
so‿de‿hàrdas hèla
ry omkríŋ han gav til
ēn vrål, så ān det hördes
över hela Ry.

M.f. 78

je‿sī‿ud begive sig ut

M.f. 87 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

giva;

ji̲, - r, ga̲, ✱

je̲t;

ja vẹ̲l ènte ji̲

nud fó̲r dam̲;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

giva

ji̱, ga̱, ji̱d

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

j¹ị̄ paȗ̯, j¹ị̄ar paȗ̯, g¹ạ̄ pau ¹giva på

gȏda

di hada en̯ g¹rị̄s å

g¹ạ̄ paȗ̯

Långaröds sn Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

+ giva på

^{1}ji̲ ^{1}po (ji̲r, ^{1}ga̲, ^{1}ji̲d, ji̲) tr., eg. gifva på; göda.

Nu̲ ska ja ^{1}ji̲ po 'na̲m ^{2}li̲na te Ju̲l.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

giva på

ji pá

gòda .

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

giva sig

ji̱^{1} se (ji̱r^1, ga̱^{1}, ji̱d^1, ji̱^{1}) refl., eg. gifva sig; jämra^2 sig.

ku̱en ga̱^{1} se jo̱ få̱^{2}saliṯ.

Frånninge.

Färs hd

Färs

281.

Per Larsson 1898.

giva upp

je åp¹ (jer, pl. je, gæ, jed, je) tr., eg. gifva upp; utr. för upplåta de inhägnade åkerlotterna för lösgående hästar, kor oh ungnöt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

giva upp

je̱ óp̱

= begå konkurs

han ska je óp̱

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

III

giva(upp)

dɪ‿ga̰‿ı̊̀nta o̲p alt

de gåv inte upp allt

(ɔ: hela tillgodohavandet)/

jḛ‿ó̲p tɪ‿koŋkórs uppgiva

tillgångarna i konkurs

M. f. 78. Lôvestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

givande

gines

gratis

te jínes

man har ente fått nåd te gines.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

× givandes;

ti ji̲nes adv.

gratis;

han fått ed ti ji̲nes;

Hōi;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣ givas vid

jis vǽ

jämra sig. beklaga sig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

givas vid

j̀e̲s vé

= sỏjà

han j̀e̲s vé so.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

givmíl̲

givmild

givmild

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

jẹ́svẹn giv-svin

gȫdsvin

dæ̣r sta eṉ hoḇe jẹ́svẹn.

Långaröds sn Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

× givsvin

jísvin, n.

= gödsvin

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

+ giv-tyg

gitöj (g=j)

tänjbart föremål

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

gjord

jø̱r, f., jø̱^{1}ren, pl. jø̱^{2}ror, -na, gjord, t. ex. om en träsko, ett vagnsunderrede, m. m.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gjord II

di kǻm̲ me dor̲as
trèskå me dor̲as blà̲ŋka
jå̲̀ror .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

jo̱r en $\overset{2}{\sim}$a na

gjord s.

gjord

№ 290.

Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

gjord;

j̣əɷ̲r, -ˊln s.

j̣əɷ̲̀rɷ, - na;

trà̲skuj̣əɷ̲́rɷ : beslag på träskor, de voro mestadels av mässing;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ja̲r ; pl. -or

gjord sb.

Se äv. tråskoggjord

band kring laggkärl

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ja̱r; pl. -̀or gjord sb.

beslag (krampa) på träsko

dær‿va‿jà̱ror o̱m det var beslag omkring (träskor-na)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ja̲ʀ̥, ¹-an, ²-a gjord s.

(Hr 1941:) pl. jàror

ring av metall tvärs över träsko

tʀæ̲skojàʀ̥

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

gjord

jo̠r, ´-en; pl. `-or

krampa på trâsko; jfr trâskogjord o. blankgjord samt âv. bukgjord, bleckgjord, jârngjord

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

j^{2}o̲ra ~ ^{2}~d gjorda v.
^{2}~r

j^{2}o̲ra sko̲

sätta band omkring
skor o. d.

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

x gjorda

g$\overset{2}{\underline{ø}}$ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., lägga metallgjord om (en träsko).

han $\overset{2}{\text{e}}$nte sa med som g$\overset{2}{\underline{ø}}$rar två skø ti mh. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

j$\overset{2}{\underline{o}}$ra ~ $\overset{2}{\sim}$d gjorda vb

$\overset{2}{\sim}$r

~ tr$\overset{2}{\underline{æ}}$skω

gjorda

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

×gjordsko
sb.

j̀ω̱raskώ̱

tråsko beslagen med metall-hållkrampa för att öka fastheten

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× gjordstad

jɔ̠̀rəstá̠ən s.

midjan,

Hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glad

gla̱, n. gla̱t

di le̱vor glá̱t lí̱v

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gla̲. neutr. gla̲t. pl. glà̲a. glad.

dó̲ fé̲k vi óz̲e so vi va glà̲a,
dà̲nsa a dà̲nas. (Per Fyr).
(näml. på höstagillet).

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Fär

glad
adj.

gla̱ pl. glà̱a

œṯa sà̱ga so ble di so glà̱a,
nœr di ble áw̱ me kà̱nom, for
sí̱n kaṉa di jò̱ra som di vìḻa.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

glad
a.

gla̲

han e̲ sa glá̲ va prà̲ta.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

glad

gla̲; pl. ̀-a

va‿glá̲‿va tycka om

à̲la glùt̲a va‿glà̲a va‿

à̲rtabá̲la alla barn tyckte

om ärtskidor / du‿va‿so‿

glà̲a‿va‿mi

M. f. 75 / de (fålen) tyckte så

bra om mìg. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gla̱ glad adj.

pl. gl^{2}å̱a

vi̱ va̱ so gl^{2}å̱a, na̱r deṉ da̱n kom̱

glad

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

glad

gla̲; pl. ˋ-a

ja‿ e‿ ǹ̥ta gla̲ for dí
arbǽjad jag tycker inte
om ¯det arbetet

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

glad

hunn ‿ e ‿ glá for ‿
sin ‿ ȝùga mak

Ett talesätt: hon ser gärna
sig själv tillgodo

K. J. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glad

gla ; n. saknas ; pl. –̀a

han e glá va spórt
han är förtjust i sport

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

glad

di‿e‿ glàa va i
kàfa De äro "glada vid"
(ɔ: tycker om) kaffe

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

glad;

gla̱ a.

glà̱a pl.

hu̯m̱ va glá̱

va fu̯l̀a̱;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glá̱ve glat

gladand

ja e sa̯n glá̱ve

sva̯urtsó̱pa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gladlynt

gla'ly^{1}nt l. -or, m. och f.,
n. -ly^{4}nt, pl. -ly^{1}nta
komp. -ly^{1}ntare, -ly^{4}ntást,
gladlynt.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gladlynt
a.

glalý̱nt

hum ble ḻìasom̱ sodǽ̱a
l̰id glalý̱nt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

gladlynt;

glalýnt a.

han vá mied
glalýnt;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gladlynt

glalý̲nt

en‿ glalý̲nt mèn̲ıʃa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ glaffa

glå²fa, f., -n, pl. -for, -na, liten, trång öppning.

dæ va en glå²fa po ø²ged.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gla̰ry̱án

× glasögon s.

glasǒgon

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×g~~k~~larö²gon;

gla̲rjj̲an, – an s.

glasö²gon;

ja ser gránt
ù̲dan gla̲rjj̲an;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

gla̲s, ´-ed, pl. =, ´-en, glas.

(utan pl. = ämnet glas. med pl. = dricks-glas eller annat föremål av glas).

a so sý̲p vi aw é̲t glá̲s (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

glas

gla̱s, n., gla̱¹sed, 1) utan pl., glas, glasämnet; 2) med pl. =, gla̱¹sen, dricks-glas, synglas.

dæ e et gla̱s i̱tæ̱¹ po gla¹rynen. Vollsjö.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

glasflaska

gla̱sfla^{1}s̱ka, f., -n. pl. -s̱kor, -na, glas-flaska, -butelj.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+ glasglas

gla̲sgla̲^{1}s, n., -ed, pl. =, -en, glaskärl, varur brännvin l. andra spritdrycker inmundigas. Möjligen individuellt l. blott tillfälligtvis bildadt ord.

de va̲ e̲^{2}nte lit en sa̲ na̲d gla̲sgla̲^{1}s. Vollsjö. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

glasmästare

glasméstara

má̠rses fàstorfá̠r..han va glasméstara.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

glasruta

glasr$\overset{1}{\underline{æ}}$da, f., -n, pl. -dor, -na, glasruta.

ja t$\overset{2}{\underline{i}}$ta $\underline{i}$ glasr$\overset{1}{\underline{æ}}$dan på d$\overset{1}{\underline{ø}}$ren.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

glassnippa

1
glasnipa, f., -n, pl. -por, -na, glassnipa, gräddsnipa af glas. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glasögon

gla$\overset{1}{\text{r}}$yn, m., -en, pluralt, glas$\overset{4}{\text{ö}}$gon.

Ja hørde $\overset{2}{\text{å}}$le h$\overset{2}{\text{å}}$nlarna $\overset{1}{\text{ø}}$vor, men ja k$\overset{2}{\text{u}}$ne $\overset{2}{\text{i}}$nte fa gla$\overset{1}{\text{r}}$yn, som p$\overset{2}{\text{å}}$sa me.

№ 281. Färs hd

Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge. Fs.

Per Larsson 1898.

gla̠ryŋ́ lin

× glasö̆gon

glasö²gon

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

glasögon

pl. glà̲sý̲jan

han sǽi̯ a læ̀i̯sa ù̲dom glà̲sý̲jan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gla̠rýn lin ×glarǒgon s.

№ 289. **FÅRS**

Sǒvde H. Areskoug 1925. glasǒzon

1. glas

glas, ´ad
(ämnesnamn)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. glas

glas, ´-ad, =, ´-an

föremål av glas; dricksglas

dɪ‿ har‿ sla̰d‿ mḭna‿
glás ɪtúɛ de ha slagit
sönder mina glas

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glas

gla̲s, ˊ-ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

glasburk

gla̰sbórk; pl. – –´a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

glasdörr

glà̱sdó̱ror pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glasôgd a. Kontr.

han e glasöjd

Om en gris har ljusa ögon

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965

glasögon

pl. glarj́n, -en

Nr 1555 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

glasögon

gla̰sýn

glarýnan (best form)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

glasögon

gla̰sý̲n, – ´an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gla̲r^{1}y̲ən glasögon

glasö̃jən

t^{2}a̲ e̲mna gla̲r^{2}y̲ən

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

glasögon

glarýjen ; -en (pl. tant.).

×glarögon = glasögon.

ja kan ènte sé ùdom glarýjen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gla̱sý̱n lin glasögon s.

ha̱ du̱ se̱t mi̱nå²
gla̱sý̱n?

№ 289. **FÅRS**

Sövde **H. Areskoug 1925.** glasö²jon

glasögon

gla̰sýan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

glasögon

pl. glasýjen -en

el. glasýn -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

glasögonhus

glarý̲nahú̲s, -ed

glasögonfodral.

háur e glarý̲nahú̲sed?

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

glasögonhus

glasy̍nahù̠s, n., -et, pl. =, -en, fodral för glasögon.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

glasögonhus

glasynahus
glasögonfodral

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

glatt

glat l. gl$\overset{1}{a}$t̲or, m. oh f., n. glat, pl. gl$\overset{2}{a}$t̲a, oh efter for, för, gl$\overset{1}{a}$t̲a, komp. gl$\overset{2}{a}$t̲are, -tas̲t, glatt. allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

glatt

glat; pl. ̀-a

hal

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glat̄

gla̱t; n. = ; –̀a

-hal

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

glatt
adj.

glat̲ el. glát̲or , n. glat̲
pl. glàt̲a ; glàt̲are, glàt̲ast

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**
Per Larsson 1898

glatta
v.

glàt̠a -ar -a -ad

halka.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

+ glatta

glå²t̠a (-ar, -a, -ad, -a) intr., halka. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glatta ikull

glat̲a i̲k$\overset{1}{u}$l (-ar, -a, -ad, -a) intr, halka omkull.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+gled

gle̲d

I uttr. pɑ‿ glé̲d på glid; i sådant läge, att något börjar glida

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glida

glì̱a. gle̱. glè̱ed

Brandstad.

281. Färs hd.

× glipa

s.

glív, -en

ett slags fiskhåv.

en glív de va en stàga a en stoltrá som va rǿn a so fint gárn lìasom en síl.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

gli̲v len ˣglijo s.

mjãrde

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

glisa, s.

pl. glì̠sor

liten metall-lampa

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

× glisa,

gl̲ìsa, -´ar, -`te, -t,

glãnsa, lysa,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× glisa

^{2}gli̲sa (gli̲sor, ^{1} pl. gli̲sa, ^{2}
gli̲ste, ^{2} gli̲st (sup.) glänsa, glimma.
ne̲grana ^{1} va̲ svå̲rta ^{2} sa di̲
gli̲ste ^{2}.
dær liggor ^{1} en gla̲sbi̲d ^{1} o gli̲sor ^{1}
sa da̲nt i̲ so̲len ^{1}.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣglismark

gl²ĭ̱semàr̆k, -en, -a

lysmask

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

1. glo

glɷ̲, =da, -t

Pres. sg. -r

(titta)

han‿glɷ̲da‿ɷzor‿
lɷ́g | han‿gɷ̲̀ba o‿glɷ̲̀da
han gapade och glodde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

glø̲, -d̀a, -t $\frac{\text{2. glo}}{\text{vb.}}$

Pres. sg. -r

brinna med flamma

da‿ glø̲̀da i vá̲red

lågorna slogo upp i luften / da‿ glø̲̀da i spí̲sen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

glω̲ glω̲̊de glω̲t glo vb
glω̲r

glo

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

gla̲, -̄da, -t **glo**

pres. -r

ja‿tǿ̲l ̀o̥ta‿ríktad oc
sida‿ oc glá̲‿pa‿ dóm̲

jag tål inte riktigt att sit-
ta och glo på dom

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

glω̠, gl²ω̊d̠ɛ glo

brinna, ljusa.

nąr da i̠nta gl²ω̊d̠ɛ bra̠
fik̠ an ta̠ an̠ sp¹ąn
ω ska̠r ¹ąv

Långarö̈ds sn Frs hd.

№ 530. Nils Nilsson

×glo
v.

glɷ̠ glɷ̀d̠a glɷt̠

brinna. glöda.

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

glo

v.

glɑ̱ glɑ̀ḏa glɑṯ

se, stirra.

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

glo

glo̲. glo̲r. glò̲de. glo̲t. glo.

stirra, titta

glo̲ a gò̲va (vanlig sammanställning)

de va fá̲n va han glò̲de, baró̲nen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

glo v.

glå

glå ʒì̠ded = vara arg och surmulen.

3340 Tolånga. Färs hd

M. Åberg 1938

glo
v.

gla̲

se. titta

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

glo
v.

gla̱ . pres. gla̱r

pyra . glöda .

de glá̱r i skorsté̱nen.

(om eld på öppen skorsten).

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

glo
v.

gla̲

gla̲ snít̲ = se argt åt någon

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938

II

1. glo

gla̰‿ svórt ha en dyster o.
dolsk uppsøyn

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

×glo;

glə̣ɑ̱, -r, glə̀ɑ̱de,
glə̣ɑ̱t v.

glõda;

de glə̣́ɑ̱r i ə̣́ɑ̱nen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

glo

glo̱

se. stina

ha gló̱r du eṯe ?

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

ˣglo v.

glo̲

glöda, brinna.

tit̲a èt̲e om de gló̲r oz̲a grý̲dan.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

+glo;

gla̠, -r, glà̠de,
gla̠t; glŏda;
-- o dé glà̠de
i hálsen pu na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glo v.

han glor i november ette fint brō

Uttryck för en snedögd person

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gloanes rø̀, -rut, -røa

xgloandes

eldröd

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

glugg
s.

glωg̠, pl. -̀a

tret̠annàt̠an uo ska àl̠a
glòg̠a fẏ̀l̠as (d.v.s. täppas in)

1961 4439 Vollsjö, Färs hd

gluna v.

kisa med ögonen (om både människor och djur, t ex katten)

glù̱na

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

× gluna
v.

gluna,

kisa med ögonen.

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glupsk

gløpſ l. glø¹pſor, m. och f.,
n. gløpſt, pl. glø²pſa och
efter for, för, glø¹pſa, komp.
glø²pſare, -ſaſt, glupsk.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glupsk

glώpskor

en‿glώpskor hώz en
glupsk hund (trol. oftast
i betyd. 'en person som äter
glupskt').

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glupskt

gløpst, adv., komp. glø^{2}p-ſare, -ſa̱st, glupskt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gluxa

glὼksa, =

Enl. uppg. = ˊglo’

du behø̃vor ŋ̊̀ta sεka

dǿ̲r o glὼksa

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

1.* glygga

glỳgga, -an, -or f. sb.

med stamjärn gjort hål i trävirke

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2 *glygga
vb.

glàgga , =

göra hål i trävirke med stämjärn

Ofta i förb. glagga - húl

... glagga - húl o. tapa - i dä (sätta tapp i det)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× glygga

glỳgga -a -ad

intappa ett trä i ett annat.

nú e hanvíden glỳggad i arkóed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

glytt;

glyt̠, –́ens.
–̀a, – na;
har lú̲a non̠
glỳt̠a o gúza;

Röddinge
№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glytē;

glyt̠, -´en s.

-`a, -na; barn;

ja har tì̱e glỳt̠a;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glytt

glut̲, m., gl$\overset{1}{u}$t̲an, pl. gl$\overset{2}{u}$t̲a, -na, barn.

Allmänt. Fs.

de ha̲ $\overset{2}{i}$nʒa gl$\overset{2}{u}$t̲a s$\overset{2}{å}$̲la.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glut̲en^{2}a na glytt s.

glu^{2}t̲ana va̲ e̲^{2}na
hu^{2}m̲a den̲ da̲n
de bre^{2}nde.

barn

FÄRS

Frenninge H. Areskoug 1924. № 287.

×glytt

glut; pl. -a

barn

kvìŋa o glùta hustru

och barn

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

glytt̄;

glyf̠t, -én s.

-̀a, -na;

har é̠ ju ȍg̠a

glỳft̠a;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× glytt

glut̲, ´en, -`a, -`ana
(minderårigt) barn

ʃen̲a úd glùt̲a = kleme bort.

vákta glùt̲a

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

×glytt
sb.

glut, ´-an, `-a

barn

två glùta två barn /
várkan kvìna

K. f. 71 / ēlar. glùta varken hustru eller barn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glut̲ en ^{2}a na glytt s.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. barn

glut en ~²a na glytt s.

barn

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

glytt;

glust̠, –ens.
–̀a, –na;
glùst̠ána é̠ jùt̠a;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

+ glytt
s.

glut̠ pl. glùt̠å̰

barn, vard. mindervärdigt.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× glytt
sb.

glut; pl. ˋ-a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

barn

glùta ha ìŋan tókt
barn visa inte lydnad
nu
och ordning nu / forálra holta
ètor glùta

gl'yt̲. ꜝen. -ꜝa. -ana. ˣglytt.

barn.

1. de va fôr glỳt̲ana fyt̲.

2. dæi va jìl̲e som oʒdóm̲en hå̲de, a glỳt̲ana ble fʒè̲a aw ed a skol̲e ga hæim̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× glytt
s.

glø̲t , m. -a

barn

nú̲ ha di maʃí̲n ta a jø̲ra
glø̀t̲a mǽ̲, men de ga̰r bást pa
de gàmla ví̲sed.

(mæ̲ = också)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt
s.

glut, -´en, -`a, -`ana

Östraby.

Nr 2[illegible] b F[illegible]rs L[illegible]
Per Larsson 1898.

× glytt

gløt̲ ´-en `-a `-ana

(minderårigt) barn

glø̀t̲ana skω̲l̲a lè̲ga lí̲d
omkriŋ̲ grá̲nen

m.f. 1906

2/1 1956 4829. Västerstad, Färs hd.

×glytt

glut, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana, sb. m.

barn

glùtana sìgla ~ jo

ósk barnen dreglade ju

också

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

×glytt

glùta ha-jo-ósa ǿra
barn ha ju också öron (ɔ: hör
vad de äldre säger)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× glytt

gluṯ pl. -a

barn

en wǽjta glúṯ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

glytt;

glyt, -ĺn s.
-à, -na;

di hár ė̀ja glỳta,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glut ən ²~a na glytt s.

ja ve ²n̥te har ²moŋa
²~a dɛ ha

barn

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× glytt II
s.

dæɹ kωm̱oɹ no̰ɹ aṵ

væ̰ɹa glø̀ṯa huḿ̱ ɹàṯnú̱

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

glytt II

Även om vuxna barn:

dæ e ǽ̨in a̧u glø̀t̲ana som
hǽ̲ ad nú̲   (näml. stället).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

×
glytt
s.

ob. pl. glõtta s. 91

= barn

bst. pl. glõttana 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

*glyttaglyttar sb.

glùt̲aglút̲a pl.

barnbarn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× glytterí

glueterí̲, -ed

barnsligheter

Vanstad

(Nr 334) Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× glyttig

glø̱̀tad

barnslig

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

gle²ut̲ad, -a glyttig

baruslig

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×glyttsko
sb.

glùtaskó pl.

barnskor

M.f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

glyttslunga

glø̀t̠aslώʒ̠a

hängstol för barn (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

glädja

glæ̱ (glæ̱r, pl. glæ̱, glä^{2}ḏe,
glat, glæ̱, pl. glæ̱n) tr.
ok impers., glä^{2}dja.
^{1}fæŋa glæ̱ dam å̱^{2}lor mest.
dæ glä^{2}ḏe patro̱^{1}nen, bå^{2}ra
di̱ ku^{2}ne læ^{2}s̱a, ti dæ jiff i̱tu^1.
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

glădja

Pres. sg. glæ̠r

han‿glǽ̠r‿si li̠à vél̠ han
glăder sig a̓ndå. M.J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

glädja sig

glǽ̱ se

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

glẵdje

glẵdje

"då blick där stor glădje..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

glădje

glæ̱̀dja, ̀-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× glānta
s.

glànta -an -or -orna.

= glada, en fågel.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

glöd II

gl$\underline{o}$v, f., gl$\overset{1}{\underline{o}}$ven, pl.
gl$\overset{1}{\underline{o}}$vor, -na, glöd, glö-
dande kol.

$\overset{1}{\text{S}}$m$\underline{e}$rna k$\overset{2}{\text{å}}$de $\overset{2}{\text{e}}$$\underline{n}$te $\overset{2}{\underline{u}}$dan
gl$\overset{1}{\underline{o}}$vor o sm$\overset{2}{\text{i}}$$\underset{4}{\underline{d}}$e ve.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glöd

glø̲ f. ˈen. pl. glǿ̲or, -na

1898 P.L. Brandstad. Färs hd

glöd

glø̲. -́en, glǿ̲or, -na.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

glöd I

glø̠, f., glø̠¹en, pl. glø̠¹or, -na, glöd.

Fränninge, Vollsjö, ˇBransta, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

glø̱r na glöd s.

de̱ la̱ síl̲an pō ~́ na

glöder

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

glö̃der,

glø̲r, ´-na,

tá̲ ì̲nte pu

glǿ̲rna,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glöder

glør, -na

pl.

Jk. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

glöder

glø̱r, ´-na

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

glödja
v.

glø̱̀a -a -ad

han glø̱̀a en spỳ̱da

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

glögg

glydz, m., gl$\overset{1}{y}$dzen, pl.

gl$\overset{2}{y}$dza, -na, glögg.

Frånninge. Fs.

Ja s$\overset{1}{a}$tor il pa et hall stub br$\overset{2}{å}$nevin o l$\overset{1}{a}$dzor lid s$\overset{1}{i}$rap o lid k$\overset{2}{å}$mjan o lid stark-p$\overset{1}{e}$bor i, sa blør ed glydz.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×glögga, v.

glö̀gg/a, -ar, -a, -ad

= göra hål i trä; att medelst tapp och ×glögga sammanfoga ngt.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gl$\overset{2}{\text{ø̊}}$d̲ʒa, gl$\overset{2}{\text{ø̊}}$d̲ʒad ×glögga

glŏgga

dær va gl$\overset{2}{\text{ø̊}}$d̲ʒad h$\overset{1}{\text{a̲}}$l i br$\overset{2}{\text{æ̲}}$dan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

glõmma;

glỳm̲a, -´or, -`dę, -t;

ja glý̆m̲or ęd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glōmma

v.

s. 93

sg. pret. glēmde

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

glömma

glɛ̀m̲a. –́oʀ. glɛ̀mda, glɛmt.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

glömma

glɛ̀m̲a , glɛ̀mdɐ , glɛmt

men dé̱ ha ja rœ́i̯nt glɛ́mt.

pres.

en glɛ́m̲or ju na̰d

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glömme
s.

glìm̲a, genus obestämbart,
endast i förb. slau̯ i glìm̲a,
slå i glömska, låta gå i glömska.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

glömma

gl$\overset{2}{i}$m̲a (gl$\overset{1}{i}$m̲or, pl. gl$\overset{2}{i}$m̲a, gl$\overset{2}{i}$m̲de, glim̲t, glim̲d, glim) tr., gl$\overset{\varepsilon}{ö}$mma.

Ja gl$\overset{1}{i}$m̲or 'ed $\overset{2}{å}$l̲ri̲ i̲ min ti̲d.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

glömma

glɛ̀m̲a. -ór, glɛ̀m̲de, glɛm̲t.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

gl²ĭm̲à, -da, -t glömma
(Wr 1941:) pres. sg. glĕ́m̲ar

glömma

FÄRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924. Lövestad

glômma

glìmpa, glìmde, glimt

Pres. ́-or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gl$\overset{2}{i}\underline{m}$a gl$\overset{2}{i}$mde glimt glömma v.
glí$\underline{m}$or

den h$\underline{a}$r j$\underline{a}$ glínt

№ 289. **FARS** glömma

Sövde H. Areskoug 1925.

glu²ma glu²mde glumt glömma v.
glúmor

då glúmor en al²tiŋ

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. glömma

II

glômma

ɛn ‿ glımor ‿ bórt ‿ ad

man gl²ömmer bort det

K. ſ.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gl$\overset{2}{\text{i}}$m̲a gl$\overset{2}{\text{i}}$mde glimt glömma v.
glím̲or

ja glím̲or ld̲ $\overset{2}{\text{å}}$lri

gl$\overset{2}{\text{ö}}$mma

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

glòmma

glɛ̀m̲a

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

glõmma

Sup.
glimt

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

glömma;

glỳma, ´-ər, ˋ-de, -t;

ja har glýmt ed;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

glömma

glɛ̀m̲ma. -ór. glɛ̀m̲de. glɛm̲t.

glómma.

de̲ har jà glɛm̲t. jà ha̲r ós̲e.

1927.

va fà̲sen va de di kàl̲a dé̲ for,
de har ja ré̲nt glɛ́mt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

glömma;

glèm̲a el. glų̀m̲a,
-´or, -`de, -t;
ja har glém̲t
hųm̲ de vá̲;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glömma

glìma . glìmde, glimt.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

glômma

glàimfa
Pres. -ór

en‿glúimor‿ad man glômmer det.
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

glõmma;

glỳm̲a, ˊ-or, ˋ-de, -t;

ja har glýmted;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glömma;

glè̲ma, -´ər, -da,

-t, -d sup.

dé̲d glèmda jā̲;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glömma

Sup.
glumt

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ˣglömme

glìm̲e. ˣglömme. glömska,

i förbindelserna

ga̲ i glìm̲e; (glömmas bort)

sla̲ i glìm̲e (= glömma bort)

1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ˣ glõmme

s.

slād i glemme s. 95

= glõmt

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

glömme

glụ̀m̲ə el. glə̀m̲ə
i frasen
slǫ́ụ nuð i glə̀m̲a
(glụm̲a): glömma ngt;
Tön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

glömma

gluìmma, gluìmda, glumt

Pres. sg. ´-or
det vanliga uttalet

Äv. glìma (numera föråldrat,
dock hört någon gång)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

×gló̀msìg
adj.

glìmsed

glómsk

R. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glõmsk;

glyɷmʃ · a.

–̀ a pl.

ja ė̱ su glyɷ́mʃ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

glu²mſed glö̆msk adj:

ja̲ e̲ so glu²mſed.

FÄRS glö²msk

Ö²ved H. Areskoug 1924. № 287.

glömsk
a.

glɛmsk

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

glömsk
a.

glɛmsk el. glɛ́mskoa

jɑ e so glɛ́mskoa

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

glömsk
adj.

glúmʒor el. glǿmʒor

jà e ble̲n so fà̲rlia glúmʒor.

P. F.

jà e glǿmʒor

1006 Vomb, Färs hd.

1941 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömsk

gleúmskor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömsk

glœm̲ſ l. gl^{1}œm̲ſor, m. och f., n. glœm̲st, pl. gl^{2}œm̲ſa, komp. -ſare, -ſas̲t, glömsk.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gl$\overset{2}{u}$msked glŏunsk adj:

ja̱ e̱ so ~

glŏunsk

№ 289. FÅRS

S. $\overset{6}{Å}$sum Hugo Areskoug 1925.

glömsk

glímʒor
l. gluímʒor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

glömsk(er)
a.

glúmʒor

en ha ble̠d sa̰ glúmʒor, sin
en e ble̠n gàm̠al.

Nr 4802. Brandstad, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

gnaga

gn²åva (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., gnaga.

h¹øŋen ska gn²åva ben.

kr¹eŋen f²iŋe gn²åva po na dor va po sv¹åren. Franninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

gnaga

gnà̱vfa, =, -̀ad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gn$\overset{2}{a}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d gnaga v.
$\overset{\bar{2}}{\sim}$r

gnaga

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gnà̱va, = gnaga

Äv. hårt àrbeta gräs

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnaga

gnà̱va -ar -a -ad

di gna̱var bárken aw trǽ̱n

P. F.

1006 Vomb, Färs hd.

1941

gn$\overset{2}{\underline{a}}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d gnaga St.
$\overset{2}{\sim}$r

gnaga

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× gnagen

gnàven

„förhatlig på någon”.

1586 Röddinge. Färs hd
Johanna Wihlborg 1938.

×gnaggig
adj.

gnàged
I

gnatig, som gnatar och kåltar

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnet

gné̱dor pl.

lusảgg

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gned len ~´or na gnet s.

Kvantitet?

gnetter,
ohyra på kréatur

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gnet

gnɛ̠d, f., gnɛ̠́den, pl. gnɛ̠́dor, -na, gnet, lusägg.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gne̲d un ~́or na

gnet s.

gnett

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gnrd̲, ¹ad, ¹o~~l~~ i gnet

kvantitet ? J-s.

ohyra

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ gneta

gn$\overset{2}{\underline{e}}$da (-ar, -a, -ad) intr., uttr. som användes om Tyg, hvari ränningstrådarne synas mer än tillbörligt.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ gnetig

gn$\overset{2}{\underline{e}}$ded l. -or, m. och f., n. -ded, pl. -deda och efter for, för, gn$\overset{1}{\underline{e}}$ded o. s. v., komp. gn$\overset{2}{\underline{e}}$dedare, -das̱t, ostr. användt om en väfnad, hvars ränningstrådar synas mer än tillbörligt. t$\overset{1}{ö}$jed sa̱ gn$\overset{2}{\underline{e}}$ded u̱d.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gnida

gn$\overset{2}{\text{i}}$ja (gn$\overset{1}{\text{i}}$jor, gn$\underline{\text{e}}$, pl. oh konj. gn$\overset{2}{\underline{\text{e}}}e, gn\overset{2}{\underline{\text{e}}}ed, gn\overset{2}{\underline{\text{e}}}en, gn\underline{\text{i}}$) tr. och intr., gnida.

d$\underline{\text{i}}$ gn$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$e kl$\overset{1}{\underline{\text{u}}}$dana.

Frånninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gnida
v.

gnì̲a pret. gne̲

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

gnida

gnì̲ el. gnì̲a

sed̲a o gní̲ si = sìtta och vara rädd för att göra något.

gnì̲a pω fàjlan = fiolen

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

gnida

Pres. gni̲ór Pret. gne̲

M. f. 71

M. f. 75

du gné̲ . dóm̲ de gnedo dem (ɔ: fårskinnen). M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnida

gnì̱a, gne̱

han gné̱ si sá̱ pω bòjsorna.

di skωḻe mè̱nɛŋan gnì̱a pω vòrpan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gnida;

gnìja, ´-or, gne̲, gnèe̲d;

dan gníjor se pu mùzen pu da̲m.

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gn$\overset{2}{\text{i̠}}$a gne̠ — gnida dé

gni̠ór

gnida

№ 290.

Sōfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II. **gnida**

dæ gné kràga+) o ærm-
lín mæ dán de gnedo
kragar och ärmlinningar
med den (ɔ: gnidstenen).

K. f. 71 +) Resp. påv. form.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gniden
adj.

gnì̲en, pl. gnì̲na

snål, girig

1950 S. Åsum, Färs hd

gnidig

gnìdi

mycket snål

Rep-Lån 2. 1-1

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

×gniding
sb.

gnìdiŋ m.

gnidare, snåljåp

Jfr ×gnue

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gniding

gnì̱diŋ m.

mycket snål person

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

×gnidesten

gnìastén; pl. ˋ – ˊ a

halvklotformig sten ×/ med slät blank yta att gnida kragar, spetsar och linningar med.

×/ Stundom av tjockt mörkt glas. I-s.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnidsten

gnì̲asté̲n, -en

en rund. tillplattad kula av mörkt glas. använd i st. f. strykjärn.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

gnidsten

gnì̲esté̲n -en

hård, svart rundad sten, varmed man gned skjortlinningar och kragar; kunde även vara av glas.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

№ 281. gnidsten

gnijesten, m., -en, pl. -a, -na, gnidsten, rund något tillplattad glaskropp, hvarmed linnetyg gneds för att blifva slätt och blankt. Dine gnijestenen ha ja fad åt min mawor, o hun hade fad nam aw en sustor som va i Kjøvenhawn. Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gni̲st an ²~or na gnista s.

gnista

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

gnista

gn$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$sta, f., -n, pl. -stor, -na, gnista.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gnista
sb.

gnìstor pl. (sic!)

... nar‿de‿sa̰‿gnìstor

flìja ^{2}når de såjo gnistor

— flyga

K.f. 71.

^{2}Tòrde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnistra
v.

gnì̲stra -a -ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gn$\underline{\text{å}}$ gn$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$de gn$\underline{\text{å}}$t gno v.

gn$\underline{\text{å}}$r

ha$\underline{\text{n}}$ gn$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$da s$\underline{\text{e}}$ me

s$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$van

gnugga

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gnù͟pa, = ˣgnua
vb.

Pres. ‐ar

gnida, vara snål

dán͟ han ‐ gnù͟ar. Den

han är en gnidare

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ gnue

gnå²we, m., -n, pl. -wa, -na, gnidare, snåljobb.

Vomsjö. Fs.

Fränninge 〃

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+gnue

gnù̲e

snål, girig person.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

x gnue
s.

gnue

snål, gnidig person, egoist.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

*gnue
sb.

gnù̱la m.

gnidare, snåljåp

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ grue

grù̲e

snålvarg.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

gnùa m. *gnue
sb.

gnidare, snål person, snåljåp

da‿e‿en‿rèkti gnùa det är en riktig gnidare.

K. f 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣgnuig
adj.

gnùed
gnidig, snål

K. f. 71.

S²övde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gny

pres. gný̲or

gnāller.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

gny ^{2}gnyde gnyt gny vb

gnyr

de va ^{2}fårlat va
^{1}hönen gnyr

gny

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gny
vb.

Pres. gnýor

(t. ex. om småbarn)

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gny
v.

gny̲, gnỳ̲de, gny̲t

klaga, jämra sig

gα ènte hǽ̲r α gný̲!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

1 gnyende

gnyne, n., -d, utan pl.,
gnyende, gny, jämrande.
de va̲ i̲ ajt gnyne bo nȯt̲
o da̲. Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gnägga

gnä²gga (-ar, -a, -ad) intr.,
gnăgga, om hästar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gnäll
sb.

gnäl

ryggskou

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gnälla;

gnè̱la, –´or, gna̱l,
gnalt;
dė gná̱l o dė
gná̱l;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gnäla gnal — gnälla v.

gnälor gnällde

gnälla

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gnãlla;

gnè̱la, -ʹor, gna̱l,
gnelt;
di gnỳ̱dh o di
gna̱l; Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gnä²la gnä²lde gnält gnälla v.
gnä´lor

gnä²lla

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gnälla

gnàlfa , gnàlda

Pres. sg. ´–or

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× gnällpinne

gnä̆ḻepìŋ, -en, -a

kiukblåsa

FÅRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

+ gnällepipa

gn$\overset{2}{\mathring{a}}$l̲apì̲ba, f., -r, pl. -bor, -na, epitet, användt om en person som ständigt jämrar sig. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gröla

gröla

tigga om något

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

+ gnóla

gnǭ²la (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n., -a, -anes) intr., enträ⁴get bedja, anhålla.

så kom hun gnǭ²lanes o behö̱¹vde lå̱²na pǟ¹ga.

Västerstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣgnòla
vb.

gnǫ̀la , =

entråget och knotande bedjå
om ngt , gå och kålta för att
få ngt

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×gnòla
vb.

gnø̀la, =

knota, kåtta (då man vill ha en förman eller är missnöjd med ngt)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

²gå̱ɫ, gaṇ i ²gå̱ɫ god:

gů i borgen

han jek̥ i ²gå̱ɫ fo̱r̥

¹tu̱sen ²kro̱nar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

god a.

s. 90

di gōe

= de goda

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

god
adj.

gå̲ neutr. got̲

dè va vìs̲algrǽi̯n som jå̲̀re sa
mè̲ed got̲́ i vǣstorstǻ̲.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

god

ga̱ n. got̲ pl. gà̱a

vás̱a gá̱, pl. vás̱a gà̱a

vás̱a gà̱a a ga̰n hí̱d a tá̱n
en bi̱d spè̱gesíḻ.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

go̲ ; go̲t̲ ; -̀a

god

... so - fa̰rlet - gó̲ hä̀lsa

så förfärligt god hälsa

K. f. 72 | vár so gò̲a o drä̀ŋgen! Var så goda och drick! (ɔ: kaffe).

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II god

dan‿ e‿ gώ̲, nar ‿ dan‿ e‿ stù̲ad den är god, när den är stuvad

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

god

gót̲ n. gót̲ n.

M. f. 71 K. f. 72

da‿ vore‿ gót̲ da‿ ò̥ta vore‿
i‿ há̲isen! Det vore gott
(väl), att det inte vore i
husen (som det brinner) (yttrandet fälldes, då sageskvinnan
hörde brandbilens signaler).

K. f. 72. Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

gώt̲ kὼm̲a‿kán̲ **god**

"Gott" komma kan, dvs. det kan bli annat av, det kan bli tråkiga följder.

Sk. s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

№ 281. god

gɷ̠ 1. ¹gɷw̠or, m. och f.,
n. gɷt̠, pl. ²gɷw̠a, komp.
²gɷw̠are, ²gɷw̠ast̠, god.
ha̠ ti ²gɷw̠e, ha till godo.
hɷ̠la ti ²gɷw̠e, hålla till godo.
jo̠ra ti ²gɷw̠e, göra till lags.
Et ont ²frɷw̠entli̠mor ²kunne ha̠n
²inte jo̠ra ti ²gɷw̠e, sa̠ ha̠n; ja̠ ve̠d
²i̠nte va ha̠n ²me̠nte me di ¹o̠rd.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

go̠ got̠
go̠$\overset{2}{a}$

god

a̠, va̠r so go̠$\overset{2}{a}$!

god

№ 290.

S$\overset{v}{o}$fde Fårs hd. H Areskoug 1926

I

god

gω̲ ; n. got̲ ; –̀a

dœ lù̲ta sω gὼ̲a de
luktade så gott / sώnt
ʒʒý̲d va ω̊̀ta
K. s. 71
got̲ sω̊dant kω̂n
ωa ạ gω̄

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II god

dɛ va‿i̥ntɛ gω̲a
o tar rét‿pω dɛ voro
inte lȧtta au fȧ bukt med
(om bångstyriga unghästar)/
hɛzbǽr dɛ va‿gω̲a o
ɛ̲̀da hallon var goda,
K. Y. 71/ au åta / vár so‿gω̲!
/Var så god! (vid bjudning)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III god

da e ǹ̥ta gót o
jẹ̀da, har moza dør é.
Det är inte lätt att gissa, hur
många där är. / da e ǹ̥ta
gót o vẹ̀da / det är inte
gott att veta.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

god

de - jo̰ra - gót̲. Det gjorde gott.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

god
adj.

ga. neutr. gat

julàftan a juladá
do ha vi sa gát som vi vila há
- - - - -
(glt rim)
èrlat a gát (en tobakssort)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

god II

harе gɑ́t̲ om pɑ́g̲a iblan̲ folk.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gɷ̠, gɷ̠t̠, gɷ̠̆à

god

god, -ū, -da

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

god

gω̲

ti gὼ̲e = till goda

stel̲a ti gὼ̲e = ordna så att allt blir
bra igen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

god

gɑ̱, gɑ̱t̲, ̀–a

ɑ̱́nt elor ‿ gɑ́t̲ ont

eller goā

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II god

superl. gὼ̱ast (om smak) //

Å. 'bra' en‿gώ̱ stä̀ma̱ en
kraftig rö̂st / da‿blẽ̱‿so‿
rỳslat gώ̱t̲ o‿sü̍t̲ det blev
så förfärligt gott och sött
(om hembryggt julöl)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

III

god

han‿ drák so‿ mád ow‿
de‿ gòa ǿlad han drack
så mycket av det goda (jul)ölet.
/ de‿ ẽ- gót o‿ ròwa su‿ sál
det är gott och väl att vara sin
egen herre

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II god

da ‿ vore ‿ gát det vore

²val

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

god;

gɒ̠ a.

got̄ n.

gɒ̠̀a pl.

di va gɒ̠̀a,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

god

gω̲, gωt̲, -̀a

sòm̲a dä‿ tukta ‿ dä‿
va‿ gώt̲. Somliga de tyckte
det var god. / dä‿ va‿ ò̥ta
gὼ̲a o‿ kωma‿
ód. De voro

M. f. 71. / inte lätta att komma
åt (om kråkor)

Kar[illegible]

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II. **god**

dä va rát gàa.

De voro ganska goda (vålsmakande). Om björnbâr.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

godavätta

goavätta

ett väsen som bodde under stugugolvet. Goavätta skulle man giva mat julafton, som lades på golvet under bordsändan.

Nyårsafton kom goavätta och lade kärnor av råg och korn på golvet under bordet. Det sädesslag som hon lade flest kärnor av skulle man få bäst skörd av under det kommande året.

Sövde, Färs hd

290.

Nelly Persson

~~goddag~~

gωdá̱

(hȁlsning)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

god dag

go dâ gɑdɑ̲́ s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

goddag
s.

godá, rutr.,

i bet. ruter, "kläm". energi.

ska ja sí min mènen, so e dær
ìjen godá i han.

S. Åsum

1978 4151. Färs hd

goddagar

gὼ̲adá̲

Uttr.: ha-gὼ̲adá̲ ha goda dagar, gå och ha det bra

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

godeman

godeman, m., -en,
pl. -men, -en l. -enena
godeman, t. ex. vid landtmä-
teriförrättning l. vid konkurs.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

godenisse

g$\overset{1}{\underline{\omega}}$nis̲k, m., -n, pl. -s̲a, -na, namn på en tomte, som förmenas antaga tjenst hos en person och tillföra huset stor rikedom.

las̲eh$\overset{2}{\underline{ō}}$la h$\overset{2}{å}$de g$\overset{1}{\underline{\omega}}$nis̲k

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣgodenisse

sb.

gɷ̱̀anís̱a m.

Nisse god brång; en slags tomte, som hjälpte den bonde, på vars gård han höll till.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

godenisse

gòenísa m.

M.f.78

nisse god dräng; tomte som "drog till" sin husbonde (gårdens ägare) hö, halm, säd o.d. från grannarna.

so‿drǫ̃‿han‿tí húsed.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

godemisse

du‿fik‿fágl‿for‿ ta de
hada‿ me‿ gàenisa‿ o‿
jóra de beskyddes för att
ha med godemisse att göra
(ansågs ej riktigt lovligt)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godhjärtad

go̠já̠rtad, lika i alla genus, pl. -e, godhjärtad.

di̠ va̠ bo̠r me̠d go̠jǽ̠rtade.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

godkvȁll

gokvál

(hȁlsning)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ godköpen

ga̠ffø̠ben, m. och f. n.
– bed, pl. -bna, utan komp.,
som fåtts för goot köp, billigt
pris, prisbillig.
Ja̠ren hu̠n va̠ ga̠ffø̠ben
pø den tijen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

godmiddag

gomída
(hälsning)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

godmorj

gɷmɷ̠́di

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

godmorgon

gωmá̠rlen

(hàlsning)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gomåren, hälsningsord, godmorgon.

di hälsa gomåren på -en.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

godmorgon

gωmá̲ren

gωmá̲ren, har dώktor!

1951. 4151. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godnåden

go̱n¹åw̱en, m. och f., n. -w̱ed,
pl. -n¹åw̱na, gifmild.

haṉ va̱ foṟ me̱d go̱n¹åw̱en.

Fränninge. Fs.

go̱n¹åw̱ed, adv. af föreg.

de va̱ go̱n¹åw̱ed jo̱rt.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× godnaiden

gωnǽen pl. gωnǽna

godmodig, välvillig

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

gωná̠n

ˣgodnåden

frikostig

№ 290.

Söfde Fărs hd. H. Areskoug 1926

godräden

gunə̱ų́n a.

frikostig, givmild;

di ẹ́ gunə̱ų́na mɑð mè;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

godo,

gà̱e

di har sé̱t me

ti gà̱e,

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

med godo;

me gȯ̱̀e adv.

di kun̲e me
gȯ̱̀e føu nam
dí̱d;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

godråskaka

¹gǫ́ra̲skà̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, gorå, eꞇ slags bakelse.

Så²ma̲ hå²de ¹gǫ́ra̲skà̲gor me se ti ji²le̲s. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

go̱²ðɐ godo s.

hol̠ tɐ ~

'godo'

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

govråskaka

góårskaga

Frenninge. Fárs hd
Anna Nilsson 1931.

godråskaka

pl. góerskagor

Fränninge. Färs hd

Judit Olsson.

gods

gɑ̱s, ´-ad, pl. =, gɑ̱s, ´-en

herregods.

Öved.

281 Färs hd

P. L. 1898.

gods

gø̱s, n., g$\overset{1}{\underline{ø}}$sed, pl. =, g$\overset{1}{\underline{ø}}$sen, gods, härregods.

$\overset{c}{\text{Ö}}$ved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gω̱s, -ˈed, =, -ˈen

jordagods, herrgård

ȝɡa po de dær – gω̱ˈsen. (Anne) på de dår godsen. / vi ȝɡöpta tö̀ren va et gω̱ˈs. Vi köpte torven vid en gods.

m. f. 71.

Ra[illegible]

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd]

Hugo Areskoug 1960

gods;

g̲ɒs, –́ ɛds.
– , –́ ɛn;
hȷ̀ʒʒastā̲ gɒ̲́s,

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

gods

gωs̱. ˈ-ed. gωs̱. ˈ-en. gods.

pω klώs̱tərs gώs̱.

ωʒə øvəsklώs̱tərs gώs̱.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 281. godsförvisa

¹go̱sforvi̱sa (-vi̱sor, -vì̱ste, -vì̱st, -vi̱st, -vì̱s, pl. vì̱sten) tr., godsförvisa, bortvisa från godset, herregården. Då en arbetare fordom förbröt sig mot inspektoren l. ladufogden, straffades han i svårare fall med att förvisas från gården, utan utsikt att vidare antagas till arbete därstädes. Västerstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gåsståg
s.

gastá̲g, n., pl. =

han jek fìra gastá̲g om dá̲n,
a nú̲ ga̰r han bà̲ra tvåų.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gω̰sḗgarɐ n godsägare

godsägare

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

№ 281. godtrogen

gɵltr$\overset{1}{\text{ɵ}}$w̲en, m. och f., n. - w̲ed, pl. - tr$\overset{1}{\text{ɵ̲}}$na, godtrogen.

ja̲ ha̲r va̲d fo̲r me̲d gɵltr$\overset{1}{\text{ɵ}}$w̲en.

Vollsjö. Fs.

gɵltr$\overset{1}{\text{ɵ}}$w̲ed, adv. af föreg.

Färs hd

Per Larsson 1898.

44

godvillig

gɑvíl̠i, neutr. -it

de va gɑvíl̠it; de va ènte
no̰d tvꜵ́g̠ mæ dé̠.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ golnisse;

gə̀ɑ̱lné̱se, -ln s.

tomte;

di sá̱, ad daṛ vɑ̯́

gə̀ɑ̱lné̱se;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

2
gωənisə

golnisse s.

hustomte

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

2
gɔ̠lnis̠le

golnisse upl.

tomten

exç.

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ gokämming

go̱hém̱iŋ, m., -en, pl. -a, -na, vår. för "gunstig härre".

ja̱ to̱ go̱hém̱iŋen i̱ ra̱ken o sajde' nam̱ æ̀d.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

golv

gul, ´al, =, ´an

fàja pa ‿ gúlad sopa på golvet

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

golv

gu̲l, n., g$\overset{1}{\underline{u}}$led, pl. =, g$\overset{1}{\underline{u}}$len, golf. Vollsjö; Ö. Kärrstorp.

dæ̲r e̲ d$\overset{1}{\text{å}}$b̲la gu̲l i̲ h$\overset{2}{\underline{e}}$la l$\overset{2}{\text{æ}}$ŋan.

Vollsjö. Fs. **Färs hd**

№ 281.

Per Larsson 1898.

golv II

di mot̲e vàlka-n; di
rỳl̲a-n po gú̲lad.
eller go̲l etc. kossamme medd.
di sòn̲a gó̲lad me ví̲d són̲.

O.N.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

golv

gu̲l, -´ad

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

golv:

gúlad e ópfordárvad

a di ska lagga nýt gúl

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

golv

gɷḻ. -ḻed

di hade sóṉ pɷ gɷ́ḻed

di fæ̀jda gɷ́ḻed há̱r má̱ren.

e hær tæ̀f̱f̱a pɷ gɷ́ḻed?

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

golv

gu̲l, -ˊad

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers, 1965

golv s,

gu̲l, ´-ad

också i bet. jordytan, markytan.

Lövestad

Nr 6868 Lövestad Färs hd

I Ingers 1976

1976

golv;

gu̲l, -´ld s.

–, -´ln;

fó̲r sø̲̀u̯na di

gú̲led;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

golv;

gu̱l, –́ed s.

–, –́en;

gú̱led va ẹ̱u̜

lé̱r;

Röddinge

N:o 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

golv

gu̲l, ´-ad

sòn̲a a è̲na gú̲lad

1949. Nr 4802. Brandstad. Färs hd

gu̲l. ´ed. gu̲l. ´en. golv.

om nu̲ brǽ̲dan smal̲ áw̲, so
sa̲d àl̲a di sma̲ me rò̲mpan
po gú̲led. Öved. 1928.

Nr 7899.

Öved. Färs hd.
19[illegible]

golv;

gu̠l, -´ad s.

–, -´an s.

gú̠lad bojar o blé̠
r̠ødad;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gō̥l̥ ad gō̥l̥ an golv s.

lagg̲ mā̊t̲an ret̲
på gō̥l̲ed !

Obs. gu̲l iakttaget fr. Öved av S. S-s.

Öved FÄRS golv

H. Areskoug 1924. № 287.

golv;

gu̲l, -´ld ls.
—, -´ln;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~hassel~~ ;

ga̠l, ga̠^{1}lud golv

golv

vi sko̠la ha do̠m te

la̠^{1}ft o ga̠^{1}l.

lo̠ft

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gul. ˊed. gul. ˊen. golv.

di hòde ènte udan lergúl. di
fǒjde gúled én góŋ i vèkan; i mét
hem fòjde vi varènda dá. so nar
de va fínt so strøde di san a
èna po. (forts.). Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

golv. II.

lǽ̱goa tabá̱ga i tí̱dan so hada
di há̱lm po gú̱lad, nar de va
mé̱r hogtí̱dlat.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

golv

ga̲l, -ˈad

På nytt iakttaget 1957.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

golv

gɑ̱l, -éd

el. go̱l, -éd P. L.

J. J–s Östraby

golv;

gu̲l, –´eds.

–, ´– en;

har e̲´ lergu̲´l;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gol̲ ed golv s.

tor̲ a̲ ~ ́ed !

golv

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II 1. golv.

Åv. gu̲l, ´ad, =, ´an

vi‿hada‿jo‿ìnga

bjàltja i‿gúlad vi hade

ju inga bjälkar i golvet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I̲

2. golv̲

gu̲l, ´ad, =, ´an

det utrymme bredvid logen (på ena l. båda sidorna om denna), där säden lades vid inbärgningen ("lada"). Dess golv låg kanske ca 1 m. lägre än logens.

... lò̲ana o. gú̲lan

K. f. 71 logarna och "golven"

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

2. golv

--- i ‿ at ‿ gú̱l di ‿
hada ‿ gruvjad ‿ ²tú̱ sa̱
--- ì en "golv", där de hade
gnagt sönder ´sädesax (om
möss).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

golv

opa‿e‿gúlad oppe i
ladan

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I golv-

gúl̲ad (best. sg.)

... en‿páls, som‿no̰‿
èn̲a‿n̲é̲r ti‿gúl̲ad en
päls, som nådde ända ner
till golvet.

M. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

golo

dı‿àsa‿dòm
pω‿gúlad de släpade
dem (ɔ: pålsarna) på golvet.
K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

golv III

gó̲led även i bet. marken.

jorden:

han vil̲e ènte stǻ̲ på
træbú̲nnen; han stǻ̲ på gó̲led a
tà̲la . (om en politisk talare)

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

go̠l, $\overset{1}{-}$ad, — golo

Snarare gu̠l. S. S-s.

golo

(Hr 1941:) gu̠l &c.

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×golvbolster

gωlbώlstor n.

golvbjälke, bjälke på vilken golvplankorna vila

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ga̠lbræ̠̍dar　　　　golvbråden

golvbrãder

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ˣgolvfår

golfá̲r

slutfåra i mitten av en plöjt fält

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣgolvfåra

golfår

trol.: den sista fåren (i mitten av fãltet) som plöjes

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

golmáṯa n golvmatta s.

golvmatta

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gom

gøm, m., gø^{1}m̲en, pl. gø^{2}m̲or, -na, gøm. Fränninge. Fs.

gø^{2}m̲or̲na did e dæ te^{1}n̲a ha fat.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

g$\overset{2}{\text{o}}$na ~ $\overset{2}{\sim}$d (refl.) gona s.
$\overset{\bar{2}}{\sim}$r

gona' sig

№ 290.

S$\overset{2}{\text{o}}$fde Fårs hd. H Areskoug 1926

+ gonn

gon̲

bekräftelseord

já̲ gón̲ ble de sa̰

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

× gonn
intej.

gon̲

já̲ min gón̲ , bekräftelseord.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd
E Andersson 1938

goṉ ˣgonn adv.

næ̱ goṉ fa̱r du̱ ṟ, ja̱g

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

g$\overset{2}{\text{o}}$rma ~ $\overset{2}{\sim}$d gorma v.
$\overset{2}{\sim}$r

gorma

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

goodtemplare

gωtámplare. -en. pl. =.
-arna

di rè̠ne gωtámplarna

ung. = helnykteristerna, de konsekvent avhållsamma.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

g$\overset{2}{o}$rma ~ $\overset{2}{\sim}$d gorma v.
$\overset{e}{\sim}$r

väsnas, skrika

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

gormare

gòrmara m.

skrikhals, gaphals

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

gott adv.

gått

"ja vid gått omm du e…"

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

I

got Nr 6837 Vomb, Färs hd gott
Hugo Areskoug 1958. adv.

gárna, utan svårighet

já kan ‿ got sida ‿ inja

jàg kan után att det kostar
på hålla mig inomhus;
så got ‿ sóm nästan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gott

han‿e‿so‿gót‿søn adv.

blig / dær‿ble‿gót ʃìlnad

det blev tydligt märkbar skillnad

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

gott
adv.

got

den‿ va‿ grǿn o‿ lùta
so‿ gót den var grön och
luktade så gott / da‿ gær‿
gót‿ an det går
Kr. f. 71 gott an.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gott
adv.

gɒt̲

dí gɒ̰r‿gɒ́t̲‿an̲ det
går gott an. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gott
adv.

gɑt̲

jɑ̲́, de gar gɑ́t̲ án̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gott
adv.

s. 91

gått

= gãrna

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

gott II
adv.

di kɷn̲a gót̲ sè̲da bɷ ù̲da
a ɛ̀ʒ̲a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gott
adv.

got̲

dá̲ kan dɛ́ gót̲ stèm̲ȧ̰

dén̲ kωm̲oʀ jà gót̲ ikɯ̲́.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

gott
adv.

han kωm̲oɹ got̲́ i hú̲s, mæn ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gott
adv.

got̠

gärna

vi‿kan‿gót s̀il̠a so.

Vi kan gärna sitta så.

R. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

gott
adv.

gaṯ

Uttr. som: gáṯ‿ȯm̱ gott om

fùḻe snu̱̇dor (fyllbultar) e‿ hær‿ gáṯ‿ȯm̱ (finns det gott om)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 1917-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

goū
adv.

han‿ hau‿ so‿ gaot‿ som‿ àlu
vad‿ núuktor (nyktern)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

II

gott
adv

dɛ jɪk jɔ gɔ́t ån det gick ju väl för sig. /

gɔ́t dréd gott och väl det, gott och väl så mycket som först) nämnts

M. 4.78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grad

grà̱dorna best. pl.

han‿ har‿ ga̰d‿ à̱la
grà̱dorna jé̱nom han
har passerat alla grader-
na

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gram

gra̠m, n.

(viktenhet)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gram

gram (sic!), n., pl. = vikt-enhet. Relativt nytt ord.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

gran

gra̲n, –́n
grà̲ne, –d

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

gra̱n an ~́or na grau s.

gran

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926

gran

gra̲n, -́en. grá̲nor, -na.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

gran

gra̲n, pl. grá̲nor

Vomb

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

gran
s.

gra̲n, -´en, -´or, -´orna

1947 Vomb, Färs hd

gran
s.

gra̲n, pl. grá̲nor

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

·gran

gran, f., gr$\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{n}}$en, pl.
gr$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$or, -na, gran.
Västerstad. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grà̱na, -ar. -a. -ad. ×grana,

beströ med hackat granris.

sà̱na a grà̱na

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grand

gròna

lìda gròna spekága

1949. **Nr 4802**. Brandstad, Färs hd

grand
s.

gròn̲a

lì̲da gròn̲a

de lɑ̰̲ lì̲da gròn̲a ifrɑ̲́ vǽ̲jan.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

grå²n̲a grand

grand

diska¹l̲a drå² l²ida grå²n̲a

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

grand

gron̲

lì̲da grón̲ rahǽndara

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

I. *grande sb.

gràna l. gròna

I förb. lìda gràna*) litet grand. | de ‿ òdla vìda lìda gràna. Man odlade vete ~~litet~~ grand.

*) Eller gròna

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. ˣgrande

ja ‿ vàŋda ‿ dóm̲ lì̲da gròn̲a so ‿ nát̲. Jag vänjde dom litet grand så försiktigt (om unghästar, som skulle läras att bära sele).

N. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

gr²a̠nh grand

l²i̠de ~.

grand

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

grand

gròn̲e

ed gròn̲e

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

grand I.

gròne eller gràne, se II

vènta nú lìde gròne

ja han núd lìde gròne erfárenhéd
óse.

e dá jàrtad lide grone dø̀let mé ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

grand II

grà̱na

di blek̠ lì̱asom̠ li̱da gra̱na

avén̠or

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

grand

gròne

jélp me lìde gròne!

1948 4439 Vollsjö. Färs hd

grand

grà̠ne, grand.

lì̠de grà̠ne.

-- men so jik̠ de lì̠de grà̠ne ó̠p
á̠lt mé̠r a mé̠r.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

grand

gròn̲a. grand.

lìde gròn̲a. (blaa Yellstrand))

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grand

groṉ el. gròṉe

eṯ lì̱de gróṉ

lì̱de gròṉe

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1949.

gr$\overset{2}{\underline{a}}$ne. grand:

grand

l$\overset{2}{\underline{i}}$de gr$\overset{2}{\underline{a}}$ne

S. Åsum

även l$\grave{\underline{i}}$de gr$\grave{\underline{o}}$ne.

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

gr$\overset{2}{o}\underline{n}$e grand s.

su$\underline{d}$ n$\underline{ø}$r $\underline{l}\overset{2}{i}$de ~.

grand

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

grand

gròn̲e

jà har sù̲ded lì̲de gròn̲e
hǽ̲r òp̲e

1947 S. Åsum, Färs hd

gr$\overset{2}{\underline{a}}$nh grand s.

f$\underline{a}$r j$\underline{a}$ l$\overset{2}{\underline{a}}$na d$\underline{i}$n
tj$\underline{e}$lp l$\overset{2}{\underline{i}}$de $\overset{2}{\sim}$.

grand

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gron̲

grand s.

li̲^{2}dle gron̲

likt grand

Å^{2}straby

№ 287.

FÄRS

H. Areskoug 1924.

grand
s.

gròn̲a

lì̲de gròn̲a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gr$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$na

2̣

grand s.

$\overset{2}{\underline{\text{l}}}$ide gr$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$na

Tillhör väl sydligare mål än i Östraby!

J–s.

litet grand

H. Areskoug 1924.

$\overset{2}{\text{Ö}}$straby

FÄRS

№ 287.

grand;

gròn̲a

li̲de gròn̲a:
lite grand;
vèn̲ta li̲de gròn̲a;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

grand
s.

gròn̠a , oböjl. el. gròn̠a

lì̠da gròn̠a

jà kan sè̠da hǽ̠l lì̠da gron̠a.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

grand II

di e lide gròne basvǽrlia

a dras mǽ

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

×grande

gròna

I attr. lìda gròna litet grand, en liten smul

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ˣgrande

grà̲na

Uttr. lî̲da grà̲na litet grand, en smula

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×grande

grò̲na

Intr.: lì̲da grò̲na (eū) litet grand, en liten smula

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×grande

gròna

I nus.: lida gròna en litet grand
lìda gròna àtor en
litet ~~g~~ grand senare

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

grane; s.

grà̠nə ~~a~~

växtlighet av gran.

grà̠nətrǽ̠;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grane
sb.

gràne l. gràna n.

1. Bestånd av gran
2. Ved l. virke av gran

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gra̱n^{2}e

grane s.

gran (kollektivt och om virket)

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926

grane

gràna n.

1. ved l. virke av gran.

2. bestånd av gran

Den genuina formen torde
här vara gràna, se belägg fr. 1926.
J-s.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

grane

dær‿e‿stǻrt grà̲na nu̲l. Dä²r ä²r nu en grandunge med hö²ga trä²d.

K. J. 71.

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane

gr*à*na n.

1. Bestånd av gran, granplantering.

2. Virke l. ved av gran

gr*à*na ä väl men genuint här !

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gr*à*na M. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane II

gràne de lùtar sa mèed
aw lígg ; ja tytjor ènta óm
gràne ; de lùtar sa̰

d: därför att man strör med grane
i och utanför likrum, kläder den ny-
grävda gravens sidor med grane, etc.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

grane

grà̲ne -ad

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

grane
s.

grà̲ne, -ed

1947 Vomb. Färs hd

grane

grà̠ne. -ed. *grane,

växtlighet av gran; grandunge,

granvirke; grangrenar eller -kvistar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grane
s.

grà̲ne, -ad

växtlighet el. virke av gran.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

grane; s.

gràne ~~a~~.

en gràneluź ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grane
s.

grà̱ne , n.

växtlighet av gran, grandunge, -skog

plante̱ra grà̱ne

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

granebacke

grà̱nebáḵe -er -a -ara

backe, bevuxen med gran

1948 4439 Vollsjö, Färs hd

× granepigg

grà̠nepeǵ̲ʒ̲ pl. -a

granbarr

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

graneplanka

grà̠neplá̠ŋka
granplanka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ granepåra
s.

grà̠nepå̠ra

grankotte.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

×granerånga
sb.

grànaróŋk ; pl. = – ˈ–or f.

smårt granstam, granslana
H. f. 99

Numera slàna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneskog

gràn̲eskáw̲ -en -a -ana

P.L. 1898 281. Brandstad. Fs hd

ˣ granskog

²gṛån̲askò̲v, m., -en, pl. -a, -na, granskog. Västerstad, Östraby. Fs.

²grån̲eskàu̲, Vollsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

graneskog

gràn̲eska̍w̲ -en -a -ana

P. L. 1898. S. Åsum, Färs hd

graneskog

gràneskáw -en -a -ana

P. L. 1898

Vollsjö, Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

grancskog

grà̲naskáw

granskog.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

graneslana

grà̲neslá̲nʃa; pl. ̀ – ́or
f.

smårt granstam

Nyare ord; ä. grà̲neró̲ʒa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

granetrā

gràmatrǽ n.

granvirke

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

n. f. 71. Hugo Areskoug 1960

+ granetrád

^{2}grån̲etrà̲, n., -d, pl. =, -n,
granträd.

den ^{2}e̲ne sto̲ ^{2}oʒe e̲t ^{2}grån̲etrà̲
o den ^{1}a̲ndre ^{2}oʒe en̲ ^{2}ra̲eska,
na̲r di̲ ^{2}sku̲de pa inʃen̲^{1}ø̲ren.

№ 281. Färs hd

Kärrstorp. F.

Per Larsson 1898.

grann

gran l. gr$\overset{1}{a}\underline{n}$or, m. och f., n. gr$\underline{a}$nt, pl. gr$\overset{2}{a}\underline{n}$a och efter bor. för. gr$\overset{1}{a}\underline{n}$a, komp. gr$\overset{2}{a}\underline{n}$are, -na$\underline{s}$t, 1/ grann, vacker; 2/ granntyckt. de som va gr$\overset{2}{a}\underline{n}$a på'd, de skr$\overset{2}{ä}$pte $\overset{2}{e}\underline{n}$te skyd aw mas.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

grana II
adj.

en sà̲tans grá̲n kò̲na

Vollsjö̀

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

I

grann

gran, grant, ` a

vackar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

a‿ tuta‿ da‿ va‿
gránt me‿ gùla hàsta.
Vi tyckte det var vackert
med gula hästar. / gránt
M. f. 71 / vár vackert väder.

II. grann

da‿ va‿ en‿ grán
ʒȝòrʒȝa. Det var en vacker
kyrka.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

2 grann

gran̲ neutr. grant pl. gran̲a adj.
(grant)

de ble̲r nok
grant væ̲r i̲
da̲

H. Areskoug 1924.

grann, vacker

Frenninge FÄRS M 287.

grann

gran̠ , n. grant

jà sé̠dor dæn ù̠de pa sæ̠̀ded .
nær de e gránt vǽ̠r .

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

grann adj:

gran
grant
²grana

han har so ²grana
klær

grann

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gran ~t
2
~a

grann

grann

№ 290.

S^{2}ofde Färs hd. H Areskoug 1926

gran

gra_n_ j pl. ˋ-a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II grann

da‿ fè̲dasta o‿ gràn̲asta
ʒʒýdad det fetàste och
vāckraste köttet

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grann

adj.

gran̲; grant, –̀a
vacker

en‿grán mà̲ren; gràn̲a̲
mòrna; gránt væ̲r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

grann

gra̱n, grant, -̀a

vacker

de‿ (va‿ ju̱íst o‿ gránt
det var ljust och vackert
(ɔ: på morgonen))//gráṉ grè̱a
vacker gròda, god áring

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

grann

gránt vǣr vackert vä-
der

... en ‿ da̰ ‿ da ‿ e ‿ gránt
vǣr en dag då det är vac-
kert váder

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann

gran̲

vacker

dær e en grán̲ stù̲elǽg̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

grànn

gran̲. gran̲t. gràn̲a, adj.

grann, vacken.

tjòrkan e sográn̲ som en konfékt.

1. gran̲t va̲r ; 2. en mø̲̀ed gran̲ vi̲sa.

3. di gàm̲le jik̲ ós̲e díd̲, nar de

va rek̲tet gran̲t. Mårten Rönn.

4. han hade sé̲l et par gràn̲a

hè̲sta a tjø̲rde te ʒǿ̲bo. Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

grana
a.

gran̲

vaçker

di' ha sa grán̲ kláz̲

(om kyrkklockor)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

grann

gran̲ pl. -a

vacker, prydlig

de va non̲a gràn̲a fröjtapæ̲ron.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

gran

gra̱n

vacker

ja har do àḻi sé̱t nud grà̱rana

– - - -

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

grann

gran̲, grant

vá̲rmt o~ gránt varmt och vackert (vàder). K. f. 72

en grán̲ prá̲tʒa en vacker predikan. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grannlåt

granlåt, m., -en, pl. -or, -na, grannlåt.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grannlåt

granlǻt -en -or -orna

Tolånga.

Nr 281 Fars hd

P. Larsson 1898

grannlåt

granlåt

(Rspr-lån med dialektal accent)

J-s.

Belagt redan av P. L. 1898.

K. J. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gra̱²nespigg len   ~²a na   granspigg

granbarr

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H Areskoug 1926

granpäron s.

²grån̲upæ̲ra n ²grån̲upæ̲ror na

grankotte

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gr$\overset{2}{\text{a}}$̠nəpæ̠ra n gr$\overset{2}{\text{a}}$̠nəpæ̠ror n$\overset{x}{\text{a}}$ granp$\check{\text{ä}}$ron

granhotte

№ 290.

Sōfde Färs hd. H Areskoug 1926

granris

grà̠narí̠s, -ed.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

granska

grànſa, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

granska;

gràn̲ga, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

di hade vá̲d dar̲

o gràn̲gad;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

granska;

grànga, -̀ar, -̀a, -̀ad;

vi fǿtt grànğad hus

hǿdzen;

Röddinge

M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

granska;

gràŋga, -àr, -̀a, -àd;

vi fått gràŋgad

has høgzən;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²gra̲nlispi̲ra n ˟ granspira s.

grantopp,

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

× grant
adv.

gra̲nt

noga, tydligt, väl

de hǿ̲rs sæ fà̲rlia grá̲nt
nær vi sé̲dor

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

×grant;

gra̱nt adv.

bra;

han hǿ̱r grá̱nt;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

granˣt

gra̱nt. adv., 1/ ¹grannt, vackert. sa̱d nu̱ gra̱nt; 2/ tydligt. ja̱ hø̱²rde 'd gra̱nt.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

grannt

gra̲nt, adv., komp. gra̲²nare, -nast, 1) vackert, hyggligt, anständigt. Ja̲, du ba̲r de gra̲nt o̲d; 2/ tydligt. Se̲ gra̲nt, hø̲²ra gra̲nt. Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

granska

²gråṉſa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., granska.

²vǻjana ²blize ²gråṉſada e̲n gån̲g am å̲red, da sam nu̲.
vi̲ ²vå̲re dar o ²gråṉſa ²ẹ̊t̲a
²ſkyvagǿ̲s.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

grant
adv.

grant

vackert

dɛ‿ dà̱nsa gránt. De dansade vackert.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

grant
adv.

gra̲nt

noga, väl, tydligt

jà kam̲or so grá̲nt ikæ̲ den
blìya àn̲orsen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× grant
adv.

gra̲nt

tydligt. noga. väl

han hǿ̲r grá̲nt mǽ̲

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant
adv.

gra̲nt

tydligt

hò̲ra grá̲nt

Östraby

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

gran‖t
adv.

grant

vackert, prydligt

di` stɑ̱ sɑ gránt fjỳ̱radɑ

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant

gra̲nt. adv., grant. noga. tydligt. väl.

ná̲mned ha̲ìsar ja so gra̲nt. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grant
adv.

grant
vackert, prydligt

gránt klèda vackert
klādda

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grant
adv.

gra̱nt

tydligt

sé̱ grá̱nt ; hò̱ra gra̱nt.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

grant
adv.

gra̲nt

noga. väl, tydligt

de kam̲or jà sa grá̲nt ikk̲e

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

gr²å̠nltʒæ̠ra n

grantjä̆ra

tjä̆ra

№ 290.

L²ofde Färs hd. H. Areskoug 1926

gratis
adv.

gʀàtɩs

husólnɩysɛlskábɛd dẹlaʀ
úd plàntoʀna gʀàtɩs.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gratis

^{2}gra̲tis, adv., just, precis, ackurát.

^{1}hu̲sed ^{1}lidzor ^{2}ø̲stan a̲m ^{1}byjen ^{2}gra̲tis jo̲mt me ^{1}våjen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gratis

gr$\overset{2}{\underline{a}}$tis, adv., utan komp., direkt, utan omvägar.

"fa̲r ja $\overset{2}{e}$n̲te n$\overset{2}{y}$da fre̲d for de̲"; sa̲ ja, "sa ga̲r ja gr$\overset{2}{\underline{a}}$tis iŋ o s$\overset{1}{i}$jor'ed for hu̲sb$\overset{1}{a}$n̲en".

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gratulera

gratûl̲érſa , =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav
s.

gra̲v, ´–an

fóst la̲ di en krá̲ns pω
foréḻranas grá̲v.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

grav
s.

gra̲v, ´-en. pl. `-or, `-orna
eller `-a, `-ana

v̀i̲dorgré̲ns gr̀a̲va

dæ va tvá̲u grà̲vor i tjòrkan.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

grav

gra̠v m. -or

nœ̠́, dær va mȯ̀ga grá̠vor dǽ̠

en jè̠dabók̠ ramla né̠r i en grá̠v

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

grav II

rå̱̀senkvístes grá̱v

d.v.s. kyrkoherde Rosenquists grav

1951 4829 Västerstad, Färs hd

grav;

grav, ´–en s.

ˋ–ar, –na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grav
s.

gra̠v, pl. grà̠vor

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

grav

grav. ´-en

di fetj ènte fỳljà doras mǿr
te gráven (näml. om modern
haft slåged, d.v.s. fallandesot)

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gra̱v en ²–or na grav s.

ha̱ dr̲ ²s̱ina gra̱²vor da̱r:²

grav

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grav

grāv, f., gr$\overset{1}{\bar{a}}$ven, pl. gr$\overset{2}{\bar{a}}$vor, -na, graf (på lik l. uppkommen genom uppgräfvande af torf, lera eller annat).

allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gʀav
s.

gʀa̲v. pl. -̀oʀ.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

grav;

gra̲v, – ən s.

– ə̀r, – na;

di grà̲vdə ən

grá̲v;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

1. grav

gra̱v, ´-an, `-or, `-orna
(på kyrkogård)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. grav

a̲
gra̲v, ´-en, `-or

hålighet i mosse efter torvtákt.

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gra̱v. ´-en. **grav.**
fem.

1. som betá̱lnig for han grà̱va en grá̱v so va de é̱n krò̱na. (Per Fyr)

2. nú̱ ska du ha en krò̱na for vǽ̱r grá̱v du grà̱var. (Per Fyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grav II

en slá̱ton grá̱v den e jo
fǿ̱rt ú̱djomnad.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1943

grav

gra̲v, -´an, -`or

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

grav

---ìŋan de‿ nɑ̃‿ gráven

innan de nådde graven /

han‿ kona‿ stɑ̃‿ pɑ‿

hɑ̀ded i‿ gráven han

kunde stå på huvudet i

graven M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

*grava
vb.

grà̠vfa, = , -̀ ad

-̀ ar

--- grà̠vad i ‿ já̠ren

Nr 6768. Lövestad ,Färs. **hd**
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gr$\overset{2}{\underline{å}}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d grava v.

$\overset{2}{\sim}$r

gr$\overset{2}{å}$va

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II

grava
vb.

grava ‿ ne̲ŕ

gra͂va ner

vi ‿ mǫta ‿ grava ‿ ne̲ŕ ‿ ed

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

~~å~~
grava;

gråva, -´or, -`de

graft ; = gråva

di véd ja ènte
hour di ska gràva
pa låv.

15851 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grava

grà̲va. -ar. -a. -ad. gråva

da̲r gra̲va min fá̲r nor̲

pantó̲flor en gor̲. And. Bengtsson.

begrá̲vnig, so nèstan grà̲va han
grá̲ven for de mésta.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grava
v.

grà̲va -a -ad
grāva

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I.Ingers 1951.

× grava
v.

grà̠va -ar -a -ad

gråva

gra̠va rǿ̠r

di gra̠va áu̯ vé̠jen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gr$\overset{2}{\underline{a}}$va grava

grãva

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

+ grava

gråva (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., gräfva. Fränninge, Vollsjö.

Ja ha gråvad jorbiden hart år.

Vollsjö. Fs.

gràva i jåren.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

grava
v.

grà̠va -ar -a -ad

grăva

vi grà̠var sa̠ jỳ̠ba hú̠l.

fǿ̠r sa grà̠va di et li̠dad hú̠l.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

$\overset{2}{\text{gråv̠a}}$ ~ $\overset{2}{\text{–d}}$ grava v.

$\overset{2}{\text{–}}$ar

$\overset{2}{\text{gråv̠a}}$ e̠n stø̠r a̠
rontomkriŋ

№ 289. grãva

FÅRS

Sǒvde H. Areskoug 1925.

grá̱vkapè̱l gravkapell s.

№ 289. gravkapell
FÅRS

Sōvde H. Areskoug 1925.

gravkapell

grávkapéll n.

Nyare ord & begrepp.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gravkapell

grá̱vkapǽḻ, -ed

Nyare ord (bårhus).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

graokor

gra̠okø̠^{1}r, n., -ed., pl. =, -ka, grafkor.

da̠ ha̠ fa̠st blø̠d bojt gra̠okø̠^{1}r.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gravkulle

grav$\overset{1}{\text{k}}$u$\underline{\text{l}}$e, m., -n, pl. -$\underline{\text{l}}$a,
-na, grafkulle.

b$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$len v$\underline{\text{a}}$ st$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$ra sam grav-
k$\overset{1}{\text{u}}$$\underline{\text{l}}$a.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

~~aral~~

gravplats

gravplás, -en

hans gravplás e prasís nær en
kωmer íy om tjòrkelídana.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravplats

grà̱vplás̱or pl.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

graosten

graustén, -en -a -ana

graustḗnen stén på Lö̀vesta tjö̀rtjegár.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gravsten

grà̱vstǽi̯n , -æn

nú̱ stáu̯n hæn nan ø̀zka
grà̱vstǽi̯n

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gravsten
s.

gravstéi̯n, -en, -a, -ana.
æ

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gr$\overset{2}{\underline{a}}$vstela d gravställe s.

gravplats

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gravsvin

gravsví̱n, m., -ed, pl. =, -en,
gråfling: meles taxus.

Allmänt. Fs.

han va ti ré̱s me en vè̱aýs̱a
o gá̱ gravsví̱ned pa ská̱len, nar
de krø̱v á̱p aw bà̱led.

S. Åsum

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gravsví̠n ed ~ ena gravsvin s.

gråling

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gra̰vsv̱ín ed ~ en ˣgravsvin

grävling

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

+ gravsvin

gra̲vsví̲n, n.

gra̓vsvin

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

gravsvin

gravsví̲n, m., -ed, pl. =, -en

gräfling : meles taxus.

allm.

P. L. 1898. 281. Färs hd

gravsvin

gravsvín n.; pl. =

gràrling

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gravsvin, = grävling

gravsvín, -ld s.
—, -ln;

Röddinge sn, Färs hd,
Malmöh. l.

1586. Nils Bengtsson 1935.

× gravsvinaskinn

gravsvínaʃiŋ -ad

gråvlingskinn

di hada fiólen i et gravsvínaʃiŋ

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
Ingers 1949-50.

+ gravsvinaskinn

gravsví̲naſeŋ̲ -ed

grävlingsskinn (anv. till fodral för fiol)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

gravid

gravóid, pl. -a

Inlånat.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

gravård

1
gravård, m., -en, pl. -a, -na, grafvård.

Inlånat!

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× grebba

s.

s. 91

grõbba

= flicka

ob. pl. grõbber

95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

grebba

grèb̲a -an -or -orna
flicka.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

grej́
n.

græj, ˊed

saker

mófors di hade sæ mèed me
sontdǽr gàmalt grǽj .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

grej sb.

gräjad best. sg.;

gräjor pl.

vad man behöver för ett visst arbete, redskap, "doninger": Genuint?/ de skola ha gräjor.

Sövde, Färs hd

grejèr

gràjor pl. tant.

saker, tillhörigheter, tillbehör

(Sent inkommet ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grejor
s.

M. græ̀j̲or, -na d. græ̲̀jor, -na

saker. tillbehör.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

grejor

pl. græ̀j̲or

han pak̲a nǿ̲r si̲na græ̀j̲or
i en kɑ́f̲ort

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

gren

gre̲n, ´-an, `-a, `-ana

Åv. t. ex. gren av en ört

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gra̧n en ²a na gren s.

d²e̱sę gr²æ̨nana ka̱n nę
ta̱ o h²ø̱ga te b²aska.

²Östraby

№ 287.

FÄRS
H. Areskoug 1924.

gren

gren
s.

græi̯n pl. ˋ-a

(På nytt iakttaget 1957).

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

gren
s.

græi̯n, -´en, -`a, -`ana

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren

gre̱n, ˊ-an, ˋ-a, ˋ-ana
m.

M. 5-71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gren

gre̱n, m., gre̱^{1}nen, 1/ utan pl., kollekt., gren. hå^{2}m̱la gre̱n, afhugga grenarne på ett träd; 2/ med pl. gre̱^{2}na, -na, gren, vid stycktals betecknande. vi̱ skø̱^{2}re tø̱ stø̱^{2}ra gre̱^{2}na aw̱ e̱^{2}blatræ̱d i̱ vi̱^{1}ntors va̱.

Åsum.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gren

gre̱n, -´en, -`a, -`ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grenig

²gre̱ned l. -or, m. och f., n. -ned, pl. -neda, komp. -nedare, -nedast, grenig. Efter for, för/år ack. i posit. ¹gre̱ned, ¹gre̱nedor, ¹gre̱neda. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grinsla
grensla

grensla

v.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

grep, s.

gre̲b/, -́en; -̀or, -̀orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

grep;

gre̠b, ˊ–ən s.
ˋ–ər, –na;

gré̠b o skɜ́wl;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

grep,

gre̠v, -´hn s.

grè̠vɑ, -na,

gré̠v o skʒúl,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grep;

gr̠ev, ´-ln s.

`-or, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

g~~ʀ~~re̲b, ¹an, ²à grep

(Hr 1941:) äv. gʀe̲v etc.

grepe

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

grep s.

gre̠b, ´-ən, `-ər, `-ərna

(samma obj. grè̠bər och nì̠va, fję̠̀va)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

grep

gre̲b. -´en -`or, -`orna

ja skal̲a né̲r a fø̲̀ba en gré̲b
dar.

O. N.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

grep II
s.

jà skola tjø̀ba en gréb a
lesa júsel me

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

grep
s.

græib, -́en.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

grep i

grev, –´en s.

–´or, – na;

vi hade tregrévor,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~grep~~

s.

gre̱v

(dynggrep o. d.)

... en‿gré̱v, som‿du

mù̱ga‿ma en grep som

man gö̂dslade ut med.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

grep;

gre̱v, –hn s.

–òr, –na;

gré̱v o skβ́vl;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gre̠v an $\overset{2}{\sim}$or na grepe s.

grepe

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

grep

gre̲v

en‿gre̲v

(dynggrep o. d.)

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

grep

gre̱v. -́e̱n. grepe

hæ̱r e tsjỳva a gre̱v. N.J.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gre̲v en — — grep s.

pl. -or

Hūn gre̲b etę. (medd. fr. Omma)

grep

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grep
s.

grœi̯b, ´-an. ˋ-or, ˋ-orna

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gre̠b an — — grep s.

№ 287.

grep

FÄRS

Östraby

H. Areskoug 1924.

grep
s.

greb,

grep.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

grepe
s.

grè̲be, -en. -a, -ana
(i korg etc.)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

grope;

grè̠va, -ens.

-`a, -na;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grepe

grèpa, –̀an

K. s. 82, K. s. 72

handtag i t. ex. korg l. gryta

Jfr korggrepe

grèba

M. s. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grepe,

grè̱vh, -hn s.

-̀a, -na,

daṟ é̱ èj̱hn grè̱vh i

kó̱rhn,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grepe

grè̲be -en -a -ana.

1948 Vollsjö, Fär hd

gr$\overset{2}{\underline{e}}$vl n

grype s.

handtag

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H Areskoug 1926.

grepe

grè̱pa, ˋ-an

l. grè̱ba

handtag i korg, gryta o. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

²gr̲ĕvakor̲ en ²~a na   grepskorg s.

korg med handtag

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gr$\underline{\text{e}}^{2}$vaskaft ed — — grepskaft

grepskaft

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

grepskaft

grè̱vaskáft n.

skaft till grep (t. ex. dynggrep).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grevar
sb.

grè̱va pl. tant.

finkor, de osmàltbara delarna av ìster (en matràtt)

K.-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grevar
sb.

grò̱va pl. tant.

de osmältbara delarna
av ister (en maträtt);
finkor
M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×grevar

sb.

grē̱va pl.

finkor, de osmältbara delarna av ²smält isterflott (om ²maträtt)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

greve

grè̠va, –̀an m.

grḛva ‿ pí̠por greve Piper

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grevlig

grèvli

de grèvlia greveherroskapet på herresätet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

griftgròt

grìftagrød

griftgrynsgròt

K. f. 71.

Sòvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

griller

grìlor pl.

genuint?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grimas;

grèmá̱g, – en s.

– or, – na;

di jà̱re so̱na

grèmá̱gor;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grimma

grìm|a, -̀an, -̀or, -̀orna

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

grimma;

grì̠ma, -an s.

-̀or, -na;

fjó̠rln hade grì̠ma

o ré̠j i nə̣ɑ̠́sln;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grimma

gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ma, f., -n, pl. -mor, -na, grimma.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281, Per Larsson 1898.

gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ma n gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$mor na grimma

grimma

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

grimma
s.

grì̲ma -an -or -orna, f.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**
Per Larsson 1898

grimma
s.

grìma -ar -or -orna

1) på framsidan av hästars eller nöt-kreaturs hufvud befintlig teckning, som består av smala, hvita oregelbundna streck; 2) af smuts uppkommen oregelbunden figurteckning i en människas ansikte.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gri̱²ma n gri̱²mor na grimmas.

grimma

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grimma

²grima, f., -n, pl. -mor, -na, eg. grimma; 1/ på framdelen af hästars l. nötkreaturs hufvud befintlig teckning, som består af smala, hvita, oregelbundna streck; 2/ af smuts uppkommen oregelbunden figurteckning i en människas ansikte.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

grimma

grìm̲pa, –an, ˋ–or f.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grimma

s.

grì̲ma -an -or -orna

Òstraby

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898.

grimma

grìm/a, -ˋan, -ˋor, -ˋorna

(h$\overset{?}{å}$rt – l. kogrimma)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

g~~ɽ~~rī̲^{2}ma, -n, -o~~ɽ~~r grimma

grimma

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× grimmet
adj.

grì̲med el. -or. neutr. grì̲med, pl. -eda ; 1/ försedd med grì̲ma, om husdjur; 2/ med långdragen smutsfläck.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

+grimmig

gr$\overset{2}{\underline{i}}$med l. -or, m. och f., n. -med, pl. -meda, utan komp.; eg. som har grimma; uttryck för 1/ försedd med gr$\overset{2}{\underline{i}}$ma, på framdelen af hufvudet försedd med en af smala hvita, oregelbundna streck bestående teckning (om hästar och nöt); 2/ som i ansiktet har en af smuts uppkommen oregelbunden figurteckning, om $\overset{4}{\text{m}}$änniskor. Allm. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

grimskaft

gri̱mskaw̱t, n., -əd. pl. =, -ən, grimskaft.

Åsum, Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grimskaft

grí̠mskå̍ft, _́ _̍ ad, =, _́ _̍ an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grimskaft

grímskáft, –́ –̍ad, =

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grin

gri̱n, ˋed,   grin, skratt

a di kom̱ i gri̱n à̱li hǿp̱, a
hú̱sforhǿ̱red ble slú̱t. And. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

grìna. -ar. -a. -ad. grina.

skratta.

1. ... man dó far ènte hán grìna ...
N. J.

2. vi fnýste líta man vi tore ènte grìna. And. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

gr$\overset{e}{\underline{i}}$na ~ $\overset{2}{\sim}$d grina v.
$\overset{2}{\sim}$r

han bàr̲a grì̲na a gà̲va.

grina, skratta

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

grina

grì̲na -a -ad

skratta

sa lỳd̲as han l̲id; sa grì̲na han.

ja kon̲a ènta la blé̲ a grì̲na.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

grina
v.

grì̠na -ar -a -ad

skratta

já̠, ja grì̠na od jɛ́ns

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

grina
v.

grì̱na , pres. -̀ar

skratta

i grì̱nar nó̱k endá̱n

Nr 7054 Fränninge Färs **hd**

I Ingers 1965 Exc

grina
v.

grì̲na -a -ad

di grì̲na tí̲t a̲d -en.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

grina v.

grina

skratta

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

grina

gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n., -a) 1/ tr., skratta. ha$\underline{\text{n}}$ gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na' nå$\underline{\text{m}}$ mi$\underline{\text{t}}$ $\underline{\text{i}}$ s$\overset{1}{\text{y}}$nen; 2/ intr., skratta.
gr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na $\underline{\text{o}}$d non. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

grina
v.

grì̲na -a -ad

skratta

han jék̲ som en fjà̲ne a grì̲na.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

grina

grì̲na, =, ˋad

(skratta)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grina

grì̱n/a, =

Pres. ˋ-ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

grina

han grì̲na och mán̲en

han skrattade åt mannen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grind
s.

grend, ˊen. pl. gréndor, -na

kpr. lån med säregen pl. böjning

(så ock i Lundatrakten).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

×grinemiddag

grìnemida·

person som har lätt för att skratta

Jfr ×flinemiddag

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grì̲va, gripa, fatta. gripa

dær e á̲lmor so brè̲a so en kan̲
èn̲te grì̲va om dom. N.J.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

gripa;

grìva, – or, grev

grèvəd;

Hör,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2
griva — — gripa v.
grívor

han kan ~ om dom

gripa

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

gri̱s

gri̱s, ˊen, ˋa m.

en kul - grì̱sa en

kull grisar

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gri̲s en pl. { ^{2}gri̲sa na
{ ^{2}gri̲sor na gris s.

gris

Söfde

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

gri̱s. -´en. -̀a. -ana. gris.

só̱en har fa̱d ti̱a grì̱sa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gris

gri̲s, -´en, -`a, -`ana

en‿ hé̲l kǻ̲l grìsa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gre̠s, pl. gr$\overset{2}{\breve{\underline{e}}}$sar gris

gris

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

guis

gui̱s, ´an, ¯a, `ana

àḻa guì̱sana éẕ i sá̱lan — dǿ̱ran stω ỳ̱pan — drω̱ né̱ dú̱gan, vælta omkuì̱ḻ má̱́rsas den stà̱ra kràḵan.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gris;

gri̲s, -´en s.
grè̲sor, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

gris

grí̲s. ´-en, grì̲sa, -ana

1950. S. Åsum, Färs hd

gris;

gri̲z, –́ln s.

grèz̲or el. grès̲or,

– na;

B. O.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grìsa
vb

grìsa, = föda grisar (om sugga)

Å. färja

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

grisa
vb.

gri̱ˋsa , =

(om sugga) föda grisar

Ȃldre fàrja

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grisaktig

grisákti
smutsfàrdig

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grishandlare
s.

grì̱sahánlare

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

grisaso

grìs̱asa̱̍ f.

modersugga, sugga med små-grisar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

grìsaso

gr̲ìsasó̲ f.

sugga med smågrisar

OK. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grisaso

grì̲sasǻ̲ f.

sugga med smågrisar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grisasugga

grìsasúga f. (yngre form).

sugga med småsmågrisar.

Å. grìsasó

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grìsasugga

grìsasö́ga f.

sugge med spädgrisar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

*grisbålge

grì̲sabé̲la m.

grìskulting, liten gris

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

griseri
s.

gri̲sərí̲, -əd, n.

oordentligt levnadssätt i förening med fylleri.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

x grisk
a.

grisk

modig (!). aggressiv, våldsam

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

grisch

× grisk
a.

om en person, som är argsint och våldsam.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

× grisker;

gréʒor a.

grèʒa pl.

häftig, arg;

han é su gréʒor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× grisker;

grégor a.

häftig, arg, otålig;

han é̱ su grégor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grismarknad

grìsamárknad n.
marknad där mängder av grisar saluföras
èt rèktad grìsamárknad
en riktig (sannskyldig) grismarknad. Om Hörby marknad i Hörby sn, Frosta hd, Malm. l.

M. f. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grissla;

grè̠sla, -an s.
-̀or, -na;

rà̠ga o grè̠sla;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grissla

grìs̲la -an-or. -orna. bakugnsspade.

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

grissla

grìsla, –`an f. sb.

bakugnsspade med långt skaft, med vilken bröden sattes in och togas ut ur bakugnen

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grissla
s.

grè̱sla -an -or -orna

brödspade

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

gr$\overset{2}{\mathring{u}}$sla n   grissla b.

brõdspade

№ 289.   FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

grissla

gr$\overset{2}{\text{i}}$s̲la, f., -n, pl. -lor, -na,
grissla, brödspade.

da kom̲ $\overset{1}{\text{å}}$p en gr$\overset{2}{\text{i}}$s̲la o en r$\overset{2}{\text{å}}$̲ga
sa̲m̲ va̲ i̲l$\overset{1}{\text{e}}$̲.

Åsum. Fs.

gr$\overset{2}{\text{e}}$̲sla, Kärrstorp.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grissla

grìs̲la ,-an

bakugnsspade.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× grissla

grè̲sla -ar -or -orna

hòspade

P.L. 1898. Kärrstorp, Färs hd

I. grissla

grìsla, -an f.

brödspade (att ²sätta in ²bröden i bakugnen med)

grìsla o. ràga ²bröd-spade och ugnsraka (-- an, rónor,

K. f. 71 fládor bràda,

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

grissla

som ‿ dær ‿ va‿
stàga ‿ í en rund,
flat bråda, som där var
en stake ì).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gʀ̂ẽs̱là, -n, -oʀ̂ grissla

brödspade

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

grissla

grìsla, ̀–an, ̀–or f.

bakugnsspade

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gri̱²sasɔ̱ n gri̱²sasɔ̱r na grisso s.

modersugga

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

grisso s.

^{2}grisasø n ^{2}grisasør na S.

^{2}grisasørna d. ^{2}færja

№ 289. Slogga FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grissylta

grì̲sasúlta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug. 1957-58.

gristroll

grìsatrǿlad best. sg.

griskrǻket

K. f. 71.

Sǒvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gro
v

sg. pres. grōr

s. 93

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

grω̠ gro

grσ

dæ bø̠rda grω̠¹ li̠da grωn̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gro

gra̲, ≃da, -t

om mȁltat korn, på vilket groddar (vì̲sa) vȁra fram

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gra̲d

grodd
sb.

grá̲den best. sg.

grodd på korn som mältas.

en. grá̲d en grodd

År. a̲l

M. f. 71

Grodden fick ej bli längre än omkr. $\frac{1}{4}$ tum.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grogg.

grog; pl. ˋ–a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop;

gru̲v, -´ln s.

grù̲vor, -na;

han rỳn̲sar op̲

grù̲vor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grop

gra̲b. ˊ–en. ˋ–or. ˋ–orna

dike

1950. Nr 4802. Brandstad. Färs hd

grop
s.

gra̲b, ´-an. ˋ-or, ˋ-orna

i bet. "dike".

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

grop, s.

gru̠b/, grɷ̠b/, ´-en; ˋ-or, ˋ-orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

grop;

gru̲v, -´en

-̀or, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

grop
s.

gra̠b pl. grà̠bor

dike.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

gro̱b, gró̱ban grop

grop

Långaröd

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

grop

grub, -én

dike (landsvägsdike l. dike i åker)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

grop

Äv. gruv

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grop,

gru̱v el. grω̱v,

´–en s. dike

`–a, –na,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grop;

gra̱v, -´en s.

-`or, -na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grov len ²~or na   grop s.

grop

№ 290.

Sŏfde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

I

grop

grṵv, -´an, -¯or,
-`orna

dike

vìabåska dä‿vàista lid
pǿ om‿pǿ i‿grùvor
videbuskar de vàxte lite
hä̀r och där i diken | dä
stensåta en‿gǿpor
K. f. 71 | gruv de sten-

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II grop

sade en djupt dike /

de tjàlna i grávan de eldade i dìket (då man torkade lin)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grop;

gru̲v, -́en s.

-̀or, -na;

Näsby;

Även gra̲b sammastädes (E.J.)

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grop

gro̠v , ˋ-or

dike

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grop

s.

grωv̠ -ˈen

dike

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

grop

gra̲b, -́en, -̀or, -̀orna

dike

di skal̲e ú̲d a sé̲ om dæ lá̲
ræn i grà̲borna

Ö. kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1979

grop
s.

grω̠b, -́en, -̀or, -̀orna.

i bet. "dike".

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

grop

gra̲v. ´-en. ˋ-or. -orna. ˣgrop. dike

ȁjta da for gra̲ven. La̲rs (sade "Lars Bader" till sig själv, när han blev full). 1927.

han kom ne̲r i gra̲ven. 1927.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

grop

gra̲b, ˊen, ˉor, -orna

dike

han fjo̲rde ú̲d i grá̲ben, a dǽ̲r
blík̲ han.

J. J-s 1930. 4456. Västerstad, Färs h̲d̲

grop

gru̲b, f., gru̲ben^1, pl. gru̲bor^2, -na, grop. Åsum.
=dike

grω̲b, Kärrstorp. Fs.
Västerstad.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

grop

gru̲b. ´-er. `-or. `-orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

grɷ̱v en $\overset{2}{\sim}$or na grop s.

[merendels grɷ̱v]

grop

gro FARS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grøb en ²or na grop s.

grob ?

Tjør ²ʒta ²grö¹ben
ma vos!

~ № 287.

Östraby

FÄRS

grop

H. Areskoug 1924.

grop
s.

grob , grober
grop , groper

grω̲b

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gropa
v.

grà̲ba -ar -a -ad

dika

1949. **Nr 4802.** Brandstad, Fs hd

gropa;

grù̱va, -̀ar, -̀a, -̀ad;

el. grɔ̱̀va;

han jéff o grɔ̱̀va;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grὼ̠va, -ar, -a, -ad. gropa,

dika, gráva dike.

... grὼ̠va a byda sté̠n a lag̠g̠a

stenjǽ̠re. (Per Tyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gropa

v.

grà̲ba -a -ad

dika.

a dá̲r har já̲ gad i vár̲ed
a grà̲bad mòg̲a fàjna.

J. J-s 1930. 4456 Västerstad, Frs hd

gropa;

grù̠va, -̀ar, -̀a, -̀ad.

han jétt o grù̠va;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gropa

grà̱ba -ar -a -ad

dika

A. L. 1898.

Kärnstorp, Färs hd

gropa, v.

grù̲b/a, grὼ̲b/a, -̀ar, -̀a, -̀ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gropa
v.

grà̱ba -a -ad

dika

gra̱ba ó̱p, dika ut.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

gropa
v.

grò̠va -a -ad
di.ka
dìœg̠ana sto̠ œ grò̠va

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

gropa

grù̲b/a, -ar, -a, -ad
dika

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

gropa;

grù̱va, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

han gø̱ú̯r o grù̱var;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gropa;

grù̲va, -̀ar, -̀a, -̀adv.

han jíkk o grù̲va;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gropa;
grù̱va, -̀ar, -̀a,
-̀ad;

han jèft o grù̱va;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gropa
v.

grà̠ba -ar -a -ad
dika.

a dǽ̠r har jà gæ̰d i ván̠ad
a grà̠bad mòg̠a fàjna.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

gropa

gr^{2}u̲ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., gropa, dika.

ha̲n ha̲ gr^{2}u̲bad h^{2}e̲la pl^{1}a̲nen.

Åsum. Fs.

gr^{2}ø̲ba, K^{4}ärrstorp.
Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gropa
vb.

grùfta, =

dika, gräva diken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gropa u̲t

gru̲ba ¹u̲d (-ar, -a, -ad, ¹u̲dgru̲bad, -a) tr., utgropa, utdika.

a̲lt ¹vå̲nad blyff ¹u̲dgru̲bad, sa ¹hu̲lad e re̲nt ta̲rt. Åsum.

gro̲ba ¹u̲d. Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

grett

gropa u̲t̲

gra̲ba ú̲d   -ar -a -ad

utdika

P. L. 1898.   Vollsjö. Färs h̲d̲

× gropalag

grà̲balá̲v -ed

delägarna i dikningsföretag.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

gropare, s.

grù̱bare, grò̱barſe, -̀an, -̀arna

= person som gräver diken.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

×gropare
sb.
m.

grùbare ; pl. =

dĭkare, person som dikar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gR̊ω̆và, -R̊ —, -d gropa

dika, gropa

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

ˣ grope, s.

grù̲bla, grà̲bla, ˋ-ad

= dikningsarbete

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gropjord, s.

grù̱bajá̱r/, grò̱bajá̱r/, -en

= den ur diket uppskottade jorden.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gropkant

grɑ̀v̲akɑ̲́nt -an

dikeskant

nɑr di vɑ trḕt̲a a gɑ̲́u, sɑ

tɑ̲ di fém̲ menú̲tors

grɑ̀v̲akɑ̲́nt ɔ: 5 min. vila på g.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gropkant, s.

grùbakánt/ el. gròbakánt/,
-̀an; -̀or, -̀orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gropkant

grà̱baká̱nt -en -or -orna

dikeskant, -ren.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

groplina, s.

grubli̲na, -an; -or, -orna

vid dikening: mellan två pinnar spänd lina, varefter diket grävdes.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gropning

gr^{2}u̲bniʒ, m., -ʒen, pl. -ʒor, -na, dikning, dikningsarbete.

di̲ vaoga på^1 di̲^{2}sk dy^{2}re gr^{2}u̲bniʒo̲rna. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gropning

grà̲bneŋ -en
dikning.

jà va lì̲avel̲ en ti̲d pa
àskerad a arbé̲ta me grà̲bneŋ.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

gropning, s.

grù̱bniŋ, grà̱bniŋ

= dikning.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gropränna, s.

grù̱baráɳa, -̀an, -̀or, -̀orna

=den del av diket, där vattnet rann fram.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gropspade, s.

grù̱baspá̱da, grò̱baspá̱da, \-un;
-a, \-ana

= dikningsspade

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gropvall, s.

grù̲bavál̲//, grò̲bavál̲//, ˋ-en

= den vall som bildades av den ur diket uppskottade jorden.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

× groske
s.

groske
ɷ

efterhöstaklöver

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

grosshandlare

gros̲hánlare, -en. pl. =, -arna

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ grote

grò̲te, -en

„stor karl”.

1586 Röddinge. Färs hd

Johanna Wihlborg 1938

grov
adj.

grω̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

grov
adj.

gra̱

dar va grá̱ hèg̱la, fí̱n hèg̱la a
é̱n imèḻom .

Nr 1585 Tolănga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

grov

gru̱v

M. f. 75

Kompar. grö̱̀vara K. f. 72

Den genuina formen torde vara gra̱.

J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gra̱v. gra̱vt. grà̱va. adj.: grov.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grov adj:

grɔv̱
grɔvt
2
grɔv̱a

2
grɔv̱a brø̱

grov

№ 289. FÅRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grov

grø̲ l. ^{1}grø̲w̲or, m. ok f.,
n. grø̲t, pl. ^{2}grø̲w̲a, grof.
Komp. ^{2}grø̲w̲are, ^{2}grø̲w̲as̲t.
han̲ e grø̲ o stø̲r o fe̲d.

grø̲t, adv., Komp. ^{2}grø̲w̲are,
^{2}grø̲w̲as̲t, groft.
^{1}pø̲gen ^{2}snak̲ar ^{2}grø̲w̲are en̲
^{1}fø̲ren.

№ 281. Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

grov II

de grà̱a brǿ̱ed

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

grav
a.

gra̲v el. grá̲vor

en rát̲ grá̲vor, á̲zor ká̲r.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

grov

grω̱

grὼ̱vast

de grὼ̱e bloú̯rna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

grov~~ara~~;
a.

grå̱̀ara a. komp.

di va grå̱̀ara;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gro̲v ~t   grov a.
2
~a

~t brø̲ = svartbröd

grov

№ 290.

Sövde   Färs hd. H Areskoug 1926

grov

Kompar. grå̱̀vara

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grov

grɷv, – t, ˋ–a

(t. ex. om kroppsbyggnad)

en‿grɷ́v hast

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gru̲v

grov

kompar. grù̲vare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grovblår

pl. grωbláu̯or

grova blånor (vid linberedning)

jfr småblår.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

grωobrǿ̨, -d, -brǿ̨, -n

grovbröd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

grovbröd

grɑbrǿ̱ , -ɐd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

grovhuggare

grɷhɷ́g̲are , -en

storåtare

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

grovhäckla

grohǽglʃa, -ar, -a

häckla m. grov häckla

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

grovsupare

gro̲súpare, m., -n, pl. =, -r̲na, eg. grofsupare; storsupare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gr$\overset{2}{\text{o}}$vla ~ $\overset{2}{\sim}$d grubbla v.

$\overset{2}{\sim}$r

ha s$\overset{1}{\text{i}}$$\underline{\text{d}}$or du$\underline{\text{l}}$ o $\overset{2}{\sim}$r po:

grubbla

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

groffe

x gauffe

s.

en gammal gubbe.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

*grumma
vb.

gro̜ma ó̜p =
mulna (om himmelen)
de gro̜mar ó̜p te
bø̜st det mulnar upp till
dåligt väder. K. 4.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²grω̊m̲sed × grumsig

grumsigt

da bløk̲ ²grω̊m̲sed

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

grom̱t + grumt
adv.

mulet

1 1
da̱ sai̯r grom̱t u̱d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

grund
s.

grɑ̱ŋ, ´en

1. husgrund

2. i abstrakt mening: grundbegrepp etc.

ja fau̯n ènte nan grɑ̱́ŋ au̯ hans tɑ̱́l (om en prâst, som predikar allt för lârt).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

grɔŋ len

grund s.

grund

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grɷŋ̱ len

grund s.

grund (subst.)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

grund

grøz, m., gr$\overset{1}{\text{ǿ}}$zen, pl. $\overset{2}{\text{g}}$røza, -na, grund, 1/ = grundval. Ja h$\overset{2}{\text{å}}$de s$\underline{\text{a}}$l lagt grøz; 2/ = várklighet. Ka$\underline{\text{n}}$ di$\underline{\text{d}}$ $\overset{2}{\text{å}}$ja grøz (ma$\underline{\text{n}}$tr$\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$^{2}?

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grɷ̄z̠ , ´-an

grund
sb.

husgrund

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grunds.

grωŋ, –´ən

(sten)grund, husgrund

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

grund;

gruŋ, –´ens.

–̀a, –na;

dė ẹ bǫ́jt pu
sám̲a g̀ruŋa;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grund
s.

grωg̲. ´-en

(i både konkret och abstrakt bet.)

pa den grώg̲, ad ---

hâr = orsak, motivering

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

grɷn̠. -ˊen. **grund.**

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grund

grω̱ŋ

grund = mark; tomt

ὼ̱fást grω̱ŋ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

grund
sb.

grϖz̲, ´-en

husgrund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grund
s.

grωŋ, ´-en, `-a, `-ana

husgrund

1952

Brandstad. Färs hd

grꜵz, -́an grund
sb.

husgrund

grꜵ́zan pꜵ ̮ læ̀zan
grunden till gårdslängan

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grund;

grun, –́ ln s.

–̀ a, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grunda.

grωn̲, -t, -̀a

grund; låg

gr̀ωn̲a há̲u

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

gr$\overset{2}{\text{ō}}$$\underline{\text{n}}$a ~ $\overset{2}{\sim}$d grunda v.

$\overset{2}{\sim}$r

begrunda

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

grunda
v.

grὼz̠a -ar -a -ad

måle med grundfärg.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

gr²ɒna ~ ~²d grunda v.

ʒ̱

~²r

ha sídọr du̱ o ~²r pɒ²

fundera, grubbla

№ 290.

S²ofde Färs hd. H Areskoug 1926 —

grɑʒbrẙda, grɑʒbrø̊dad – grundbryta

grundbryta; odla och djupgräva

di ha grɑʒbrø̊dad et

tø̊ʒulaṉ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

grɔnrǽ̯n ud grundregn s.

grundregn

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

×grunna
adj., adv.

gry̱nt obest. n. sg.

grunt (vid grund plöjning)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grus,

grud̲, -´en s.

vi ska fjø̲̀ra st̲or
grúd̲ i dá̲;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

grus;

grud, – ld.

di ffǿr uta grúd,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grus;

grụuđ, – ́eđs.

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grus;

grud̲, -en s.

grúd̲an har rent

né̲r;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gru̲s

gru̲s, ´-en

(Genuint trol. ×gru̲d)

ruslá̲ grú̲sen sålla gruset

M. J. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

graus, -´an

grus

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣgrusblandad

grusblą́n̲ad
grusblandad
(om jord).

K. s. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grusgrav

gru̲sgrá̲v en ~ór na s.

grusgrav

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

grusgrav

s.

grusgrá̠v, -ar

grusgrop, -hȧla

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

gruskål

gruskál̲, -ed

grusgrav

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

grùsad; n. = **grusig**

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grusjord

grṵsjá̱r

grushaltig jordmån

K. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× grut

grw̲d, -́en

grus

et las̲ grẃ̲d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gru̲d. ˊan. grus. + grut

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Fär

× grut

gru̲d, -én

grus

hǽ̲ e bù̲de lé̲r o grú̲d.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

+ grut

gru̱ed, m., gru̱$\overset{1}{\text{e}}$den, utan pl., gras.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+ grut

gru̱d, ´-en

grus

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

gru̱d – ˣgrut s.

ja̱ ska ²fra̱gan om̱ haṉ
viḻ ²tʒøra ¹lite̱ ²no̱na
las̱ gru̱d

№ 289.

grus
FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

gru̲

grus

× grut

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× grut
s.

grudd grud

grus

grudded jor
grusig jord

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*grutbacke
sb.

grudbáke m.

grusbacke

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× grutbunke

grudbώzka -en -a -ana
grushȫg
jà sad a fált aw vǿjnen nώ̲r
i en grudbώzka.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

+ grutgrav

gr$\underline{u}$dgr$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$v, f., -en, pl. -or, -na, grusgraf, grustäkt.

h$\overset{1}{\underline{u}}$sed $\overset{1}{\text{l}}$idzor n$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$re i gr$\underline{u}$d-gr$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$ven. Vollsjö^4. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sl$\overset{1}{a}$pskød

× grutmark

gru̱dm$\overset{1}{\underline{a}}$rk, m., -kn, pl. -or, -na, grusmark, grusjord.

dæ ble̠ pa̠nt$\overset{1}{å}$flor pø gru̱d-m$\overset{1}{\underline{a}}$rkan, sa $\overset{2}{i}$no̠rlijen gø$\overset{2}{\underline{w}}$a.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× grutmylla

gra̲dmu^1̲la, f., -n, utan pl., grusmylla.

dæ blø̲r gø̊^{2}w̲a pa̲ntå^{1}flor po gra̲dmu^1̲la. Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gruttåkt
(+ grutteckt)

grudtækst, m., -en, pl. -or, -na, grustag. Äfven grudgråv. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gruva
v.

grù̲a

gruvas. ängslas.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

gruva

gr$\overset{2}{u}$wa, f., -n, pl. -wor, -na, grufva, kokhål på en öppen, af sten och lera uppförd spis.

Fränninge. Fs.

Östraby.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gru̱$\overset{2}{l}$a n gruva s.

gruva (i spiseln)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

gr$\overset{2}{u}$la ~ $\overset{2}{\sim}$d refl. gruva s.

$\overset{2}{\sim}$r

de e vel $\overset{2}{s}$jäntig o
~ se övor

gruva sig

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

gruva sig

grù̲a si
meditera

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

gruvligt adv.

gruvelet

"russte'na å hantera'na så gruvelet ..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

grùvligt
adv.

grỳvalat

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gr$\underline{\text{u}}$tå^{1}$\underline{\text{g}}$ ed × grutlag s.

№ 287. FÄRS grustag

Östraby H. Areskoug 1924.

gruståkt
s.

grùstákst, -en

folketym. ombildn. av rspr. gruståkt.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gruva
s.

grùa, -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gruva
s.

grùw̲a, f., -an -or -orna

eldstad på av sten och lera murad öppen spis.

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

gruva
s.

grua, -an

härden el. eldstaden i öppen skorsten.

Medd i brev av 4/3 1965.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gruvligt
adv.

grù̲valit

jà àgka ma grù̲valit

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

I

* gry
vb.

gry, ´da

gro; om ~~malt~~ korn/ som mältas och skjuter ut groddar; jfr livas.

da‿skola‿grý, ȍta‿
so‿mēd, so‿ålan
gik‿ūd det (kornet)
skulle gro, inte så

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

* gry
vb.

mycket, ~~f~~ aŭ malt-
grodden stack fram.

(ɔ: da‿ skola ‿ borja ‿
o‿ ʒæna ‿ lid ‿ vít det
skalle börja aŭ lysa en
smule vitt, dvs. om kor-
net som lagts ut till
maltning.) M. A. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

III

×gry.

sen‿ da‿ hada‿ at.

ligat dǣr, so‿ grýda‿

da‿ ja sedan dat (ↄ:

mältkornet) hade legat

där (ↄ: i mältkaret),

så grodde det ju

M. f. 71 | Grodden fick ej bli
längre än omkr.
¼ tum. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grymta

gr$\overset{2}{u}$n̲ta (-ar, -a, -ad/ intr., grymta, om svin.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gryn s.

ob. pl. grȳn

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gryn

gryn en pl.(tantum). B.

ja̠ fa̜or ga̜o ^{1}åt̠a
l̠id gryn te
tšu^{2}l̠sŋana.

№ 287.

gryn

Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924. (1924)

gryn

gryn, ´-ed, =, ´-en

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gryngröt

grỳnagrǿd

korngrynsgröt

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grynmjöl

gr$\overset{2}{y}$namèl, n., -ed, utan pl., grynmjöl, mjöl som uppkommer vid korngryns-malning och siktas från grynen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ˣgryntà
sb.

grùntà, =
grymta
(om svin).

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

grỳ̱da, –̀an, –̀or, –̀orna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gr²y̲da n gr²y̲dor na gryta s.

e̲n he̲l — sø̲

gryta

№ 289. FÅRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

gryta

grỳdda, ˋ-an, ˋ-or, ˋ-orna f.

M.f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

gryta

grỳ̱da

tiṯa èṯa. om de gló̱a oʒ̱a grỳ̱dan.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

gryta
s.

grỳ̲da -an -or -orna

skrà̲ba grỳ̲dan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

gryta
s.

s. 95

ob. pl. gryder

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gryta

grỳ̱da -an -or -orna

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

gryta
s.

grỳda, -an

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

grỳda. -an. -or. -orna. gryta

de rýgor i grỳdan.

9. 5. 1926.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gryta

gry^{2}da, f., -n. pl. -dor, -rna. gryta.

Åsum, Vollsjö, Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gryta II

di dùpte i grỳdan

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

gryta

grỳ̲da, -̀an, -̀or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gryta;

grỳ̱da, -an s.

-òr, -na;

husm saṯa grý̱dan

pu gú̱led;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grytebotten

^{2}grẙdebàn̠, m., -àn̠en, pl. -(n̠)na, -na, eg. grytbotten; löst tr^{2}ålock tiu en gryta.

dæ bli^{2}ze en bra̠ gr^{2}ẙdebàn̠ aw di^{2}t̠a træstiffed.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

grytgryp s.

gr̂y̌dagr̂è̠v, -an, -a

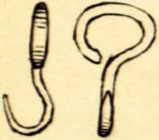

krokar varmed grytor lyftas av och på spiseln

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

grytgrepe

grỳdagréve

handtag (öra) i gryta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grytakrok

grẙdakrò̱g, m., -ken, pl. -a, -na, grytkrok, S-formig krok att sticka i örat på en gryta, då hon påsättes l. aftages. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

grytlock

gr$\overset{2}{\text{y}}$dalù̱g, n., -ed, pl. =, -en, grytlock (af metall. Trålock till en gryta heter gr$\overset{2}{\text{y}}$de-bàṉ). Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

grytóra

grỳdaǿrn pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grå

grā, grōt, -̀a

spràglad o. fòvrad

i gról o. vít spräcklig
och brokig i grått och
vitt. K. f. 72.
(om färgen på en gås).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grå

gra̠, grot̠, ˋa

(gra̠t?)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

ǥrœ̂t̠   m. grau   grå

gra̭ū

ǥrœ̍t̠ fa̠r̜a dɩ ɩ

ḙǥǥʒɩba̠rk å ǥa̠l̠o̠̍bla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

grå

grɑ̲ l. gr$\overset{1}{\acute{\underline{ɑ}}}$or, m. och f.,
n. grɑt, pl. gr$\overset{2}{\underline{ɑ}}$a, komp.
gr$\overset{2}{\underline{ɑ}}$arɛ, gr$\overset{2}{\underline{ɑ}}$as̲t, grå.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grå
adj.

graa̯

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

grå

gra̱, gro̱t, -̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gråaktig

graákte

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråblackig

grabláḵad; pl. – ˊ –a

(om hästfärg)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gråbö(n)

grabǿ̲

Artemisia vulgaris

I andra Skånemål gråbön; den n-lösa formen kan ha uppstått däri-genom att gråbön uppfattats såsom best. f.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

grabún

× gråbön s.

kvantitet?

grabýn?

gråbo
(Artemisia vulg.)

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ gråbarka

grab$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rka, f., oböjl., sk$\overset{4}{\text{å}}$mtsamt namn på skogen.

grab$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rka f$\overset{2}{\text{ø}}$$\underline{\text{d}}$e dam.

$\overset{4}{\text{Ö}}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gråbön

grabǫ́n

våxtn.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

grabýg̱n, -en (bot.), gråbõn,
artemisia

di gàm̱le hade fó̱r dom, ad den dær ko̱ne tá̱ grabýg̱nen mesom̱ars-àf̱ton, nar den blòm̱a, di̱ skoḻe ko̱na si̱ aw de som skoḻe hèṉda a hade héṉt.

№ 1006.

Vomb. Färs hd

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

×gråbōn
sb.

grobúgn koll.

gråbo (Artemisia vulgaris)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*gråbon

grobyjn

gråbo (Artemisia)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

gråbönstabbe

r 1

g~~R~~abø̜̃nastàba̱, -n, -a

Artemisia vulgaris

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

gråbönestabbe

grobýnastàba pl.

stjàlkar av gråbo

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråhårad

grahárad; pl. – ´ – a

gråhårig

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

+gråhårad

grah$\overset{1}{\underline{a}}$rad l. -or, m. och f.,
n. -rad, pl. -rada och -rade,
gråhårig. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gråsalva

grasálva, — an
(bl. a. ~~till~~ mot ohyra på svin)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

gråsalva

grasálva

M.J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

gråskäggad

gra¹ſädzad l. -or, m. och f.; n. -dzad, pl. -dzada och -dzade, gråskäggig.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gråsparv

grasp$\overset{1}{\underline{\text{o}}}$r, m., -en, pl. -a, -na, gråsparf. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gråsparv

gra̱spo̱¹re en a na s.

gra̱spo̱¹rana e̱²da op̱

a̱l sæ̱¹en fo̱r de̱.

H. Areskoug 1924.

Frenninge FÅRS gråsparv

N:o 287.

græ̰spór̠ en ~´a na gråsparv

gråsparv

№ 290.

S^{r}ofde Färs hd. H Areskoug 1926

gråsparv

gra̰spó̰ra pl. l. gra̰spór̲a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gråsparv;

grɵ̱u̯spó̱ɹ, -ln s.

-a, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

I

gråsparv

Ås. graspó̲ra pl.

di‿pàs̲a graspó̲rana.
Ve sågo upp med grå-sparvarna / gra-spó̲rana di‿vrakte‿i̱‿si

K. f. 71.

Sövde?

(vräkte i sig säd o.d.)

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråsparv

graspó̱r -en -a -ana.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

gråsparv s.

grãspór-lɐn ~ˊa fna

ʃʒor ~ˊana ud ɑ
stálɐn !

gråsparv

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

II

gråsparv

de‿skad‿ graspóra, dær‿hæŋda‿en‿lóŋ stràka‿ på kåmaren ma‿ graspóra‿på. Man skøt gråsparvar, dət hångde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

gråsparv

en lång rad i pigkammaren med, gråsparvar på, (trol. 'ett långt band' e.d.)

K. J. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråsparv;

grɵuspó̲r, – en s.

– a, – na;

dar e so maza
grɵuspó̲ra o jo̲r
fortré̲ð i vɵur hà̲ve;
tõn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gråsparv

gråspårr

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

gråsparv

graspórv

K.f.99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

graspóra m. gråsparv

graspóra pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

gråsparvrede

graspór̲arýda

gråsparṽbo.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

+ grässjet

gròʒed, adj., + gråsket

= gråaktig.

han skol̠a va gròʒ̠ed al̠a hød̠en i fá̠n di sá̠. (näml. bäckahästen)

Per Fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

x gråssjet

gråçhed

gråaktigt

De e gråçhed i vāred

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

gråsparv

gråspōr

gråsparv

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965

gråsten

grastǽịn, -an

sæ̰ va hḕla bø̀led aụ grastǽịn
(om gammaldags öppna skorstenar).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gråsten

gra̰sté̱n kol.

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråsten
kollekt.

grasten¹, m., -en, 1/ utan pl., gråsten, granit, 2/ med pl. -a, -na, vid betecknande af stycktal af granitstenar.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

gråstenslånga

gr̲à̲stḛnsláŋ̲or pl.

ekonomibyggnad i bondgård, byggd av gråsten

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstensmur

gràstensmùra pl.

M. f. 71

dær ‿ va ‿ gràstensmùra
på ‿ sìorna (på sidorna).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråsugga

grasógor pl.

Inlånat !

Det genuina ordet torde vara

x skrubba . I-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

gråta

grè̠da , gre̠d, grè̠dad

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

inf. pret. gråta pret. part.

gr$\overset{2}{\underline{e}}$da gr$\underline{e}$d gr$\overset{2}{\underline{e}}$ded v.

pres.

gr$\overset{1}{\underline{é}}$der

ha gr$\overset{1}{\underline{é}}$der d$\underline{u}$

f$\underline{o}$r ^{2} ska du n$\underline{u}$

b$\overset{2}{o}$rja o gr$\overset{2}{\underline{e}}$da

ej$\overset{1}{é}$$\underline{n}$

H. Areskoug 1924.

gråta

Fränninge FÄRS № 287.

gråta;

grè̱da, ´-or, gre̱d,
grè̱dəd;

hun̲ stə̣ώ̱ o gré̱d;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd.

Nils Bengtsson 1935.

gråta

grœ̀i̯da, grœi̯d, grœ̀i̯ded

(samma form i Hörröd. Gärds hd).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-gråta

grè̠da, gre̠d, grè̠dad

Pres. sg. ´-or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gre̱²da gre̱d gre̱²dad gråta
gré̱dor

gråta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

gråta

grè̱da

Nr 1535 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

gråta

grè̱da, gre̱d

hum gré̱d hè̱la vǽ̱jen.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

gråta

grè̱da, gre̱d, grè̱dad

kvì̱gan sa̱d a spá̱nt, a há̱n
sa̱d a ta̱lde trà̱ska, a di sa̱d
a gré̱d bèḏja tvá̱ (om Nils Månsson
och hans hustru, då de fått meddelande om
att N. M. valts till riksdagsman, c-a 1810).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.

I. Ingers 1959.

gråka

v.

sg. pret. grēd s. 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

gr$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$da gr$\underline{\text{e}}$d gr$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$ded gråta v.
gr$\underline{\text{é}}$dor

gråta

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gråta

grè̲da , gré̲don , gre̲d , grè̲ded

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

gråta;

grè̲da, -´or, gre̲d,
grè̲ded, gre̲d imperat.
hun̲ sé̲dor o gré̲dor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

gråta
v.

greda, gräd, gräded,

gråta

Anm. En sådan växling i temat är knappast trolig. Rätta förhållandet torde vara att detta verb har såväl formerna greda, gred, greded som gräda, gräd, gräded; Dvs. att Västerstad ligger på gränsen av greda och gräda. J-s.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

×gråtenögad
adj.

grèdanjad

med tårar i ögonen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2
gre̲dafæ̲ri

gråtfärdig adj.

gråtfärdig

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gr²e̱defæ̱ri

gråtfa͂rdig

gråtfa͂rdig

№ 290.

So²fde Färs hd. H Areskoug 1926.

gråtfärdig

grèdefǽru

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grått

grat, adv., komp. gr$\overset{2}{\text{å}}$a̲re, gr$\overset{2}{\text{å}}$a̲st, gråū. Förek. i uttr. glo̲ grat, se med sura miner, med missbelåtenhet, vrede.

Vomsjö Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grăbba

gr^{2}ůb̲a, f., -n, pl. -b̲or, -na, flicka. Fră^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gràbba
f.

gràbba; pl. -̀or

flicka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gråbba
s.

grùb̲a -an -or -orna.

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

gr̆ǿb̲à, -n, -ǒr̆ ˣgrăbba

flicka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

grädde

gràdda, -an

Nyare ord. Ä. flöt (flyd)

gaŋnar‿ ìŋen a‿ ér gràda?

Använder ingen av er grädde till kaffet?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

2
gread̲esni̲pa n

grăddsnipa s.

grăddkanna

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gr²äddsnippa

græ̀d̲esni̲̍pa

(Nyare ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grämja

gr$\overset{2}{\text{å}}$m̲ja (-ar, -a, -ad) intr. impers., gr$\overset{\varepsilon}{\text{a}}$ma.

de gr$\overset{2}{\text{å}}$m̲ja me mes̱t od t$\overset{1}{\text{ø̱}}$sen r$\overset{2}{\text{å}}$jste. $\overset{4}{\text{Ö}}$straby. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gräs

gre̱s, n., gre̱sed, utan pl.,
kollekt., grås.

allm. Fs.

Obs. i Östraby græis. J-s.

gre̱s tillhör socknarna söder om
Östraby.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

grãs,

gre̲s, -éd s.

dar̲ é̲ brá̲ gré̲s
i má̲rna,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gräs

gre̠s, ´-ed

1957.

52 14. Ö. Kärrstorp. Färs hd.

grå

gres, ´-ed

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II. **gràs**

slæpas‿pω‿gré̱s

slàppas på gràsbete

M.J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gräs

pω‿gré̠s (ut) på gräsbete

kωma ‿ ud ‿ pω ‿ gré̠s

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

græis, græ^{1}isad,   grå̃s

grăs

græ^{1}isad va nim^{1}t te

o bræ^{2}ŋa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

grâs;

gre̠s, – eðs.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grãs ;

gre̱s , ́– ed s.

dar é̱ brá̱ gré̱s

i œ̀ẕana ;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grås

gre̲s, –´ad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gre̱s led grăs s.

sla̱ gre̱s

grăs

№ 289. **FÅRS**

Sōvde H. Areskoug 1925.

grâs;

g̀re̱s, –́ rds.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grås

gre̱s, ´ed

K. f. 72

sla̰‿gré̱s slå (meja) grås. (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gre̱s. -éd, gråˀs. grås

№ 1006.

I. Ingers 1930.

Vomb

Fär

gre̱s ed grǎs s.

slạ̱ ~

gr$\overset{2}{\text{á}}$s

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grãs

gre̲s, -́ed

di jik̲ a trø̀d̲e for mǿ̲ed
i gré̲sed.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

græ̑isəd gräs s.

dæ̱r e̱ gȯṯ o̱m græ̑is
pȯ̑ mā̱lən so dæ̱r
kȯ̱nə di̱ veḻ gaȯ̑
lə̱d. sna̱rt e̱ də
lə̱d o slaȯ̑ græ̑isəd.

gräs

Östraby № 287. FÄRS
H. Areskoug 1924.

gre̲s lød

grãs s.

slæ̲ gre̲s; hø̲ja gre̲s;

jfr græis.

2 № 287.

Östraby FÄRS grãs

H. Areskoug 1924.

gräs

græi̯s, -́ed

4.4.1924

Östraby, Färs hd

gʀās
s.

gʀæi̯s, ʀ.

foʀ hǿjt gʀǽi̯s

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

grǟs
s.

grais|ed
grǟset

en annan gång tecknat grǟjs (i sms. porregrǟjs, växtnamn = spǟrgel.). och darregrǟjs.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsbunden

gręsbǿzad n.

med yvig och tät gräsväxt (om åkrar).

K. f. 71.

Sövde²

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gräsbunden

gre̠sb$\overset{1}{ω}$ǥen, m. och f., n. -ǥed, pl. -ǥna, komp. -ǥnare, -ǥnas̠t, gräsbunden.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gre̱sfrǿ̱ ed gräsfrō s.

de e̱ gre̱sfrǿ hæ̱rneímst

№ 289. **FÅRS**

Sörde H. Areskoug 1925. gräsfrö

gresfró̲. -ed. = gräsfrö

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

grḛshó̲pa n grḛshó̲por na grăshoppa

grăshoppa

№ 290.

Rõddinge Fărs hd. H. Areskoug 1926.

gråshoppa

gre̱sh$\overset{1}{\text{å}}$pa, f., -n, pl. -por, -na, gråshoppa. Bränninge. Fs.

J

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ gråsjig

gr$\overset{2}{\underline{e}}$ſed l. -or, m. och f., n. -ſed, pl. -ſeda, gr$\overset{2}{å}$sblandad.

K$\overset{1}{a}$u̱wen va̱ me̱d gr$\overset{2}{\underline{e}}$ſedor.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gråslök

greslø̱^{1}dz, m., -en, pl. -a, -na, gråslö̆k. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gråsmatta

grḛsmá̠ta

(Nyare ord med Grund- o. accentsubstitution)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gråsrot

grḛs-ý̱dor pl.

han‿tω‿ grḛsrý̱dor
mé‿sɛ ɛ‿náḇen o‿
sata‿ɛ́l̲ pω‿gá̲ren.

Han (storken) tog gråsrötter
med sig i näbben och
satte eld på gården.

Ramsåsa

M.f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

gräsrot

gresrød, m., -en, pl. -rigdor, -na, 1/ gräsrot, 2/ kvickrot: triticum repens. jøren e fal me gresrød. – vi båga me gresrigdor dine gåzen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grḛsró̱d

grăsrot s.

grãsrot

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gråsrot

gresrǿ̱d. -en. grásrot. kvickrot.

di ha̱de so me̱n gresrǿ̱d i jǿ̱ren.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006.

gråsrot

grḛsrá̠d

kvickrot

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

gresrǿd gråsrot

kvickrot (ett svårt ogräs)

M. f. 82.

Vånstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gràsrot

grḛsró̲d

kvickrot

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grăsrot
s.

grājsrod

kvickrot

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

gre̠svǽ̠r en

grã̆ssvărd s.

grã̆svār

FÄRS

VI 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grésväj, -en, -a, -ana. gräsväg,

~~gräsväg~~. gräsbevuxen väg. markväg.

även uttalat grèsvej.

Vomb

I. Ingers 1930. Färs

№ 1006.

gräsväg

gresvǽj, m., -en, pl. -a, -na, eg. gräsväg; gräs-bevuxen väg, väg i gräset.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× grā̊ta
v.

grè̲da, gré̲dor, gre̲d, grè̲ded

gråta

dáu̲ gré̲dor

1947 Vomb. Färs hd

* gråta s.

gr^{2}e̲da, f., -n, utan pl., förek. blott i best. sing., gråt.

hun hå^{2}de gr^{2}e̲dan i̲ hå^{1}l̲sun.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gråta
v.

²gre̲da (¹gre̲dor, gre̲d, pl. oh konjunkt. ²gre̲de, ²gre̲ded, gre̲d, ²gre̲danes) intr., gråta.

de va bra̲ ²læs̲tet, for̲ han̲ gre̲d o sa̲r.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

× gråta
v.

græ̀jda, pres. grǽjdor =gråta

háf̲or grǽjdor du?

du grǽjdor, háf̲or jø̲r du dé̲d?

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

+ gråtxfärdig

gr²ē̲dafà̲ri̲ l. -rijor, m. och f., n. -rit, pl. -rija, utan komp., gråtfärdig. Står blott predikativt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

l. – lek + gråtligt

^{2}gre̲delit, adv., kompar. ^{2}gre̲delijare, -lijas̲t, eg.: gråtligt; gråtakligt, jämmerligt, i gråtande ton.

^{1}pres̲ten han̲ ^{2}snåk̲a sa. ^{2}gre̲delit.

Färs hd Frånninge Fs

Fer Larsson 1898. № 281.

græ̆tlen grătten adj:

han e so ~ prød

kräsen, nogräknad

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ grãtt̄en;

gràt̲ln a.
gràt̲na pl. krãsen;

hun̲ é̲ mì̲ed gràt̲ln;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× grātten

grātten

krāsen

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965

× gråtögad

gre̠d$\overset{1}{\text{y}}$jad l. -or, m. och f., n. -$\overset{1}{\text{y}}$jad, pl. -$\overset{1}{\text{y}}$jade och -da, gråtögd. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grå̂va,

grà̱va, -ar, -a,
-ad v.

di grà̱va dam̱
nǿ̱r va hú̱zen,

B. G.

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gröda

gr$\overset{2}{o}$je, m.,-n, pl.-ja,-na,
gröda.

"nar ja fa̱r h$\overset{2}{ø̱}$stad en gr$\overset{2}{o}$je. sa
ska du ba̱ p$\overset{1}{å}$ga", sa̱ t$\overset{2}{u}$le̱.

Åsum. Fs.

gr$\overset{2}{ø̱}$e, Kärrstorp.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gröda;

grø̠̀ɐ, -ɐn s.

nor vi fétt dɐn
dò̠lie grø̠̀ɐn;

.Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gr^{2}ø̲ɐ n gröda s.

~^{2}n stæ̲r gran̲ 2̲ æ̲r
hæ̲r ^{2}u̲dɐ

gröda

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

gröda

grø̀a -an, m.

P. L. 1898 Kärrstorp, Färs hd

gröda

grø̀a, -̀an

grán grø̀a vacker gröda

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gróda
v.

gröa rodafrö i korrepiss på udelidjaren

bringa att gro.

Man förgrodde morotsfrö i urin
på uteliggaren till sättugnen.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× grödelig, a.

n. gröelitt

då allting grodde och växte bra.

Färs

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

grȯd-vāder

grōavār

groavāder

varm och fuktig vāderlek var ett rektit grōavār.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

× grõe;

grǫ̲̀h, – hn s.

grõda;

da é̲ den á̲nra

grǫ̲̀hn han tá̲r;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ groĕ;

grò̠e, – en s.

–̀a, – na; grõda;

han há̠r en grò̠e tę̑;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×grõda;

grø̱̀ə, – ən s.

də é̱ · θu ný̱

grø̱̀ə;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grö̀n

grø̲n, -t, -̀a

grǿ̲nt flásk osaltat

flä́sk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

grön

grø̱n el. grǿ̱noa, grø̱nt,

grø̱̀na.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grøn, -t, -̀a

den‿va‿grǿn o‿lùta
so‿gót den var grön
och luktade så gott.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I grön

grø̠n, -t, -à

grø̠nt o. gránt grönt och vackert (om vissa växter)

K. f. 72.

grø̠nt 1) grönfoder 2) gröna grenar o. kvistar

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo A[illegible] 1958-59.

II

grôn

dær‿va‿en‿stǫ́ŋ, dén
klàda‿di ma‿grǿnt

dår fanns en stång, den
klädde de med grönt
(om majstången).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grön

grǫ̱n, grǫ̱nt, grǫ̱̀na, adj., grön

best. f. mask. grǫ̱̀ne, fem. och neutr. grǫ̱̀na, pl. grǫ̱̀ne.

fæ̱̀rsŋana, si̱ór di gàm̱le, di har grǫ̱nt blá̱.

de e fæ̱̀rsŋanas fá̱j so kaḻad, den e grǫ́n

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grön

grø̠n l. grø̠^{1}nor, m. och f., n. grø̠nt, pl. grø̠^{2}na, komp. grø̠^{2}nare, grø̠^{2}nast, grö̆n.

Åsum, Vollsjö. Fs.

grø̠n o.s.v., Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× grõna;

grø̱̀na, -ɑ, -te, -t; grõnska;

nɑ skθ̣́u̱ɐn grǿ̱̣nɑ;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

grönas

grø̲̀nas, dep. (samma former i hela temat). grǿnska.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

№ 281. × grönfånad

grønf^{1}ånad l. -or, m. och f., n. -nad, pl. -nade, som har grön blast, benämning på en potatissort som fordom odlades i Färs härad. di grønf^{1}ånada pant^{1}åflorna di va ^{2}gøwa, matr^{1}ø-biffen fåt^{1} i en pant^{1}åfla, sa ^{2}bune en strøjs se om de va en grønf^{1}ånador ^{2}ela en vid^{1}yjador.

[illegible]sum Fs

Färs hd

Per Larsson 1898.

grönhöstklöver

grø̱nh$\overset{1}{\text{ø̱}}$staklò̱vor, m., -en, utan pl., afhuggen klöfver, som utfodras gr$\overset{\varepsilon}{\text{ö}}$n.

ja fiff tva̱ s$\overset{2}{\text{å}}$ffa grø̱nh$\overset{1}{\text{ø̱}}$staklò̱vor ti o ji̱ $\overset{1}{\text{k}}$øw̱en.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

× grönhöstnad

sb.

grønhø̲stnad

foder som skördas grönt och ej torkas; grönfoder

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grönkål

gró̲nka̲l, m., - en, utan pl., grönkål.

gró̲nka̲l did e ra̲rt toj.

Fränninge Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

grõnkål

grǿ̲nka̲̍l

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grönsaker

pl. grønsá̱gor

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

grånsak

pl. grœnsá̲gor

Bast.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

grönsaker

pl. grønsá̲gor, -ra

1948 Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsaltad

grønsáltad n.
~ lätt saltat
grønsáltad ʒøýd da-
la - i. sàltakáren. Grön-
saltat kött (fläsk) det låg
i saltkaren.

K. J.-71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grönska

gr$\overset{2}{ö}$n̲ſa (-ar, - a, - ad) intr. oh impers., grönska.

$\overset{1}{r}$œw̲en gr$\overset{2}{ö}$n̲ſar bra̲ i̲ t$\overset{1}{i}$li̲t væ̲r.

Nu̲ gr$\overset{2}{ö}$n̲ſar ed, nu̲ blø̲r ed sna̲rt væ̲r. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grönskott

grønskú̱d n.

Enl. uppg. framskjutande ogräs

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grönskott

grønskúd n.; pl. =

gröna skott på t. ex. säd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

×grŏnsvãrd, s.

grϙnsvá̲r/, -én

= grǎstorv.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

ˣgrönsvärd

grønsvǽr, - -´en

gråsvål, gråsvärt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grỏpe

grèbe (genus!)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

x gröpja

gre²b̲ja (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., grŏpa.

Ja lo̲ gre²b̲ja li̲d ko̲rn o li̲d ru̲ ti svi¹̲nen. Bränninge. Ts.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× gröpning

gr^{2}ēbniŋ, m., -en, utan pl., gröpe, sädesgröpe.

Fränninge

grìv̱niŋ Tolånga

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²grȯvniŋ len

˟grö̃pning s.

grõpe

№ 290.

Sõvde

Färs hd. H Areskoug 1926

gröpning

grìvniŋ (ä.)

gràpniŋ (y.)

gröpe

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71

grö̆pning;

grè̱bneŋ, -ens.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gröpning

grè̱vniŋ, -en

gröpe.

grìv̱niŋ enl. E. J.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

gröpning

$\overset{2}{\text{e}}$ grebneŋen — 1 — s.

ja $\overset{2}{\text{o}}$ skole ha ba
$\overset{1}{\text{i}}$ lite led $\overset{2}{\text{e}}$ grebneŋ

$\overset{2}{\text{ö}}$ gröpning

H. Areskoug 1924

Frenninge FÅRS № 287.

grõpning
sb.

grèvneŋ

grỏpe, grỏpad sãd

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

gröppja

grìvja, =, -ad vb.

1. grȍpa sȁd, krossa sȁd till grȍpning

2. fint sȍndergnaga (om råttor och mȍss)

grivja – sǽ̱ – 2tíḻ

K.-f. 71 krossa sȍnder sȁd

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gröppja

--- ɩ _ at _ gúl dɩ _ vb.
heda _ grɩvjad _ ɩtǽ sæ
i en lada 1) där de hade gnagt
sönder sädeskorn (sädesax).
(Om råttor och möss.)

1) Se 2. golv

K.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. *gröppja
vb.

grɛ̀bja, =
gröpa säd, krossa säd
till gröpe

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. gröppja

grɛ̀·bja, =
fint söndergnaga (om råttor o. möss)

aé̠dad~~ed~~ 1) ha‿grɛbjad‿
ɛ̃tɛ̠́‿ed

1) Ohyran

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19.7.58.

ˣgrȫpning

grɛ̀bniŋ

grȏpe, grȏpad såd

K.F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gröt

grød, -an

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

grōt

s.

grō̌d

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

grø̠d grōt

grõt

di ha̠da ¹a̠t fa̠d ¹grḙ̠d

ma dɔm̠ grø̠d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gröt

grø̱d, m., grǿ̱den, utan pl., grŏt.

Vollsjö. Fs.

grɵ̱d, Frånninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gröt

grød, ´-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

grø̱d en   grõt s.

e̱t fa̱d ~

grõt

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

gröt

grø̱d, -́an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gröt

at‿rǿ̠r 1) ow‿trǽ̠, som‿
dẽ‿ rø̀rda i‿grǿ̠dan‿ma,
so‿n̥ta‿grǿ̠dan han‿svà̠das 2)

1) stake 2) bler vidbränd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gröt

grø̱d, ˊan

M. f. 75, K. f. 72

dé̱n ko̰go̥r‿grǿ̱d i‿hù̱sorna
den där går med veck på strumporna
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grǫ̀dafá̱d, -ad, pl. =, -an, grötfat.

hade di grǫ́d so boṟa di hú̱l i
grǫ̀dafá̱ded, é̱n va vǽ̱r sì̱a.
(Per Fyr.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

grötfat

grø̲̀dafȧ̲d -ad. pl. =, -en
a

1947

Vollsjö. Frs hd.

grötfat

gr̀ø̱da fǻ̱d n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grötfat

grø̲̀dafá̲d, n., pl.=

di sa̲te ú̲d grø̲̀dafá̲d a
mà̲da te gὼ̲enís̲e. Br-stad

Vollsjö,

1947 Nr 4802. Brandstad. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötfat

gr$\overset{2}{\underline{\mathring{\text{ø}}}}daf\underline{\grave{a}}$d, n., -ed. pl. =, -en, grötfat.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

grötgryta

grø̱̀dagrý̱da, -an

han plωmp né̱r i grø̱̀dagrý̱dan

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

grötgryta

grø̱̀dagrý̱da, -an.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gröthuva

²grōdahùwa, f., -n, pl. -wor, -na, grötmössa benämning på en hvit, stickad, skärmlös, bredkullig yllemössa.

Fo ¹slaten ²brugte de ²grōdahùwor for i ¹tiden, men ²ålri hær.

№ 281. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gr^{2}ødahula n – f   gröthuva s.

rund mössa av
ylle med tofs

№ 289.   FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

×grötroder

grødarår n.

staka med vilken man grytan
rör om i gröt~~fatet~~.

K. f. 72.

Jfr ×grötstöt

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grötröre

grø̠̀darώ̠r

"spate" att rōra i grōten med

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

× gröt-roder

grø̱̀darǿ̱r -ad

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

×grötskrova

sb.

grø̀daskrönta, – – ́an

stekskorpa på gröt (i gröt-gryta)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

grötsticka

grø̀dastíka

träslev varmed man rör
om i grötgrytan

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× gröt-stika

grò̱dastíʒa, yngre grò̱dastík̲a,
-an, -or, -orna, × grötasticka,
stor, flat grötslev, varmed man
rör om i grötgrytan (grò̱dagrýdan)

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

grôtsticka

grø̀dastítʒa f.

stâke med vilken man rör kring i grôtgrytan

A. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

grõtsticka;

grø̀dastéffa, - an s.

- or, - na;

di hade en grø̀da-stéffa ti o rø̀ra i grøden ma;

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

grȍtsticka
sb.

grø̱̀dastíʒ̱ʒ|a, ⸌– – ˈan

tråståke varmed man
rȍr kring i grȍtgrytan,
medan grȍten kokas
M. f. 82

Vanstad Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

grötstöt

grǫ̱̀dastø̱̍d

trästöt att stöta potatisgröt med.

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

*grȏtstȏt
sb.

grø̀dastǿd

stake med vilken man[1] rȏr om i grȏtgrytan.

K. f. 72.

Jfr *grȏtroder

---

[1] och även mosar sönder potatisar, då man kokar potatismos. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gòb̲aláw̲t. -ed. "gubbaloft".

Loft eller innertak med trossbotten och gipsning. Förekommer ej i egentliga allmogehus utan endast å herrgårdar och större egendomar samt i nyare hus.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

ˣgubbaskä^{2}gg

gὼb̲aʃég̲z

en odlad växt med krusiga, något om grö^{2}nkål erinrande blad och med stark vå^{2}ldoft

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gòbpa; pl. ˋ-a m.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gòb̲e -b̀en. -a. -ana. gubbe

ja̲ tyt̲e de va en snel̲ gòb̲e
(nâml. Levan).

Vomb m. fl.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

gubbe II

dæn sɛ̱́dor en gå̀ḇe ɛy̱a i
klò̱kan; han sɛ̱́dor æ
re̱knar pǽy̱a

Per Johansson yttrade så om en gammal dalaklocka i pigkammaren på Nygård.

Vomb. Färs hd

gω²b̲ɐ n gω²b̲a na gubbe s.

e̲n ma²r̲ed o tra²g̲ed ~

gubbe

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

gubbe

gɷ̀b̲ɐ, ̀-an, ̀-a m.

gɷ̀b̲ɐn åv. = 'min man'

K-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II gubbe

róntanóm o–
knǽn i– vǽrad, o–
gamla – gȍba sata–
ȝágzad i– vǽrad
(Beskrivn. av polska;
se u. ˣruntenom).
K. f. 71. Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gubbe

gɑ̀b̲e -en -a -ana

jɑ̲ e den ǽlste au̯ gɑ̀b̲ana

ō.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

gubbe

gὼb̠e -en -a -ana

fɑ̠́ren va en sùp̠ed gὼb̠e,
hɑ̠ns flỳ̠are.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

gubbe :

a sa kam̲a gamla gàb̲a,
som va sém̲oa lòt̲ada.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

gω̱^{2}ba, gω̱^{2}ban gubbe

gubbe

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

gubbe

gὼb̠e pl. gὼb̠a̰

sa læ̠̀jda di tváu̯ gamla
gὼb̠a̰

Nr 7050. Långaröd, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

gubbe

gὼl̠fe, -̀en, -̀a, -̀ana

m.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gubbaseka

gòbasáksa (d.v.s. tarvlig måltid)

I uttrycket: síl o rùna
o mìlta o so skòrpa
o brǫ́ o màla, da e
gòbasáksa sill och rom
och mjölke och så brödskorpa
och bröd och brödinkram,
det är gubbaseka. K. 8.72.

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gubb-sjuka

gὼb̲aʃú̲ga -an

stranguri.

de e ràkti gὼb̲aʃú̲ga dén̲

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gubbaskägg

gὼb̲aʃä̆d̲ʒ

våldoftande trädgårdsväxt med krusiga blad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gubbaskä́gg

gὼḇaʃág̱, n.

vä́xtn. = ?

betydelsen osäker.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

gubb-skägg

gobbaskägg

renfanaart

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

guckameja

Långaröd

I Ellestorp kallade man i gammal tid

ca
Solanum Dulomara för

GUCKAMEJA. Man tugga den vid behov, men om det var fär sjukdom eller för njutning vet man nu inte.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1970

Gud

gud

Äv. i interjektionella uttryck, t. ex. ak. håra gud! Ack Herre Gud!

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Gud

Ār. gu̲ (i bedyrande uttryck)

ja-mìlda gú̲! Ja milde Gud!

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gu̲d ; gù̲dana **Gud**
best. pl.

Ingår i vissa bedyrande uttryck, t. ex.: de vita gú̲d! Det vete Gud! / dé vita - gù̲dana. / Det vete gudarna!

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Gud

gu̲

ss. bekräftelseord, annars gu̲d

já̲ gú̲ va han sá̲

gu̲ vɛ̲́d ɛf̲ʃa ál̲t (= allt möjligt)

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gud;

gu̲

já̲ min gú̲:

lindrig svordom;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Gud

gu̲d. -´en. -`a. -ana. gud. Gud.

dærva mòza mȧ̲nɛzor, som va so fȧ̀s̲ta ve doz̲as pǿza. so di hade dom te gù̲da

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Gud

gu̲

I det bedyrande uttr. nǽ̲ gú̲

nej gud

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

gu̲d

Gud s.

~ ²jalpa o ²trusta os̲

gud

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

1
gωsləns

Gud s.

2 2
~ ẹvra saŋŋ

guds

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Gud

gu̱d

Ofta i bedyrande uttryck.

gú̱d bevḁ́ra‿vós̱ for‿
skú̱d, for‿nar‿de‿
gar‿i ʒíz, so‿gar‿
tw̱ad a̱. (Se u. ˣskut).

gu̱

Irisa uttr.: já gú̱ M.-f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs
Hugo Areskoug 1958-59

gud

gū s. 89

så gū = minsann 91

nǎ gū = nej minsann 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

guddotter

gødo¹t̠or, f., -tn, pl. -t̠ra, -na, guddotter.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

. gudfader

gad̲f^{1}a̲r, m., -en, pl. -a, -na, gudfader. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gudfar

gufá̠~~ʀ~~^{r}, -an, -a

gumǫ̠́~~ʀ~~^{r}, -an, -o~~ʀ~~^{r}

gudfar
gudmor

FÄRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924.

Lövestad

gωfȧ̠́r en gudfar s.

gudfar

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gudfruktig

gudfr$\overset{1}{ø}$k̲li̲ l. -lijor, m. och f., n. -tet. pl. -lija, gudfruktig.

d̲i l$\overset{1}{ø}$̲dor d̲i e̲ gudfr$\overset{1}{ø}$k̲tija, men̲ bev$\overset{1}{å}$̲rs i̲fr$\overset{1}{å}$̲ d$\overset{2}{ø}$̲ras gudfr$\overset{1}{ø}$k̲lihè̲d.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

gudfruktighet

guedfrö̍k̲ti̲hè̲d, m., -en, utan pl., gudfruktighet.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

gudmoder

gad̲mó¹w̲or, f., -en, pl. -mó̲¹ra, -na, gudmoder.

Frá⁴nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gudmorstol

gomorastol,

armstol

Nr. 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

gudsfred

gusfré

hälsning; ordet användes enl. meddelerskan i slutet av 1800-talet.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gudsfred

gusfré

hälsningsord, numera ur bruk.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gudsfred

guesfré (nu föråldrat hälsningsord) 'goddag'

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Guds-fred

Guss froj
Guds frid

Man hälsade med orden:
"Guss froj i stuan."

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

guʃḛlǻʋ̯

Gudskelov adv.

gudskelov

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

guʃ̰elά̱v

II
Gud ske lov adv.

Nyare uttal: jfr föreg.

gudskelov

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gudskelov

guʒelów

M. f. 78

løw nyare för law
J-s

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gudson

gωs$\overset{1}{\underline{o}}$n, m., -kn, pl. -or, -na, gudson.

Frånninge. Fs.

Färs ha

№ 281 Per Larsson 1898.

gu̱ˈstʒe̱nst en

gudstjänst

gudstjãnst

№ 290.

Sofle Färs hd. H Areskoug 1926

gul̲ pl. g$\overset{2}{u}$l̲a gul adj.

di̲ e̲ g$\overset{2}{u}$l̲a te f$\overset{1}{\text{å}}$rjan.

№ 287.

gul

$\overset{2}{\text{Ö}}$ved

FÄRS

H. Areskoug 1924.

gul

gu̲l, -t, ˋ-a

gù̲la blòm̲or

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gul adj:

gu̲l

²gu̲la

dæ̲ e̲ jo̲ ²gu̲la

gul

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gul

gu̲l; pl. -̀a

gù̲la blòmor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gul

gu̲l, -t, -̀a

dær‿va‿gù̲la hå̲̀ed‿
på‿dóm̲ det var gula
K. f. 71 huvuden på dem (ɔ: mä̀s-
singssö̀mmen).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul

gu̲l, -t, -̀a

vi‿tutta‿da‿va‿gránt ma gù̲la hàsta.
Vi tyckte det var vackert med gula hästar.

M. J. 7.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

gul

gu̲l, -t, ˋ-a

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gulbrokig

gulbró̱ged

Nr 4413 Vånstad; Färs hd
I. Ingers 1947.

guld

gωl̲, -ˊad

en tyn̲a gˊωl̲ : en tunna guld
= 16.666 kr. 67 öre (100.000 daler)

el. en tyy̲a gˊωl̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

guld;

gu̱l, -́ld s.

sé̱lvor o gú̱l;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gull

gul̲

Hört; uttr.: en ‿ tygga ‿
gúl̲ en tunna guld
(se u. tunna).

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

guld

gull ɔ: gul s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gul ud guld s.

de hå²de en hel
tu²nna ~.

guld

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

guld

gul̲. ˊ-ed. guld.

Vomb.

Färs hd.   I. Ingers 1930.

№ 1006

guld;

gul̲, -´lds.

han hade fjent sélvor o gul̲;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

guld;

gu̲l, -ed s.

han hadǝ fi̲ra
tyggor gu̲l

Hør;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

guld

gul, n., g$\overset{1}{\text{u}}$l̲ed, utan pl., guld.

dæ v$\overset{1}{\text{u}}$s̲or $\overset{2}{\text{i}}$n̲te gul $\overset{2}{\text{ö}}$ne r$\overset{2}{\text{å}}$k̲aff$\overset{\grave{}}{\text{ä}}$r̲an. Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

guld

gul n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gul̲, -¹ad

guld s.

guld

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

guld
s.

gul̲, ´-ed

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

guld

gull.

gu$\underline{l}$

guld.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

guldbrõllop

gulbról̲op

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

guldgruva

gulgrú̲va

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

guldklocka

gɑlklók̲a -an -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

guldklump

gul̲kl$\overset{1}{o}$m̲p, m., -en, pl. -a, -na, guldklimp.

han $\overset{2}{h}$åde ajn gul̲kl$\overset{1}{o}$m̲p i̲ kl$\overset{2}{å}$k̲affèd̲jan. $\overset{4}{Ö}$straby. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

guldmedalj

gúl̲medálj, ´ – ´an

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

guldpapper

gul̲páp̲or -ed

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

guldring

gulríŋ

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

guldring

gωlriŋ́

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

guldring

gul̲¹riŋ, m., -ŋen, pl. -ŋa, -na, gullring.

Ö⁴straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

guldsmed

gωlsmẹ́ m.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

guldur
s.

gulúr, -ed

ur brukas endast i denna sms. och i urmágare; annars klocka.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

×gullåk

guló̱g koll.

gulsippor (Anemone ranunculoides)

M.-f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gulockra

gu̲lák̲ra, f., -n, utan pl., eg. gulockra; ockra.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+ gulockrad

gu̲lå^{1}k̲rad l. -or, m. och f., n. -rad, pl. -rada ok -rade, fărgad i ockra.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

x

gulrotsfrõ

s. 96

ob. pl. gūlarōdsfrō̃

= morotsfrõ

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gṵlsɷ̱́d gulsot s.

gulsot

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gulsparv

gu̲lspó̲r, m., -en, pl. -a, -na,
gulsparf. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gulsparv

gulspórva pl.

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gummiband

gὼm̲e-bá̲nan best. pl.

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gump

gωmp. -´en. -`a, -`ana

stjärt på fåglar.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gump

gɷm̲p, m., g$\overset{1}{\text{ɷ}}$m̲pen, pl. g$\overset{2}{\text{ɷ}}$m̲pa, -na, stjärt, på fåglar.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ gump~~a~~kärra

g²åm̲pakkàr̲a, f., -n. pl. -r̲or, -na, 2-hjulig arbets-kärra, som användes t. ex. vid utkörandet af märgel, gödsel.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gumpekärra

gòmpaʒʒár̲a f.

grov, ofjädrad kärra

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* gumpakärra

gàmpatjǻr̲a pl. -or

tvåhjulig kärra utan fjädrar, dragen av en häst, för transport av lera, märgel, gödsel m.m.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

×gumpakärra

gòmpatšár̲a f.

grov ofjädrad arbētskärra

Nr 6778. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gumpa|kärra

gòmpaʒʒára f.

grov, ofjädrad kärra

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

² ˣgumpkä̃ʀʀa.

²gå̃m̲paʃʃàʀa, -n, -oʀ

Tvåhjulig arbetsvagn utan fjädrar

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ gumpkärra

gò̱mpafzá̱ra, -an, -or, -orna,

· gumpakärra : tvåhjulig kärra med nerfällbart bakstycke.

só̱ kò̱mo̱r han à̱ganes i en gò̱mpafzá̱ra.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

²gåmpaḡa̱rar   + gumpkärra

gumpkãrror, tvåhjulskârror

vi ḡø̱rda lai̯k i ²gåm̱pa-
²ga̱rar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

²gȯmpaʒʒar̲a n ×gumpokärra

tvåhjulig vagn
utan fjädrar

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

gumpskärra, s.

gùmpsatʒǽrra, -àn; -òr, -òrna

= tvåhjulig kärra; anv. mest att forsla jord, märgel o. ngn gg gödsel med.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gumsa

²gώm̲sa (-ar, -a, -ad, -a) tr. och intr., tugga dåligt i följd af brist på tänder, om människor.

Ja ha ²kúnad ²gώm̲sad ²skǻr̲por̲na ²ä̲te na.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gunga
s.

g$\overset{2}{\text{ø̊}}$ŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, gunga. Fr$\overset{4}{\text{å}}$nninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²gö̃ŋa n ²gö̃ŋor na gunga v.

de va̱ e̱n ~ som̱ ²hæŋde
² tá̱ged

gunga

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

gunga
sb.

gòʒa; pl. –̀ or

t. ex. marknadsgungor

dær ‿ va ‿ gòʒor, som ‿
dɪ ‿ àgta ‿ ı̍̄ där fanns
gungor, som de åkte i.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gunga
v.

^{2}gånga (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., intr. och impers., gunga.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gunga

gòza, ˋ-an, ˋ-or f. sb.

Hört i betyd. 'marknadsgunga'

a̰ga ‿ pω ‿ gòzan

(Möjl. ä. ˣgòza).

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gungstol

gòzastól; pl. ̀– – ́ a
m.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gungstol

$\overset{2}{\text{gȯ}}$ŋ̲estọl en $\overset{2}{\sim}$a ma/ s.

gungstol

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gungstol

gòŋəstǫ́l

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

˟guna

gon

bedyrande tillägg i fall som já gón jà minsann.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣgunn
interj.

gωn̲
minsann

I bedyrande uttr. som já̲ gώn̲, nǽ̲ gώn̲;

Jfr ˣjagunn och mingunn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gunst
s.

gωnst

jȧ sta̠ i stá̠r gώnst hωs
fjòrkahárda barlí̠r.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× gutår

gɷtɑ̠r¹, interjektion, gutår! Detta ord brukas af äldre personer, då de föra ett glas spirituosa till munnen. Äfven brukas ordet skɑ̠l, skål.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gycklas

j$\overset{2}{y}$glas (-as, -as, -as, -ads, -as) dep., gyckla, skämta.

Ja j$\overset{2}{y}$glas li̲d mę̥ gl$\overset{2}{å}$t̲ana.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~Jyglås~~

ɟœ̄²lana gyllene

gyllene

dæta a̱n ɟœ̱²lana tḭ̄

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× gylt

jul̲t, f., j$\overset{1}{u}$l̲ten, pl. j$\overset{2}{u}$l̲tor, –na, gylta, ungsugga.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2}jölta n ^{2}jöltor na ^{x}gylta$^{s.}$

ungsugga

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

jy²l̠ta, jy²l̠tan, jy²l̠taṙṅa ×gylta

gylta

„sugga, som ännu icke grisat".

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

²julta n ²jultoʀ na ˣgylta s.

gylta, ung-
sugga

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

gylta

jùlta f.

(första gången)

ungsugga som skall grisa eller har grisat en gång

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²jŭl̲tà, -n, -oɽ ²gylta s.

uugso

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×gylta

jùltta, –̀an, –̀or f. sb.

ungsugga som skall grisa första gången l. har grisat första gången

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gynna

^{2}jůna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., gynna (gödsla, om jord).

strajs ^{2}håde ja ^{2}båra ^{2}fira ^{1}tyzelan ^{1}ågor, sin bliff har ffyve-^{2}åla, men de mark^{1}värdijaste va od ja ^{2}kune ^{2}jůna di ffyve^{2}åla ^{1}tyzelanen ^{1}betor en di ^{2}fira.

Frånninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

gå

ga̲ (ga̲r, jitt${}_{2}$. pl. ^{2}jiŋe, konjunkt. jiŋe l. imperf. je̲, med pl. och konjunkt. = ind.; ga̲d, ga̲n, ga̲, ^{1}ga̲nes) tr. och intr. gå. ha̲n ga̲r ^{2}låŋa ^{2}våja, sa ^{2}gåma̲l ha̲n e̲. ha̲n jitt o drø̲. Vollsjö. Fs.

Åfun

Färs hd

Per Larsson 1898.

gå v.

²jeŋa
²jeŋ̱a } pl. till jeḵ, put av gaḍ och ga̱ (goḍ)

di̱ va̱ ²u̱de o ²jeŋ̱a

gingo

Frenninge

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924.

gå, vb

ga, jɪk, jɪŋa, gad.

pres. gar

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

gå

ga̲. -r. jiǥ eller jik̲, ga̲d.
imperativ gak̲. v. = gå

han jiǥ ú̲d i vǿ̲jnen

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

gɑ̱ jik̠ gɑ̱d gå v.

gɑ̱r gɑ̱!

gå̄

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gå
v.

ga̱u̯

de fe̱ di gá̱u̯ for

s: de fingo arbeta för denna betalning.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå
v.

imper. sg. gaḵ!

gaḵ ώʒ̱an !

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

gå
v.

ga̠u̯ , pret. ˇje̠

du kωn̠e dɵ̀l̠at gá̠u̯

Nr 4439. Vollsjö, Färs **hd**
I. Ingers 1958.

ga̲ jik̲ ga̲d (ga̲t) gå v.

ga̲(r) imperat.

ga̲

dæ̲r va̲ ²e̥te gre̲s lel̲²as

jik̲ de̲ lo̲²sa.

han̲ ha̲ ga̲t de̲d.

jik̲ nyare form för ~~jik̲~~ i gå

№ 289.

gå FÄRS

Sö²vde H. Areskoug 1925.

ga̱ jiḵ ga̱d gå ve

ga̱r ga̱!

gaḵ!

gaḵ iŋ̱ i̱ stu̱²an!

gå

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

gå

ga , jik

Pres. -r

so‿ jik‿ vi‿ áltid

o‿ jálp sánan+/

så gick vi alltid och hjälpte sonen

+/ resp-form.

K. f. 71

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gå i

gɵ̱u̯, -r, jeff, el. je̱, gɵ̱u̯d;

hè̱lten gɵ̱́u̯r ti hɵ̱́u̯r sì̱a;

1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II

gå

Ibland nyttjat rent perifrastiskt: mìtȝal han‿jɛk‿ o‿ tωk‿ h̄áins mickel rảv han (gick och) töȝ hỏns

K. y. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

han‿jik‿mít om‿ gå
dán o tω‿en‿hòjna

han (ɔ: rȁven) gick mitt på
dagen och tog en hȍna.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gå

ga̱. jitẕ pt. ji̱ga, ga̱d.

udgáʒsö̱dʒen ji̱ga u̱da ---

Brandstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

gå v.

jittj (pret.)

'gick'

"hår mannen jittj hem ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

gå,

gø̠u̯, -r, jiff el.
je̠, pl. jèŋe, gø̠u̯d,
gak̠ imperāt.

di jèŋe ti hø̠̀a,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

II gå

rikmástaren tora-
ǹ̥ta ga-pū́n. Ryt-
mảstaren vågade inte ge
sig på honom.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gå

... nar‿ví va‿gàna

--- När vi hade gått.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II. gå

dá̱ va- tjú̱ran gã̱n-
ózan. Då hade tjuren
gå̱ undan.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

gå

gɵu̯, gɵu̯m, je̠ (jɛfɛ̠), gɵu̯d

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ga gik gad gå

Pres. gar

dri e gana i me

kvigan op. ti pågen

de ha gån med kvinnan.

upp tii sonen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gå

Pres. part. gánas

han kom gánas han kom
gående | lìdavánad va
gad ríd ledgångsvàtskan
hade runnit ut K.J. 99 | de
jík de gingo M.J. 78 | han jitsa
för dristad ód ed han

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

gå

gick för bjärot fram, M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

gå

Pret. pl.

jìŋa

.. na̰r ⌣ dḛ ⌣ jiŋa ⌣ ùda
(gingo ute på bete)

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III gå

dı‿ va‿ gàna de hade
gåŭ M. f. 87

áred ḛ‿ gàed året har gåŭ
M. f. 78 /

dær‿ ga̰r‿ mìed te̱ det åt-
går mycket M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gå

ga̲ el. ga̲u, jfr. ga̲d

p.p. gá̲u̯nes

ja kom gá̲u̯nes.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gå

ga̱, jitj̱, ga̱d

el. ga̱u̯

si̱ń jitj̱ ad ànta baá̱ ---

ì̱ŋan kum jítj̱ ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gå II

nar di va trèṯa a gá̱u,

sa ta̱ di fém̱ menú̱tors

gràv̱aká̱nt.

di jits̱ ja me trèskona pa áḻ ti̱d.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gå,

gθu, -r, jiff, gθud,
gak imperat.

di jiff te həḁa pu
klostor,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gå
v.

ga̱, jɛ́f̱g̱ m· jɛ̀g̱a, ġa̱d.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå
v.

gɑ. pret. jɛdd

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

gå
v.

gau̯

perf. part. gàu̯en

nær han va gàu̯en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå II

mæ̀ịnẹgen dị skø̱ḷa gau̯

et áu̯a té̱

nämligen de skulle gå ytterligare ett år
(i konfirmationsundervisning, om de blivit
avstängda på gr. av okunnighet).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå
v.

gau̯

sup. gau̯d

man sy̠pecí̠ed ha gau̯d li̠d vák̠.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå;

gø̱u̯, -r, jǿt, gø̱u̯d v.

jȧ jǿt o le̱sta i

é̱lstórp;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

·Nils Bengtsson 1935.

gå
v.

s. 89

gau 90

3. pl. pres. gau "

sg. " gaur 94

" pres. jelly l. jē

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gå v.

inf. gɑ̱ (l goo̯)

pret. je̱k (jetš)

pret. part. gɑ̱d (goo̯d)

pres.
sg. gɑr (goo̯r)
pl. gɑ̱ l.=sg (goo̯)

imp. gɑ̱! (goo̯!)

№ 287.

Ö̌straby

gå

FÄRS
H. Areskoug 1924.

inf. pret. pret. part. gå

gaa̯ gek̠ gawd v.

pres. imp

gaa̯r gaa̯!

bi vara gaa̯ el. gau̯

1-s.

I. Areskoug 1924.

Östrabu

Ö. Sallerup Långarud gå

№ 287.

FÅRS

FROSTA

gå
v.

gau̯, pret. jek̠, pl. =, sup. gau̯d

Imper. pl. gau̯n!, svagton. ga̰n

vása gà̠a a ga̰n hí̠d a
tá̠n en bi̠d spè̠gasil̠.

nǽ̠, vi jék̠. — de jék̠ ja̰.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

gå II
v.

hωn kan gáu̯ a rò̱ra sa,
é̱n̠ʒunt hωn e nit̠if̠ìra á̱u̯e.

nú̱ fa̰a du gáu̯, om du ska
kωm̱a i tì̱de.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå:

gɑu̯ = gå till văga

de fɛk̲ gɑ́u̯ li̲d hɑ́d̲en
som hélst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå
v.

yrga gau̯

jà har vénts hær, sin jà
kåna borja a gáu̯

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå:

de e gɑ̰d vák̲, dé̲ ós̲a.

= har upphört, försvunnit.

dan har gáu̯d èr̲a ta nú̲ ...

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå

ga̲. ga̲r. jɛt̲s̲. (yngre jɛk̲). ga̲d;

p. p. ga̲n neutr. ga̲d, pl. gà̲na, gå.

Imper. sing. gak̲! pl. ga̲r!
pres. part. gà̲enes.

1. ne̲ls hane ga̲n ut̲e kóen.

2. dær kom̲ en ká̲r gà̲enes ifra tjòr̲kan.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gå

ga̲

Pres. -r

Pret. part. ga̲n

s̲ín ḛ‿ hàlva fo̲ramíd̲an

gá̲n

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

gå
b.

ga̠

nœn han sa̠te si óp̠ i vǿjnen,
fɛk̠ di ènte ǿ̠gzen te a gǽ̠.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gå

ga, jik, gaa

Pres. -r

Pret. jik nyare för *jitg. J-s.

Pret. part. gan

sen hán va gán

sedan han hade gått

Tolånga. OK. 4. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II gå

Pret. konj.

jìŋ̱a

K. f. 72

om‿ja‿jìŋ̱a lìa‿mé̱d,
som‿mòŋ̱a‿gá̱r, so‿
biŋa‿jä‿lè̱dr i‿bé̱nan
Om jàg ginge lika mycket,

Tolänga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

gå

som många yår, så
bleve jȧg ledig i benen.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gå v.

gån (pres. andra pers. pl.)

"jo, ja ska gå dăr i gån.."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

gå (gåandes) v.

gånes (pres. part.)
ˋgåandeˊ
"va hun gånes hos slöjtin-
ja ..." s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

gå v.

sup. ga̰ud, svagton. gæ̰d

jà ha gæ̰d a forlájt dan

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

gå, v.

gån ; gåd, sup.

gången perf. part.

han e gån.

han har gåd.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

gå an

dēd jē vǎl ān s. 94

= det gick väl an

imper. gakk! 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gå an

ga̜ an̲, jitt̲, ga̲d
(-)

jo̜, de̲ gar gǫ́t̲ án̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

gå in på

gɑ̰ ɩ́ŋ pɑ̰

= medgiva. bevilja.

Nr 7048. Östraby, Färs hd.
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå méd

ga̰ mé

= förbrukas, taga slut.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

IV

gå ner

ga‿né̲r

tì̲dorna sko‿ga‿né̲r
det lȁr bli sȁmre konjunk-
turer M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

V

gå på

gá‿pǻ
våja sig på, hålla tillgodo
med

--- ordántli halm, som
júran gær‿på utstig
(bra) halm, som djuren
äter (håller till godo med)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

gå på

gɑ pώ. (jɛt̲ʃ, gɑ̲d)
förfara, gå tillväga

nų́ vɛl̲a di ɛ̀nte gɑ pώ
pω dé̲ vi̲sed.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gå undan

gɑ ώʒ̱an

= avlìda

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ga úd me „gå ut med" =

stå ut med. „gå i land med" (ett

företag); fullfölja

han kòne ènte ga úd me ed.

Nr 4151 I. Ingers

1923. S. Åsum.

Färs.

× gåll;

gɵ̠u̯l i frasen

gɵu ´gɵ̠u̯l : kasta

om ko;

kǫ̠́rn jö́ŧ gɵ̠́u̯l;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣgåll,

gɑl̠ i frasen
gɵu gɑ́l̠ : kasta
om kor,
kɑ̠́lan jiff gɑ́l̠.

Näsby.

N.B. 1932. Tolånga sn

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× gåll

gal l. galor, f. (m. finns g) n. galt, pl. gåla, gall (om kor och ston).

Kowen va bra te majts, for hen hade gad gal.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

²gaḻa, gar̂ ²gaḻa × gålla

gå gåll

en ko går gåll, om hon ej
bli dräktig efter betäckningen
ock går et år för länge innan
han kalvar.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

gal̲ka̲^{1}

+ gållko

gållko

en ko som går ett år för länge mellan tvenne kalvningar.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× gållko

ga̲lkó̲^{1}, f., -kǿw̲en^1, pl. -ffǿ̲r^1, -na, gallko.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gång

gaŋ, m., oböjl., förek. i utr. en gaŋ ²driffa så mycket att dricka, som behöfs för törstens stillande. di̲ ha̲ ²än̲te ¹bø̲d mi̲ iŋ på en gaŋ ²driffa.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

goŋ̱lən ~²a na gång s.

da̱ər hø̱²sta dᵣ̱ tra̱ ~²a
om̱ a̱tlid.

gång

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gogen²a na gång s.

han ha va²red hær
mo²ga go²ga.

¹) gång (pl. gångde)
²) gång (pl. gånger)

H. Areskoug 1924.

Frenninge FÅRS № 287.

ˏgång, s.

gaŋ/, ´-an; ˋ-a, -àna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

gång:

én od gázan = en i sände

(da. en ad gangen)

já. bàna én od gázan, sa kaʟad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

gång

go̲z, ´-en m.

tillfâlle

den sísta gó̲zen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gång

goz

dɛ ‿ kωma ‿ igóz ‿ med de

kommo igång med det / äv.

kωma ‿ pω ‿ góz

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

gång

sísta góz förra gången;

fórsta goz första gången

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gånng

"mănn en gånng slo di õl.."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

gåŋ
s.

gaŋ pl. -à

i både konkret och abstr.-bet.

màŋa gàŋa

tvǽu̯ gàŋa

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gång;

gɑ̱ʒ, –́ẹn s.

gɑ̱̀ʒa, – na;

sō stɑ̱́ di den

flè̱ra gɑ̱̀ʒa;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

gång

goʒ ; pl. -̀or

(gòya ?)

tillfälle o.d. J.J-s.

vi mòlka tvá gòʒor om dán. Vi mjõlkade två gånger om dagen.

M.J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. gång

å, nún - góŋ. Åh, någon gång (ɔ: kunde det eller det förekomma)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

goʒ̱. ´-en. `-a. -`ana, gång.

mòʒ̱a gòʒ̱a, många gånger.

han va po vǟ̀ja et pá̱r gòʒ̱a a
skoᴧ̱e ga nór̲ i k̀ɛ̱ljaʒé̜.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gång

gånng

“då va dår en gånng en
dräng å ta et lagen över se”

s. 55

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

~~gång~~

go̲z ; pl. -̀a

tillfälle?

flè̲ra gò̲za

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

gång.

gɒz̲, -en s.
–̀a, –na,
ja gùs̲a for en
mɒ̀z̲a gɒ̀z̲a.

Nāsby.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gång
s.

gaŋ̲, ´-en, `-a, `-ana

non ỳŋtja gáŋ̲

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

II ~~gång~~

Pl. gòza

en od - gózan en ål gången, en i sånder / hum - fårja

tvá gòza om - åred

K. f. 71 hon grisade två gång-er om året / glitana mota - lèsa vár góz barnen måste läsa (till bords) varje gång; Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gång;

gaoz, -ˊln s.

gàoza, -na;

han vá har flera gàoza.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

g^{1}oʒən gång

gången

han (vagnen) va i^{2}nte
sau bra^{1}ị i g^{2}oʒən

(vagnen var inte så bred
mellan hjulen)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

g̊oʒ̣, en g̊oʒ̣ ju¹l   gång

gång, omgång, 4 st. hjul

han̥ sk̇aḷḁ g̊ø̥ba se
en̥ g̊oʒ̣ ju¹ḷ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gång

s. 89

gång

ob. pl. gånga

92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

gång
s.

gag̱, ´-an

den gág̱en

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gång
s.

gooŋ, ´en, ˋa, ˋana

di fóstə gòŋana

træj gòŋa

anorsáls di' bàgar ran góŋ rnú.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gång II

jærrnaí̱vor de anvénde di
ì gꝏŋ̱ana

vi fa̰r snàk̲a mé̜ir en á̲n-gꝏŋ̱.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

gång
s.

gaŋ̱ m. -à

eller gꜵŋ̱ etc̣.

hṵ́sforhǿ̱r hà̱de vi ǽi̯n gꜵ́ŋ̱
om áu̯red

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gång

goŋ ,´ān

(tìufa²lle)

nèsta goŋ   nästa gång

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

goŋ len ²~a na   gång s.

ja ha vat dær mo²ŋa
go²ŋa

gång

№ 290.

Sofde   Fårs hd. H Areskoug 1926.

gång

goŋ
‗

tillfâlle

en‿ àn̲an goŋ   en annan
‗   ‗

gång
K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gaŋ̱ pl. ̀-a

(i både konkret och abstrakt bet.)

han ha vá̱d hae et pá̱e gàŋ̱a
a ʝàŋ̱ed

Lövestad

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gö̆ŋfö̀ʀ̥sta, -n   gångfarstu

förstuga i form av en gång inåt huset

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

gångvagn

gàŋ̲avö́jn -en

eller gàŋ̲vö́jn

ett slags 4hjulig vagn med stöd för armarna, vari barn sattes när de lärde sig att gå.

Även: stá̲vöjn.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

gångvagn

gaŋvo̍ja, m., -kn, pl. -a, -na, gångvagn, ställning på l. utan hjul, hvari små barn fastknäppas för att lära sig stå oh gå. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

går
ga̠ɶr, förk. i uttr i̠ ga̠ɶr,
i går. Västerstad, Östraby.

i̠ ga̠r, Vollsjö. Brandstad, Åsum, Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

går

i förb. i gáu̯r

de va vármt i gáu̯r mǽ̱ .

jà føḻa áu̯r i gáu̯r

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

går

i gá̲r
(dagen förut)

1898 P.L.

Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i går

i gá̲r

(föreg. dag)

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

i går

i gá̲r

P. L. 1898

S. Åsum, Färs hd

gård

gao̲r, m. gao̲¹ren, pl. gao̲²ra, -na, 1/ gård hemman, 2/ gårdstomt, -plats, Västerstad, Östraby.

ga̲r, Vollsjö, Branstad, Åsum.
Kärrstorp Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gård;

gø̲u̯r, -́en s.

-̀a, -na;

ja sø̲ù̯lde gø̲ú̯ren
b̲yan krí̲ed bò̇rja;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gård

gœ̲r –́en –̀a –̀ana

P. L. 1898 281. Brandstad, Färs hd

gård;

gɵ̠u̯r, –́ln s.

–̀a, –na;

di skùl̠e tɵ gɵ̠u̯ren

o p̠èla pantóf̠lor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gård
s.

gaur. pl. ˋ-a

№ 4338 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

gård
s.

ga͜ur, -́en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

gård

ga̲r, ´-en

set̲a èn̲en i en gá̲r = få en gård eller gifta sig med den som har en gård.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

gård

ga̲r, ´-en, `-a, `-ana m.

1. bondgård, dock knappast 1) om en mindre hemman

2. herrgård

3. gårdsplan

huma‿pa‿gàrana hemma på gårdarna

1) Vanl. stàle

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

I

gård

ga̲r , ´an m.

dær‿stω‿álmor

huma‿va‿gá̲ran.x)

Det stod almar hemma

vid gården. / iʒ‿te‿gá̲ranx)

in till gården

M. 6. 71. x) om byggnaden.

Ramsåsa, Färs hd.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. **gård**

han ‿ tω‿ gr̃esrǿdor

mé ‿ sɛ ɛ‿ nábən o‿

satɐ ‿ íl pω‿ gåran.

Han (storken) tag gräs-
rötter x) med sig i näbben och
satte eld på gården.

M. f. 71. x) ɔ: brinnande gräs-
rötter

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

gård;

g̱ə̯ur, -´en s.

-`a, -na;

g̱ə̀urana har

flyt̲ad u̲d;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

g$\underline{\text{a}}$r en $\overset{2}{\sim}$a na gård s.

$\underline{\text{e}}$n f$\underline{\overset{2}{\text{i}}}$ra f$\underline{\text{e}}$m $\overset{2}{\sim}$a

№ 289. gård
FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

gård

ga̲r, ´-an, ˜-a, `-ana
m.

K. f. 71

gá̲ran äv. = hoverigården, då hoveribönder gjorde dagsverken.

vi ~ gọ̃re ~ dasvá̲rtʒa ve gáran. (ds.)

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

gård

Enl. K. f. 71 tycks gar
anvä²ndas mest om ett stö²rre
hemman, stàle om mindre,
dock ä²v. om hemman på
ö́ver 50 tunnland odlad jord.
— gar anvä²ndes om stora herr-
gårdar, sä²terier o.d. ×/ /
va gárlen vid hoverigården
JK. f. 71

×/ dessutom i bet. "gårdsplats". I-s.
-plan
Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gård

(betyd. 'gårdsplan')

de‿ sta‿ pa‿ gáran a‿ ʃóŋ. De stodo på gården och sjöngo. (Om majsjung-arne).

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sövde

III

gård

bàliŋa hídor gæran

"Bållinge" (ɔ: Bållinga) heter gården (om en säteri i Söve-stads sn, ~~Färs~~ Herrestads hd, Malm. l.). / Det heter bl. a. at‿ lidal‿ stàla ett litet hemman, knappast ×en liden‿ går (däremot: et stórt stàla).

K. f. 71

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

gård

va‿en‿gá̠r o‿só
vid en herrgård (större gård)
och dyl. (ↄ: hade man en
särskild hönsskötерska, en
s.k. hœ̀nsakadǿ̠ra f.)./
dæ‿skola‿gæ‿tæ‿
K.f.71 gà̠ren o‿jora‿
dasvǽrtʒa de skulle gå
till (herr)gården (hoverigården) och
göra dagsverken. Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

V

gård

En äldre gen. sg.
gársans bolagd i betyd.
'de(n) som innehade herrgården',
'herrgården', 'herrgårdens folk'

so‿tå‿gársans jåran
ijén så tog herrgården
(herrgårdens ägare) (det nerlagda)
torpets jord tillbaka

K. f. 71 se vidare u. Grötås

Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gård

tr- gá̠rans till herrgården, till hoverigården hörande ägor, husdjur o. d.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

gård;

gə̄ụr, –ən s.

–`a, –na;

də ẹ̊ dọ̀ạs gə̄ụr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gård
s.

gɑ̲r, ´-en

pɑ hí̲nsí̲en gɑ̲́ren

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

gård

ga̲r, m., ^{1}ga̲ren, pl. ^{2}ga̲ra, -na, gård, 1/ hemman, 2/ härregård, 3/ åbyggnader hörande till ett hemman eller en härregård, 4/ gårdsplats, -tomt.

Vollsjö. Fs.

^{2}si̲da i̲ ^{2}ga̲re, bo som hyresgäst, hyra husrum. Fränninge

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gård

i bet. gårdsplan. -plats:

di ska gæ ijén̲om gǽ̲ren æ
ú̲d pæ dás̲.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

gård

går

‘-- ǒlla et trä“ po min går --“

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

gård

ga̠r (eller ga̠ur eller go̠ur). -én.
-a. -ana. gård.

När gá̠ren nämnes av någon bland husmansbefolkningen i Vombs by avses vanligtvis en av de tre Vombsgårdarna (den där vederbörande har sitt arbete)

han̠ e ve gá̠ren a hǫ̀star. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

gård
s.

bst. sg. gauren s. 96

= herrgård

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

gård

gau̯r, ´-en ˋ-a, ˋ-ana

gáu̯ren spec. = Västerstads gård.

di láu̯ i en bàyka, àl̠a gàu̯rana.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

gård

gau̯r, ˊ-en

Åsa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

gård
s.

gaụr , yngre ga̱ụr

di stà̱ra gà̱ụrana

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

gård

gaωr, -´en, -ˋa, -ana

1. gård, hemman
2. gårdstomt, -plats

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

gård s.

gaụn, ´-en, `-a, `-ana

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ga̱r ln ^{2}a na gård s.
goọr

gård

H. Areskoug 1924.

Östraby FÅRS № 287.

gård;

g̱ȯu̯r, -́hn s.
-̀a, -na;
barə̣ó̱nhn har måga
gȯ̱̀u̯ra;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

gård

går, gåra

gård, gårdar

Nyare uttal; äldre belägg fr.
Västerstad: gaɷ̯r P. L. 1898,
gau̯r S. S-s 1930 och senare.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

gårddotter

gà.raduitor f.

bonddotter, hemmansägare-
dotter

Åv. gàratøs

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gårdotter

gå²radòtor, f., -en, pl. -tra, -na, dotter till en gårdsegare l. -brukare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gård-dotter

gæ̱̀u̯radö́ṯor, -er.

pl. -dö́ṯra, -ana

bonddotter

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

gårdfolk

gå̲^{2}rafå̲lk, n., -ed, utan pl. folk som eger l. brukar ett hemman, en landtgård.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gårdgång

gàragáŋ

ga gàragaŋ = gå omkring i gårdarna och skvallra (eller tigga)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

gårdkvinna

²gå̠rakvìʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, hustru till en hemmansegáre l. -brukare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gårdkvinna

gà̠rakví̠ŋa ; pl. ˋ – ˊor f.

bondhūstru

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

gårdkäring

$\overset{2}{\text{gå}}$raffs̥äriŋ. f., -kn, pl. -or, -rna, g. gårdkärring; gårdmanshustru, hustru till innehafvaren af en större eller mindre landtgård.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gårdman

gȧ̠̀ramȧ́n̠; pl. ˋ– – ˊa m.
bonde, hemmansägare

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gårdsdräng

gǽ̱rsdræŋ̱ -en

fördräng

dær va so kaḻad gǽ̱rsdræŋ̱ -..

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

gårdsdräng

gá̱rsdrä́g̱. -en. gårdsdräng, rättare (sistnämnda ord finnes ej i målet)

sven̲ gá̱rsdrä́g̱. "Sven gårdsdräng", en tjenare å Vombs Nygård på 1860-80-talen.

hanva lì̱asóm let̲a gá̱rsdrä́g̱.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

gårdsdrängskäring

1
gå̠rsdraŋsſkà̠riŋ, f., -ka, pl. -or, -na, gårdsdrängshustru.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gårdshund

gá̱rshώẕ m.

K. f. 72

Nr 6755: Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gårdson

g$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rasò̲n, m., -en, pl. -or, -na, son till en landtgårds-egare l. -brukare.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gårdson

gà̱rasǿ̱n; pl. ` – ´ or m.

bondson, hemmansägareson

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gårdsplats

gå̲rsplás̲, ´ ˈ en

gårdsplan l. kanske gårdstómtén (?) Anm. Båda betydelser förekomma. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gårdsplats

gá̲rsplas̲ -en

gårdsplan

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

gårdsmickare

gársnítzgare m.

smickare på större gård

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gà̱rasó̱n, -en, -or, -orna, *gårdson.

bondson.

di' va gà̱rasó̱nor so ka̱lad, di' vá̱ so.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gårdtös

gàratǿs f.
bonddotter, hemmansägaredotter

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gås

gæ̱s, ¹-æn. pl. jæs̱, ¹-æn.

P.L. 1898.

Brandstad. Färs hd

gås

gaus, -en s. 99

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**
L. P. Holmström 1873 Exc.

gås

gaωs, -´en, jes̱, -´en

fǽjdon gáωs

Västerstad, Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

gås
s.

gau̯s, pl. jès̱

jés̱ là̱de di, fostan di ènte han nan vi̱dare nú̱.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gas, ´-en, jas, jasan f.

Sg. gas i inskr. bemär-kelse om hongåsen; jfr gåse gåskarl / ja-ʃìtʒa jasan i en lòda. Jag stickade gässen i en låda.

N. f. 71.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

gås
s.

gaus, ´en

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

gås

ga̱s, ´-an, jaṣ̱, jáṣ̱an

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gås

ga̲s. -ˊen. jas̲. -ˊen. gås.

kòma di, sa pæ̲r tr jásen. (ordstäv)

aut. 1928.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ga̱s an ȝas̱ ln gås s.

gås

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

gås

ga̱s, -án, pl. jas̱, -án

fé̱dor gá̱s

P. L. 1898

S. Åsum, Färs hd

gås.

ga̲s, f., gá̲sen, pl. jes, jé̲sen, gås, gåshona. I pl. äfven gäss, såväl maskulina som feminina.

alm. Fs.

Obs. i Västerstad och Östraby: gaωs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gås

gaɶs, f., gaɶsen, pl. jas.
jesen, gås. Västerstad,
Östraby, Fs.
fæjdor gaɶs.
gɶs, Fränninge, Vollsjö,
Branstad, Åsum.
fedor gɶs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

№ 281. gåsabacke

g$\overset{2}{\underline{å}}$s-abà$\underline{k}$e, m., – n., förek. blott i best. sing. och endast i uttr. $\overset{2}{\text{li}}$dza l. g$\underline{a}$ po g$\overset{2}{\underline{å}}$s-abà$\underline{k}$en, ligga l. gå på gåsbacken, vilket användes om en gift man, som under hustruns barnsängstid icke får dela hennes bädd, utan ligger i särskild säng. Vallsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

gås

gɑ̠s, ´-en, jas̠, jás̠en

krɑ̠̀en pɑ ‿ jás̠en

krảvan på gảsen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gås

ga̠s, ˊ-an, ja̠s, já̠san

ga o vṵta jása̠n

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbete

gàsabéda n.

gås-bete för gäss (istängda i fållor)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gåsbete, s.

gà̠sabé̠/de, ˋ-ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

gåsbröst

gàsabrýst n.

(på slaktad gås)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gåsbänk

gȧ̀sabäŋʒgan best. sg.

väggfast bänk i dagligstugan med ruoningsplats för en gås

n. f. 71. **Nr 7503** Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Ar[illegible]

gåsbănk

²gḁsabænʒ en ~²aʃna s.

gåsbănk

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gåsbänk

g̀a̠sabǽŋʒ. yngre g̀a̠sabǽŋk. -en.

gåsbänk. bänk, varunder gässen stodo under ruvningstiden.

Såväl ord som sak ur bruk.

ì̠janóm dø̠ran hada di en g̀a̠sabǽŋʒ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gåsbänk

gà̠sd|bæ̇ŋʒʒ l. ≐ -bæ̇ŋk
långbänk i äldre daglistuga
med rede för ruvande gås
M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²gå̱sadræ̨al gåsdräll s.

gåsdräll, ett slags duk

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

gåsdun

gà̲sadú̲n n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ gåse

gàse -en gåshanne

tsỳgelmúse dá fen gàsen sin pél.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ˣgåse,

g̀ɵusk, -kn s.

-̀a, -na,

gåshanne,

g̀ɵuskn e̠ ar̠i

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

gåse

gà̲se -an -a -ana

hannen till gås

P. L. 1898. Brandstad. Färs hd

gåse
sb.

gà̲ska, ˋ-an m.

gåshanne, gåskarl

N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

× gåse;

gɵ̱̀u̯zə, -ən s.
-a, -na;
gåskarl;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× gåse

gà̲se -an -a -ana

gåskarl, -hane.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gåse

gàωse -en -a -ana

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

gåse
sb.

gàsa m.

gåskarl

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gåse

gà|ska, ˋ-an m.

gåshanne, gåskarl

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× gåse

g$\overset{2}{\underline{å}}$sk, m., -n, pl. -sa, -na, gåskarl, -kare. Åsum, ✓Branstad, V$\overset{4}{o}$llsjö.

g$\overset{2}{\underline{å}}osk, Fr\overset{4}{ä}$nninge, $\overset{4}{Ö}$straby, V$\overset{4}{ä}$sterstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåsfett

gàsafit n.

gåsflott

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

gåsfjäder

gà̱safjǽ̱r

Å̀v. koll.

K.J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gåsfjäder

gà̲safjǽ̲r -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gåsfjäder

gàsafjǿr koll.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gåsfett

gå^{2}safìt, n., -ted, utan pl., gåsflott.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåsfjäder

²gå̱safjà̱r, m., -en, pl. -a, -na, gåsfjäder.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåsherde

g^{2}å̱sahø̱̀re̤, m., -r. pl. -ra, -ra, gåsvaktare.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

gåsherde

gæ̲̀sahǿ̲re -en -a -ana

gåsvaktare

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gà̲sahǿ̲re m. gåsherde

pojke som vaktar gäss

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

gåsherde

gà̱sahǿ̱ra m.
gåsvaktare, pojke som
vaktár gåss

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

gåshus

gà̲sahú̲s, -ed. pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

gåshus

g²å̠sahù̠s, n., -ed, pl. =, -en, gåshus.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåshus

gà̲sahú̲s n.
hus för gäss

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gåsed

gåsig
a.

benfårdig

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

gåskött

gà̲saʃʒy̲d -ed

sa̲lt gà̲saʃʒy̲d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

gåskött

gàsafʒýd, -ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gåskött

ga̲²saſſöjd, n., -ed, utan pl., gåskö̆tt. Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

gåskött

gà̲saʒʒy̲̍d n.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ gåsalyng

gàsalýŋ -an -a -ana

gåsflock

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

+ gåsalyng

gå̠²salyŋ, m., -ŋen, pl. -ŋa, -na, gåsflock.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåspenna

gàsapánan (best. sg.)

de skola fara hág i gàsapánan de skulle skara en hack i gåspennan.

K. J. 72.

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gåspenna

gà̲sapǽ̲n

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

gåspenna

gàsapán

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gås-påk

gà̱sapá̱g -en, -a, -ana,

+gås-påk, gosse som vaktar gäss.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

gåsrede

gà̲sarǿ̲de -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gåsrede

gå̠²s-ariɉ̀de, m., -n, pl. -da, -na, gåsrede.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gås-stek

gɑ̱̀sastė̱gg -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

gåsstek

gå̠²sastè̠ǥʒ, m., -en, pl. -a, -na, gåsstek.

Åsum, Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåstol

gó̰s̰tɷ̱̀l

gångstol för barn

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

gåsägg

gåsaèdz, n., -ed, pl. =, -en,
gåsägg. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

gåsägg

gàsaédz n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gåsägg

gù̱saédz̲ -ed, pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsägg

gàsaég

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gåsögon

gà̲saýen

en slags vävnadsmönster

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

gåsogon

gàsajn pl.

ett slags mönster för dräll-
vävnad

K.f. 99

Nr 6718. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

gåva
s.

gò̲va -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

gåva

g²a̲va, f. -n, pl. -vor, -na,
gåfva.

di fa̲ na̲ d²o̲ras g²a̲vor sk̲l.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.